

URHEILUAMPUJA

WWW.AMPUMAUURHEILULIITTO.FI

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON JÄSENLEHTI

NUMERO
3/2014

Hyvää kesää!

95
1919-2014

NELJÄLLÄ NUORELLA HYVÄ KISAFIILIS JA HYVÄÄ KOKEMUSTA!

SEURAESITTELY: ESF JA P-HA:N HAULIKKOKERHO

KAKSI HUIPPULUOKAN KILPAILUPISTOOLIA VERTAILUSSA

LAPUA® .22 LR AMMUNITION

READY FOR
SUCCESS!

Passion for Precision

Testiasemat Suomessa ja Saksassa,
soita ja varaa aika:
Lapua: Arvi 050 5811728
Vierumäki: Asko 040 5861 357
Schönebeck: +49 174 934 418 20

Nammo Lapua Oy
PL 5, 62101 LAPUA
Puh. 010 5233 800
Faksi 06 4310 244
www.lapua.com

Perustettu vuonna 1927
86. vuosikerta. 6 numeroa/vuosi
 ISSN 0789-516X

JULKAISUJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarrekiivi puh. (09) 3481 3152
 risto.aarrekiivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Maila Pynnönen puh. (09) 3481 2481
 maila.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi
 Tilauhinta 35 euroa/kalenterivuosi

MAINOSTILAN MYYNTI

OS-Media Oy puh. +358(0)40 413 0730
 ilmo@os-media.fi

ULKOASU

Niko Krappe

PAINOPAikka

Forssa Print 2014

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mieltä pidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

ILMESTYMISAikATAULU 2014

Urheiluampuja	Aineisto	Ilmestyy
1/2014	3.2.	26.2.
2/2014	14.4.	8.5.
3/2014	16.6.	9.7.
4/2014	20.8.	12.9.
5/2014	24.11.	17.12.

SUOMEN AMPUMAUrHEILULIITTO RY.

Postiosoite 00093 VALO

Käyntiosoite Helsinki, Radiokatu 20, 6. kerros

Puhelin (09) 3481 2481

Faksi (09)147 764

Sähköposti etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:n HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi

Taluspäällikkö Pirjo Manninen

Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki

Toimistos sihteeri Maila Pynnönen

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoris- ja koulutus päällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

SUOMEN AMPUMAUrHEILULIITTO
 FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

KANSI

Kivääriampujat Katriina Laine, Henna Viljanen, Annika Sihvonen ja Armi Häkkinen Hollolan Hälvälän ampumaradalla.

KUVA

Lassi Palo

- 4 Pääkirjoitus: Palautetta halutaan saada!
- 5 MM-Granada huipentaa kauden.
- 6 Raportti Keiteleen ampumaradasta.
- 8 Kisakallion urheiluopiston kuulumiset.
- 10 Huippu-urheilijoiden kausi puolivälissä – yhteenveto.
- 14 25/300m Eurooppa cup Hollolassa.
- 16 Nuoret ampumaurheilijat: Eetu Kallioinen, Katriina Laine, Karri Turunen ja Elli Räsänen.
- 20 Noin 20 kysymystä: Jukka Törmänen.
- 22 Urheilukoulu muutti Santahaminaan.
- 26 Seuraesittely: Pohjois-Hämeen Ampujien haulikkokerho.
- 28 Seuraesittely: Esbo Skytteförening.
- 31 Aluekierroksen alustava aikataulu.
- 32 Urheiluampujan asetesti.
- 36 Valmennus: Pitoharjoittelu on pystyammunnan peruskivi.
- 38 Lapsen suusta kuultua ja toisenlainen totuus.
- 40 In memoriam: Kari Aalto ja Juhani Laakso.
- 41 Kirja-esittely: "He antoivat kaikkensa."
- 42 Päätöksiä, tiedotuksia, palveluhakemisto, onnittelet ja tavarapörssi.
- 46 Svenska sidor.

CRISTIAN FRIMAN NUORTEN OLYMPIALAIISIIN

Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) on myöntänyt kivääriampuja Cristian Frimanille paikan elokuussa järjestettäviin nuorten olympialaisiin. Youth Olympic Games (YOG) järjestetään Kiinan Nanjingissa 16.-28. elokuuta. Ampumaurheilu on yksi YOG:n 28 lajista. YOG järjestetään nyt toisen kerran. Ensimmäisen kerran tapahtuma pidettiin Singaporessa 2010. Suomea edusti ampumaurheilussa tuolloin Lehtimäen Ampujien Jaako Björkbacka, joka sijoittui ilmakiväärissä yhdeksänneksi.

Ampumaurheiluliitto haki kiintiöpaikkaa YOG-kisoihin, joka sille myönnettiin kesäkuussa. Esbo Skytteföreningin (ESF) Cristian Friman on 14-vuotias kivääriampuja, joka kilpaili poikien sarjassa ilma-aseiden EM-kilpailuissa maaliskuussa Moskovassa. Hänet valittiin viime vuonna Ampumaurheiluliiton Vuoden kultahippuampujaksi.

Friman kilpailee Kiinan YOG:ssa ilmakiväärissä. Hän kuuli YOG-uutisen, kun oli puuhaamassa perheensä mökillä.

– Tämä on tosi suuri kunnia – päästä edustamaan Suomea. En edes tiennyt tällaisesta mahdollisuudesta, vaan olin unohtanut koko YOG:n, kun luulin, ettei paikkoja enää saa. Tähtäsin jo syyskuussa järjestettäviin Granadan MM-kilpailuihin,

Cristian Friman haluaa päästä edustamaan Suomea myös olympialaisiin.

mutta nyt YOG menee niiden edelle, Friman sanoi.

Friman on tyytyväinen, että hän on saanut kansainvälistä kilpailukokemusta EM-Moskovan lisäksi Saksan Suhlissa toukokuussa järjestetystä ISSF:n Junior cupista, joka on erittäin suuri kansainvälinen kilpailu. Se järjestettiin nyt ensimmäisen kerran.

Friman lähtee Kiinaan hyvin fiiliksin, eikä turhia arkaile:

– Minun on nyt näytettävä Kiinassa, mihin suomalainen pystyy. Odotan hyvää kilpailua, ja tärkeintä on tulos.

ESF:n seuraesittely sivuilla 30-31.

Teksti ja kuva: Lassi Palo

PÄÄKIRJOITUS / LEDARE

Risto Aarreki

Suomen Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja / Finska Sportskytteförbundets verksamhetsledare

MITÄ TARVITAAN, MITÄ POIS?

Kolmisen vuotta sitten Tulevaisuuspäivillä totesimme, että liiton toimiston ja koko liiton toimintoja ohjaavat seurojen toiveet ja näkemykset. Onkin tärkeää, että saamme tietoa koko ajan. Haluamme toimia niin, että pystymme mahdollisimman hyvin auttamaan ja tukemaan toimintaanne, jotta arki seuroissa toimisi jouhevammin. Siksi onkin tärkeää kuulla mielipiteenne: mitä tarvitaan ja mitä jätetään pois?

Kutsumekin seurat alueittain kokoon, osaksi 95-vuotisjuhvuotemme merkeissä, mutta ennen kaikkea siksi, että haluamme saada palautetta suoraan seuratoimijoilta ja puheenjohtajilta minkälaisia asioita seuranne oikeasti tarvitsee aluejaostolta ja liiton toimistolta. Mitä palveluja käytetään ja ovatko ne toimineet?

Seurajohdolle tulemme lähettämään nyt heinäkuun alussa kutsukirjeen, jossa ilmenee aikataulu alueellisista tapaamisista (tapaamisaikataulu myös tässä lehdessä). Kutsussa on myös muutamia kysymyksiä, joita toivomme seurojen hallitusten käsittelevän ja vastaavan niihin. Tilaisuuksissa käsittelemme sitten vastauksianne, ja ne toimivat pohjana tuleville suunnitelmille.

Haluun korostaa vielä, että nyt on erinomaisen hyvä vaikuttamisen paikka. Toivonkin, että seurajohdot olisivat aktiivisia. Kysely tulee ilmestymään myös internet-sivuillemme, joten kaikilla on mahdollisuus vaikuttaa! Seurojen tapaamisiin tulee osallistumaan toimihenkilöiden lisäksi myös liiton hallituksen jäseniä. Näin palautteenne ja toiveenne tulevat menemään suoraan perille! Niiden pohjalta tulevan syksyn aikana työstämme liiton pitemmän aikavälin suunnitelmat. Ne esitellään marraskuun lopussa SAL:n kokouksessa.

Sitten toiseen asiaan. Kuten varmaan muistatte, on tämän vuoden teemana ollut "Intohimolla, ilolla ja antaumuksella". On ollut hienoa seurata nuorten esiinmarssia ja tulostasoa heidän kilpailumatkoillaan niin Suomessa kuin ulkomaillakin. Heissä on näkynyt tuota teemamme kaltaista otetta. Suomen ennätyksiä on lauottu tai tehty muuten hyviä suorituksia. Hyvänä esimerkkinä varmaan kaikille toimii Cristian Frimanin pääsy nuorten olympialaisiin. Samaa otetta kaipaava vähän varttuneimmiltakin urheilijoiltamme, onhan vuoden pääkilpailu ISSF-lajeissa eli Granadan MM-kilpailut vielä edessä. Monessa asiassa olemme edenneet, mutta yhtä monessa olemme vielä vaiheessa. Grande Finalessa 31.10-2.11. Kisakalliossa sitten selviää kuka on juhluvuoden 2014 Vuoden ampumaurheilija.

Lopuksi: saimme palautetta siitä, että Moskovan ilma-aseiden EM-kilpailuja ja siellä tullut menestystä ei noteerattu Urheiluampujassa. Oletimme, että kun Urheiluampuja ilmestyisi, kisoista oli jo noin kaksi kuukautta kulunut ja kisat käytiin läpi tarkkaan nettisivuillamme ja facebookissa, että se riittäisi niiden raportoimiseksi eikä niistä tarvitsisi kirjoittaa enää lehdessä.

Lukijamme olivat asiasta toista mieltä! Kiitos palautteesta, reagoimme asiaan: Urheiluampuja tulee raportoimaan jatkossa aina arvokilpailuista jollain muotoa, olipa niistä sitten juttuja nettisivuillamme tai ei – toki lehden sivujen antamissa rajoissa. Välillä juttu voi tulla myöhemminkin, jos aikataulut menevät ristiin. Palautteenne osoitti Urheiluampuja-lehden tärkeyden.

Rentouttavia lukuhetkiä sekä hyvää kesää että tarkkoja osumia!

VAD BEHÖVS, VAD BEHÖVS INTE?

På framtidsdagarna för cirka tre år sedan konstaterade vi att förbundskansliets och hela förbundets aktiviteter styrs av föreningarnas önskemål och åsikter. Det är viktigt att vi hela tiden får information. Vi vill fungera så att vi i största möjligaste mån kan hjälpa er och understöda er verksamhet för att föreningarnas vardag ska vara så smidig som möjligt. Därför är det viktigt att vi får höra er åsikt: vad behövs och vad behövs inte?

Därför kallar vi samman föreningarna regionvis, delvis med anknytning till vårt 95-årsjubileumsår men framför allt för att vi vill ha feedback av föreningsaktörerna och ordförandena om vad er förening på riktigt behöver från den regionala sektionen och förbundskansliet. Vilka tjänster används, och har de fungerat?

I början av juli kommer vi att skicka en inbjudan till föreningsledarna, där tidtabellen för de regionala mötena framkommer (tidtabellen finns även i denna tidning). Med inbjudan följer även några frågor som vi hoppas att föreningarnas styrelser behandlar och besvarar. På själva evenemangen behandlar vi sedan era svar, som kommer att utgöra grunden för framtida planering.

Jag vill betona att detta är ett ypperligt tillfälle att påverka. Jag hoppas att föreningarnas ledare är aktiva. Vår förfrågan kommer också att publiceras på vår webbplats, vilket betyder att alla kan vara med och påverka! I våra möten med föreningarna deltar förutom anställda även medlemmar av förbundsstyrelsen. Sålunda når er feedback och era önskemål genast rätt mottagare! På basen av detta kommer vi under höstens lopp att utarbeta förbundets planer på lång sikt. Dessa presenteras på SAL:s möte i slutet av november.

Sedan över till en annan sak. Som ni säkert minns har det här årets tema varit "med iver, glädje och hängivelse". Det har varit fint att få se ungdomarnas framgång och resultatnivå på deras tävlingsresor både i Finland och utomlands. I dem har vårt tema framträtt. Man har satt nya finska rekord eller annars presterat bra. Som ett gott exempel för alla kan vi nämna Cristian Friman, som kom till ungdoms-OS. Sådana tag vill jag också se hos våra lite äldre idrottare, då vi ju fortfarande har framför oss årets största tävling i ISSF-grenar, dvs. VM i Granada. I många saker har vi gjort framsteg, men lika många är fortfarande oavslutade. På Grande Finale i Kisakallio den 31.10-2.11 presenteras sedan Årets skytt jubileumsåret 2014.

Slutligen har vi fått feedback över att vi inte i Urheiluampuja noterade luftvapens-EM i Moskva och framgången vi hade där. Eftersom Urheiluampuja utkom först ett par månader efter tävlingarna och eftersom vi utförligt behandlat tävlingarna på vår webbplats och i Facebook antog vi att det var tillräckligt och att vi inte behövde skriva om dem i tidningen. Våra läsare var dock av annan åsikt! Tack för feedbacken, vi har reagerat på den: i fortsättningen kommer Urheiluampuja alltid att i någon form skriva om stora mästerskap oberoende av om vi skrivit om dem på vår webbplats eller inte – givetvis med beaktande av utrymmet på tidningens sidor. Ibland, om tidtabellerna går i kors, kan artikeln publiceras senare.

Er feedback gav bevis på hur viktig tidningen Urheiluampuja är.

Jag önskar er avslappnade lässtunder och en trevlig sommar med precisa träffar!

YHTEISTYÖSSÄ

Skeet-ampuja Marko Kempainen haulikkolajien EM-kilpailuissa kesäkuussa Unkarissa.

GRANADAN MM-KILPAILUT HUIPENTAVAT KAUDEN

Teksti: Lassi Palo Kuva: Kullervo Hakama

”Granada.” ”Granada.” ”Granada.” Näin vastaavat kaikki tähän lehteen haastatellut urheilijat, kun heiltä kysytään kauden päätavoitetta. Kuinkas muuten, Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut järjestetään vain joka neljäs vuosi.

Espanjan Granadassa kilpaillaan 6.-20. syyskuuta, ja siellä on jaossa maailmanmestaruuksi-

en lisäksi ensimmäiset olympiamaapaikat Rio de Janeiron olympialaisiin, jotka järjestetään vuonna 2016. Jaossa on 64 paikkaa.

Granadan lämpöön haluavat niin kokenut pistooliampuja Teemu Lahti kuin ensimmäistä arvokisapaikkaa tavoitteleva 16-vuotias kivääriampuja Henna Viljanen.

– Kyllä minä sinne erittäin mielelläni lähdän, jos

minut valitaan. Olen kilpaillut MM-kisoissa edellisen kerran vuonna 2002 Lahdessa, Lahti sanoo.

Granada on tämän Urheiluampujan numeron kantava teema. Siitä kirjoittavat toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi pääkirjoituksessaan ja valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell kauden puolivälin kolumnissaan. Lisäksi Granada mainitaan useammin kuin kerran urheilija-haastattelussa.

Marko Leppä siirtyy kesälajien valmennuskoordinaattoriksi

Marko Leppä siirtyy ensi vuoden alussa Puolustusvoimien Urheilukoulun kesälajien valmennuskoordinaattoriksi. Nykyään hän toimii Urheilukoulussa toimistoupseerina.

Leppä, 49, on uudesta tehtävästään mielissään.

– Se on laaja-alainen ja vaativa tehtävä, joka vaatii paljon paikallaoloa. Siksi lopetankin Puolustusvoimien edustusvalmennusryhmän valmentajana ja Ampumaurheiluliiton iso- ja vakiopistoolimaajoukkueen valmentamisen.

– Mutta onhan tässä tullut jo väännettyäkin. On hyvä hetki astua sivuun.

On kuitenkin yksi asia, joka ei muutu: Leppä jatkaa Urheilukoulun luotilajien valmentajana. Tomi Aspholm toimii haulikkolajien valmentajana.

Leppän tehtävänä on järjestää kaikille lajeille hyvät

olosuhteet ja kehittää valmennustoimintaa kokonaisvaltaisesti. Valmennuspäällikkönä toimiva Jari Karinkanta on hallinnollinen johtaja.

– Yhteydenpito lajiliittoihin ja yhteistyökumppaneihin tulee olemaan korostuneessa roolissa, Leppä luonnehtii.

Hän on tyytyväinen myös siksi, että uusiutuminen työelämässä tekee hyvää. Siitä saa lisää virtaa, hän hymyilee. Joku voisi tässä yhteydessä hyväntahtoisesti todeta, että tarvitseeko Leppä enää lisää virtaa – siksi energinen ja aktiivinen hän on jo nyt!

– On hyvä myös nähdä Urheilukoulun rooli muutenkin kuin vain ampumaurheilun osalta, Leppä viittaa sel-laisiin kesälajeihin kuin yleisurheilu, uinti ja jalkapallo.

Urheilukoulusta lisää sivuilla 24-25.

Marko Leppä.

KEITELEEN AMPUMARATA KASVOI

Pohjois-Savossa Keiteleellä sijaitseva Leppäselän ampumarata on laajentunut ja uudistunut viimeisten kolmen vuoden aikana. Osin EU-rahoitteisella hankkeella rata on muokattu turvallisuus- ja ympäristönäkökohdat sekä ampujien viihtyvyys huomioivaksi.

Ratauudistuksen toteuttajia ovat olleet paikkakunnan riistanhoitoyhdistys, ampumaseura, reserviläiset ja reservinupseerit.

Leppäselän rata-alueen historian käännekohta oli 2000-luvun puolivälissä, kun sille haettiin uutta ympäristölupaa. Lupaehdot olivat haulikkoampujien kannalta raskaat, sillä haulikkorata jouduttiin sulkemaan. Onneksi ratalaitteet voitiin siirtää naapurikunnan Pielaveden radalle, jonne on puolen tunnin ajomatka Keiteleeltä.

KASA-AMMUNTA ON NOSTEESSA

Keiteleen radalla kilpailulajeista elinvoimaisin on kasa-ammunta. Keiteleen Ampumaseura on järjestänyt lajin kilpailutoimintaa 2000-luvun alusta lähtien. Tänä kesänä Leppäselkään valmistui aiemman kahdeksanpaikkaisen 100 metrin kasa-ammuntaradan tilalle 100/200 metrin rata. Se mahdollistaa monipäiväisten kisatapahtumien järjestämisen. Ensimmäinen sellainen pidettiin 12.-15. kesäkuuta, kun kasa-ampujatittelivät Suomen mestaruuksista.

Kasa-ammunnan suorituspaikkojen määrä Suomessa on vähentynyt ampumaratojen sulkemisten vuoksi. Tämän vuoksi Keiteleen radan rakentaminen on saanut poikkeuksellisen paljon myönteistä huomiota. Tällä hetkellä manner-Suomen kasa-ammuntaradat sijaitsevat akselilla Lohtaja-Haapajärvi-Keitele-Karttula-Nurmes.

Lajin suosiota on kasvattanut pienoiskiväärin pistelajien uusi tuleminen. Harrastajamäärän kasvun taustalla ovat vuosittain järjestettävät kasa-ammuntakoulut, uusien suorituspaikkojen rakentaminen ja kansainvälisen kilpailutoiminnan herättämä mielenkiinto.

NUORILLE PIEKKARIRATA

Uudistunut Leppäselän rata-alue käsittää riistanhoitoyhdistyksen hallinnoiman hirviradan, johon valmistuu ennen syksyä myös liikkuvan karhukuvion rata suurriistavirka-avun harjoittelua varten. Reserviläisjärjestöjen ylläpitämällä pistooliradalla ammutaan 25 metrin matkalta.

Keiteleen ampumaseura vastaa kivääriradan ylläpidosta ja käytöstä. Tänä kesänä valmistuneella radalla on myös 50 metrin pienoiskiväärirata. Sen ra-

kentamisen yksi motiivi on nuorisotoiminta. Keiteleellä talvisin tapahtuva ilmakivääriammunta tuottaa nuoria ampujia, joiden siirtyminen ruutiase-ammuntaan voi tapahtua uudella pienoiskivääriradalla.

LUOTISIEPPARIT TOIMIVAT

Leppäselän ampumarataa uudistettaessa tehtiin merkittävä ympäristönsuojellinen panostus luotijäämien talteenottamiseksi. Kun rata valmistuu lopullisesti ensi syksynä, rata-alueella ammutut luodit kerätään talteen lähes sataprosenttisesti.

Pistooliradalla luotisiepparit ovat olleet toiminnassa jo vuosia. Tänä kesänä sellaiset rakennettiin uudelle kivääriradalle.

Luotisieppareiden toimivuus testattiin käytännössä kesäkuun puolivälin kasa-ammunnan SM-kilpailuissa. Nelipäiväisen kilpailusession aikana ammuttiin arviolta 13 000 kilpalaukausta. Niistä alle kymmenen ei päätynyt luotisieppariin, vaan iskeytyi taustapenkkään – sinnekin turvallisuutta vaarantamatta.

Kesän kuluessa myös hirvi/karhuradalle valmistuu luotien talteenottojärjestelmä.

LAAJA KÄYTTÄJÄKUNTA

Leppäselän ampumarata-alueen suurin käyttäjäkunta ovat seutukunnan metsästäjät. Muita vakituksia käyttäjiä ovat ampumaurheilijat, reserviläiset ja poliisi. Rata-alue palvelee poliisin ampumarajoittelua, henkilöstön taktista kouluttamista ja poliisikoirakoulutusta.

Rata palvelee paitsi paikkakunnan omaa väkeä myös seutukunnallisesti. Lähikuntien ammunnanharrastajat ovat perinteisesti halunneet tulla Leppäselkään. Paikka on erityisen suosittu hirviratana.

Kilpa-ampujien toivelistalla pitkään ollut uusi kiväärirata mahdollistaa hyvät testaus-, harjoittelu- ja kilpailuolosuhteet.

Vuonna 2012 alkaneen EU-rahoitteisen ampumaratahankkeen kokonaiskustannusarvio on 42 000 euroa, josta EU-valtio- ja kuntarahoitus on yhteensä 22 000 euroa. Talkootyön arvoksi määritettiin noin 11 000 euroa.

Varsinaisten ratojen lisäksi hankkeen puitteissa parannettiin alueen tietoa, täydennettiin sähköistystä ja parannettiin jätehuoltoa. Turvallisuusnäkökohtiin on panostettu koko radan rakentamisen ajan. Vesihuollon järjestelyt ovat käynnissä. ✕

1. Keiteleen Leppäselän uuden kivääriradan ampumakatoksessa on ajateltu kilpailijoiden esteetöntä liikkumista sisällä. Rakennuksen pituussuuntaan rakennetut hyllyt palvelevat ampuijen kaluston säilyttämistä ampumaerien välillä. Takaseinän puuttuminen mahdollistaa kilpailun seuraamisen kaukoputkilla.

2. Tulostaulu on sijoitettu radan piha-alueelle, jossa myös yleisö voi sitä tarkastella.

3. Leppäselässä toimii kilpailujen aikana siirrettävä telttaravintola.

4. Leppäselän uudistunut ratamaisema on avara ja rataprofiili on loivasti nouseva.

5. Uuden kivääriradan luotisieppareiden idea on yksinkertainen. Puusta ja filmivanerista tehty laatikko täytetään kivetömällä hiekalla.

6. Jari Laulumaa oli kasa-ammunnan SM-kisojen kasvo. Seuraavaksi mies suunnistaa lajin EM-kilpailuihin Ranskaan.

Avauskisassa uusi Suomen ennätys

Leppäselän radalla käydyt kasa-ammunnan nelipäiväiset Suomen mestaruuskilpailut tuottivat jo ensimmäisenä kisapäivänä ”kirsikan” kakun päälle.

Keveyen luokan 5x5 laukauksen 100 metrin kilpailussa SKA:n Jari Laulumaa paukutteli uusiksi ennätyslukemiksi 22,76 millia. Laulumaan keskiarvokasa oli ”maailmanluokkaa” eli 4,55 millia.

Kilpailun hopeamitalisti oli SKA:n Olavi

Nuolioja tuloksella 33,07. Pronssille ampui VäVi:n Mauri Mukari tuloksella 33,09.

Seuraavana päivänä vastaavassa raskaan luokan kilpailussa rovaniemeläinen Laulumaa jatkoi voitokulkuaan yhteistuloksella 25,22 millia. Voittajan keskiarvokasa oli edelleen kovaa tasoa 5,04. Järjestävän seuran Timo-Heikki Varis otti hopeaa 6 millin erolla voittajaan. Kajaanilainen SKA:ia edustavan Janne Heikkisen 34,29 oikeutti pronssille.

Kolmantena kisapäivänä ammuttu raskaan luokan 200 metrin 5x5 laukauksen kilpailu oli edelleen Laulumaan hallintaa. Voittotulos oli 85,51, jolle Ruotsia edustanut Fabian Wallin joutui taipumaan lähes 10 millia hävinneenä. Jurvan Metsästysseuraa edustava Jari Parkki punnersi SM-hopealle yhteistuloksella 100,22 millia. SKA:n Marko Tanskanen pronssitulos oli 105,86 millia.

Päätöspäivän keveyen luokan 200 metrin kilpailua hallitsi suvereenisti Porkkalan Ampuijen Marko Rautelin. Hänen voittotuloksensa oli 61,66 millia. Kouvolan Metsästy- ja Ampumaseuran Seppo Kesänen ampui hopeaa tuloksella 82,37. Haapajärven Ampumaseuran Risto Murisojan pronssitulos oli 86,93.

Raskaan luokan 100+200 metrin yhteistuloksissa paremmuusjärjestys oli Jari Laulumaa, Fabian Wallin, Marko Rautelin ja Marko Tanskanen. Keveyen luokan vastaava oli Jari Laulumaa, Jyrki Vuorjoki LSA, Olavi Nuolioja SKA.

Ison aggregaatin eli raskaan luokan+kevyen luokan 100+200 metriä kärki oli Laulumaa, Parkki, Wallini, Rautelin.

Kisakallion Urheiluopiston Harri Hollo ja Lauri Ikävalko sekä Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell (keskellä).

Ampumaurheiluliitosta Kisakallion vahva taktinen kumppani

ENSIMMÄISET LAUKAUKSET

AMMUTAAN KISAKALLIOSSA SYKSYLLÄ

Ampumaurheiluliitto ja Kisakallion urheiluopisto ovat tehneet yhteistyötä jo pitkään, mutta nyt ne ovat allekirjoittaneet yhteistyösopimuksen. Ensimmäiset laukaukset ammutaan Kisakalliosta ensi syksynä. Vuosi huipentuu Grande Finaleen, joka järjestetään marraskuussa ensimmäisen kerran lohjalaisissa kauniissa maisemissa.

Kisakallion urheiluopiston ja Ampumaurheiluliiton yhteistyö alkoi pari vuotta sitten, kun kiväärilajien päävalmentaja Juha Hirvi alkoi kaivata Inkoon-leirin ajaksi majoituspaikkaa. Pian leirien yhteydessä alettiin ampumaurheilijoille järjestää fysiikkatreenejä, joita vetivät opiston valmentajat, muun muassa Anne Rikala ja Larisa Gryadunova.

- Leirien ei enää haluttu olevan pelkkää ammuntaa. Vähitellen keskustelu virisi laajemminkin, ja Lauri oli aktiivinen ampuijen suuntaan viime syksystä lähtien. Idea alettiin kehittää, opiston markkinointipäällikkö Harri Hollo viittaa vieressä istuvaan myyntipäällikköön Lauri Ikävalkoon.

Hollo korostaa myös Timo Raution merkitystä, sillä Hollo on tuntenut Raution jo silloin, kun tämä työskenteli suunnistuksen parissa. Rautio on nykyään Ampumaurheiluliiton nuoriso- ja koulutuspäällikkö. Hänen toimestaan haulikon tehoryhmä on käynyt Kisakalliosta kuntotesteissä kaksi kertaa vuodessa jo kolmen vuoden ajan.

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajan Per-Ole Lindellin mukaan ”porukka itse haluaa tulla Kisakallioon”. Opiston sijainti on erinomainen, mutta ampumaurheilijoiden ongelmana on ollut se, ettei Kisakalliosta ole ollut heille suorituspaikkoja. Mutta sekin asiaa korjaantuu pian, sillä 20-paikkainen ilma-aserata valmistuu opistolle syksyllä.

Se on myös ampumaurheilijoiden juhlahetki, sillä tuolloin ammutaan ensimmäiset laukaukset Kisakalliosta.

- Haluamme auttaa ja tukea Ampumaurheiluliiton toimintaa. Haluamme tuoda sille omaa osaamistamme ja tukea ampumaurheilijoiden kokonaisvaltaista harjoittelua, Kisakallion valmennuskeskuksen kehittämissäällikkö Pulmu Puonti korostaa ja puhuu paljon testaustoiminnasta ja ”taidon viitekehystä”.

LUOTTAVAINEN KATSE TULEVAISUUTEEN

Kisakallion urheiluopiston kotisivuilla todetaan, että se katsoo ”haasteelliseen” tulevaisuuteen luottavaisena: ” - liikunta-alan koulutus on jatkuva

MIKÄ?

Kaarina Karin toimiessa silloisen SNLL:n (nyk. SVoLi) puheenjohtajana (1922-54) liitto perusti vuonna 1949 Kisakallion Liikuntaopiston omaksi koulutusorganisaatiokseen eli naisten ja tyttöjen voimisteluliitoksi. Kisakalliosäätiö tuli opiston omistajaksi ja ylläpitäjäksi vuonna 1954. Varatuomari Helvi Sipilä laati säätiön ensimmäiset säännöt.

Säätiön omaisuus perustuu Kisakallion Urheiluopiston Lehtokumpu nimisen tilan 57 ha:n maa-alueeseen sekä siellä sijaitseviin kiinteistöihin.

Kisakalliosäätiön tehtävänä on ylläpitää Kisakallion urheiluopistoa. Säätiön puheenjohtajana toimii Ari Kourilehto Espoosta. Toimitusjohtaja on Petri Tarkkanen Salosta.

Kisakalliosta tuli ammatillinen oppilaitos vuonna 1993. Vuonna 2006 alkoi Kisakallion todellinen kasvu suurten joukkoon kun uuden Helsinki-Turku-moottoritien rakennustyöt käynnistyivät vain muutaman kilometrin päässä opistolta.

Kisakallion urheiluopistolla on 639 majoituspaikkaa.

urheiluopiston tehtävä, lasten ja nuorten liikunnan tarpeet ja haasteet ovat velvoittavia, kilpa- ja huippu-urheilu on tullut Kisakallioon jäädäkseen, aikuisten harraste- ja terveysliikuntaa edistämällä huolehditaan kansanterveydestä.”

Kisakallion vuonna 2008 tehdyn strategian mukaisesti kilpa- ja huippu-urheilulla on merkittävä rooli sen toiminnassa. Se on käynyt laajaja keskusteluja muun muassa Opetus- ja kulttuuriministeriön kanssa ja pyrkinyt löytämään opiston ydinosaisalueen. Se on löydetty ja päätetty: se on taidon oppiminen.

Hollo ja Ikävalko puhuvat paljon ja pitkään opiston suunnitelmista ja tulevaisuudesta. Se haluaa tulla tunnetuksi osaamisensa kautta ja olla paitsi Etelä-Suomen johtava liikunnallisen elämäntavan edistäjä myös kansainvälisesti tunnettu kilpa- ja huippu-urheilun osaamiskeskus motorisissa taidoissa.

– Se on valintamme: panostamme osaamisen kehittämiseen. Kuka kouluttaa, valmentaa ja opettaa? Meillä on osaamista asiakkaan tarpeiden mukaisesti.

Merkittävä osa tätä kokonaisuutta on se, että Jyväskylän yliopiston liikuntatieteellisen tiedekunnan taitovalmennuksen ja psyykkisen valmennuksen täydennyskoulutukset alkavat syksyllä Kisakalliolla. Psyykinen valmennus -täydennyskoulutuksen pääkouluttajana toimii Marko Malvela, ja taitovalmennuskoulutuksessa kouluttajina ovat muun muassa Sami Kalaja ja Timo Jaakkola.

Puonti täsmentää, että urheiluvalmentajan täydennyskoulutuksien tavoitteena on vastata urheiluvalmentajan työtä tekevien ”elinikäisen oppimisen tarpeisiin”. Lisäksi suunnitteilla on taitoprofessuurin viran perustaminen lahjoitusvaroin. Se olisi Puonnin ja Hollon mukaan suomalaiselle urheilulle ”hukea juttu ja huippu-urheilumenes-tyksen mahdollistaja”.

UUSI TAPAHTUMAKESKUS

Kisakallion suunnitelmat voi tiivistää myös lyhyesti: se haluaa muuttua harjoituskeskuksesta osaamiskeskeksi eli valmennus-, kilpailu- ja tapahtumakeskukseksi. Hollo kaivaa koneeltaan esiin suunnitelmat, joilla on jo nimikin: ”2020 Areena”. Uudella kansainväliset vaatimukset täyttävällä arenalla olisi mahdollista muuttaa olosuh-

teita lajeille sopiviksi, ja katsojapaikkoja olisi 2000. Nimensä mukaisesti paikkamäärää voisi toki lisätä kahdellakymmenellä. Kustannuskysymys se tuskin enää olisi. Hollo ja Ikävalko suhtautuvat ehdotukseen hymyillen.

– Koripalloilu, voimistelu, lentopallo, ampumaurheilu, he luettelevat potentiaalisia lajeja uudelle arenalle.

– Areena olisi sopivan iso ja sopivan pieni, ja kaikki palvelut olisivat minuutin kävelymatkan päässä toisistaan eli majoitus, kilpailu ja ruokailu, Hollo innostuu esitellessään opiston suunnitelmia.

– Se on unelma, jota kohti tavoittelemme. Kisakallio haluaa kasvaa. Ammattitaitoinen hallituksemme on analysoinut maailmaa ja vahvistanut suunnitelmat viime maaliskuussa.

Myös Ikävalko puhuu opiston ”jatkuvaista kansainvälistymisestä”. Opisto on tiedostanut talouden taantuman, mutta ei suinkaan antaudu sen edessä. Siitä puhutaan uhkana, mutta sisällön ja osaamisen ansiosta opisto pystyy kehittämään toimintaansa ja kehittymään.

Kisakallion kolmikko kehottaa myös urheilujärjestöjä löytämään uusia varainhankintakeinoja. He kertovat esimerkkinä erään palloilulajin isohkon turnauksen, jonka suomalainen järjestäjä kutsuu joukkueet turnaukseen ja Kisakallioon. Seura saa opistolle majoittuneista tietyn euromäärän itselleen.

– Ratkaisu ei ole vain valittava, vaan löytää vaihtoehtoja ja kokeilla, Hollo sanoo.

VAHVA TAKTINEN KUMPPANI

Ampumaurheiluliitosta tulee tuoreen yhteistyöopimuksen myötä Kisakallion urheiluopiston ”vahva taktinen kumppani”. Näin luonnehtii opiston markkinointipäällikkö Hollo. Myyntipäällikkönä toimiva Ikävalko painottaa opiston halua olla osan liiton kokonaisuutta. Samalla opistokin hyötyy, kun se saa yhteistyön kautta lisää osaamista itselleen. Kisakallion sopimus tukee Vierumäen ja liiton kumppanuutta, Kisakallion edustajat toteavat.

Hollo ei puhu vain ampumaurheilijoiden opistolla viettämien vuorokausien määrästä, vaan muistuttaa, että toiminnan pitää olla myös liiketaloudellisesti järkevää. Opisto puolestaan lupaa kehittää toimintaansa ja olosuhteitaan matkan varrella.

Ikävalko jo melkein näkee ilma-asekilpailuja

Harri Hollo (vas.), Lauri Ikävalko ja Per-Ole Lindell tutustuvat syksyllä valmistuvaan tilaan, jonne tulee ilma-aserata. Sitä esittelee olosuhdepäällikkö Marko Rutu.

Kisakalliolla. Näyt voivat toteutua parhaimmillaan melko nopeastikin, hän hymyilee. Ehkä hänenkin koneellaan on tukku puolivalmiita suunnitelmia, jotka on nopea saattaa myös käytäntöön – kuka tietää!

Vaikka kaikki edellä kerrottu saattaa antaa ymmärtää, että Kisakalliolla mennään tukka putkella eteenpäin, se ei ole koko totuus. Malti on avainsana, ja sitä Hollo ja Ikävalko myös korostavat.

– Emme me voi eikä meidän kannata haalia liikaa. Mieleessä on ”vuosikelloajattelu”, jonka mukaan yritämme saada opistolle ympärivuotisesti soveltuvia lajeja. Esimerkiksi kivääriampujien arkipäivien leirit ovat meille erittäin hyviä aikoja. Se on helppoa myös meidän osajiemme kannalta.

Kisakallion lajiittokumppaneita ovat muun muassa Voimisteluliitto, Melonta- ja Soutuliitto sekä tuoreimpana Koripalloliitto. Ampumaurheiluliiton kanssa opisto haluaa olla jatkossa entistäkin tiiviimmin yhteistyössä, ja saman pöydän ääreen halutaan useampikin toimija kuten esimerkiksi urheiluakatemit.

Ampumaurheiluvälle luvataan kauden päätöstilaisuudessa Grande Finalessa 1.-2. marraskuuta tuhti tietopaketti opiston toiminnasta. Hollo ja Ikävalko esittelevät mielellään opiston ”konseptin”, muttei ehkä ihan perinteisellä tavalla, mikäli heitä oikein on tulkittu.

Jäädään kuulolle. ✕

Huippu-urheilu-uransa lopettanut meloja Anne Rikala on valmennuksen ja testauksen kehittäjä.

Markkinointipäällikkö Harri Hollo.

Myyntipäällikkö Lauri Ikävalko.

KAUDEN PÄÄTAVOITE ON KAHDEN KUUKAUDEN PÄÄSSÄ

Tekstit: Lassi Palo
Kuvat: Kullervo Hakama

Ampumaurheilijoiden pitkä kausi huipentuu syyskuussa Espanjan Granadassa järjestettäviin ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailuihin. Kisojen alkuun on tasan kaksi kuukautta aikaa.

Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) puheenjohtaja Vladimir Lisin muistutti tervehdyksessään kesäkuussa järjestetyissä haulikkolajien EM-kilpailuissa, että kuluva vuosi on erittäin tärkeä ampumaurheilijoille, koska EM- ja MM-mitalien lisäksi tänä vuonna jaetaan ensimmäiset olympiamaapaikat Rio de Janeirossa vuonna 2016 järjestettäviin olympialaisiin.

Paikkoja on jaossa yhteensä 64, kun Espanjan Granadassa järjestetään ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut 6.-20. syyskuuta. Rion maapaikoista kilpaillaan koko ensi vuoden ajan ja aina helmikuuhun 2016 asti. Viimeiset paikat ovat jaossa ilma-aseiden EM-kilpailuissa Unkarin Gyoerissa.

Kuten aiemmin on kerrottu, myös suomalaisten

huippuampujien ja valmentajien katseet ovat olleet tiukasti kauden päätavoitteessa, joka hämmöittää enää parin kuukauden päässä. Oheisessa kauden puolivälitarkastuksessaan Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell toteaa, että arvokisamitaleita ei olympialajeissa ole tullut, mutta sen sijaan runsaasti hyviä sijoituksia, Suomen ennätyksiä ja henkilökohtaisia ennätyksiä.

– Huippukunto on tähdätty syyskuuhun, mikä varmasti näkyy aikuisten vähän vaisuhkona tulostasona, hän niputtaa kesäkuun loppuun ehtineet tapahtumat.

Vaisuhkoja eivät ole olleet olympialajien uudet Suomen ennätykset. Oulun Seudun Haulikkoampujia edustava Marjut Heinonen teki maaliskuussa skeetin uuden Suomen ennätyksen 74, ja Orimattilan Seudun Urheiluampujia edustava Simo Köylinen paukutti kaksostrapin uuden SE:n toukokuun lopussa.

Köylinen ampui ennätyksen Saksan Suhlissa järjestetyissä kansainvälisissä kilpailuissa. Kaksostrapin uusi SE kirjaan nyt numeroin 141. Entinen, Köylinen nimissä ollut ennätys koheni yhdellä pisteellä. Myös sen hän ampui Suhlissa, viime vuoden elokuussa.

Lehtimäen Ampujien Jaakko Björkbacka puolestaan ampui toukokuussa Tšekin Pilsenissä miesten 50m pienoiskiväärin makuun peruskilpailussa huipputuloksen 627,3. Se on uusi SE. Entinen ennätys 623,6 oli Juho Kurjen nimissä.

Haminan Ampumaseuran Juha Rutonen tähtäsi

kesäkuussa Matin kisoissa 50m kiväärin makuun finaalin SE-tuloksen 207,4.

MIRA SUHOSELLE OLYMPIAPAikka 2010

Kuortaneen Kunnan Mira Suhonen ampui Suomen ensimmäisen olympiapaikan, kun Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n joka neljäs vuosi järjestettävät kaikkien lajien MM-kilpailut järjestettiin edellisen kerran vuonna 2010 Saksan Münchenissä. Suhonen sijoittui ilmapistoolissa viidenneksi ja valittiin sittemmin edustamaan Suomea Lontoon olympialaisissa 2012.

Lontoon olympialaisissa oli neljä suomalaista ampumaurheilijaa. Suhosen lisäksi Lontoossa kilpailivat Satu Mäkelä-Nummela (trap), Kai Jahnsson (pistooli) ja Marjo Yli-Kiikka (kivääri). He kaikki lunastivat olympiapaikan vuoden 2011 aikana.

Pekingissä 2008 oli kahdeksan suomalaista ampumaurheilijaa, ja neljä vuotta aiemmin Ateenassa heitä oli kuusi. Nähtäväksi jää, kuinka monta heitä on Rio de Janeirossa.

Ampumaurheiluliiton valmentajat eivät ole korostaneet olympiapaikkoja MM-Granadassa, vaan kuten Lindell on todennut, sieltä tulee hyvällä menestyksellä myös olympiapaikkoja.

MÄKELÄ-NUMMELA MAAILMANCUPISSA KUODES

Suomalaiset haulikkoampujat kiertävät kauden kaikki neljä maailmancupia, joista ensimmäinen oli huhtikuussa Yhdysvaltain Tucsonissa ja viimeinen nyt heinäkuun alussa Pekingissä. Maailmancupien lisäksi he osallistuvat ahkerasti kansainvälisiin GP-kisoihin.

Kivääri- ja pistooliampujat jättivät ensimmäisen maailmancupin Yhdysvaltain Fort Benninissä väliin, mutta ovat sen jälkeen kilpailleet niin Münchenissä kuin Slovenian Mariborissakin. Kivääri- ja pistooliampujia lähtee myös Pekingiin, jossa kilpaillaan 1.-10. heinäkuuta.

Jos vain sijoituksia tarkastelee, kauden paras suomalaissijoitus maailmancupissa on – ennen Pekingiä – Satu Mäkelä-Nummelan trapin kuudes sija Kazakstanin Almatyssa. Orimattilan Seudun Urheiluampujia edustavan olympiavoittajan peruskilpailun tulos oli 72, joka oli neljänneksi paras. Semifinaalissa hän jäi uusinnan jälkeen kuudenneksi, kun kolme naista kamppaili paikasta pronssimitaliotteluun.

Yksi kiekko pudotti Mäkelä-Nummelan jatkosta, kun haulikkolajien EM-kisojen naisten trapin peruskilpailu päättyi Unkarin Sarlóspusztassa. Kokonaistulos 69 oli kohtuullinen, mutta ei riittänyt,

Satu Mäkelä-Nummela sijoittui 11:nneksi Unkarin EM-kilpailuissa.

European Games ensi vuonna Bakussa

Ensi vuonna järjestetään ensimmäisen kerran European Games -niminen iso kansainvälinen huippu-urheilutapahtuma Azerbaidžhanin Bakussa. Kun kisojen alkuun oli kesäkuussa vuosi aikaa, isäntäkaupunki järjesti ison shown. European Games on värikäs lisä kansainväliseen kilpailukalenteriin – kansainvälisten arvokilpailujen ja maailmancupien lisäksi. Bakussa kilpaillaan yhdeksässätoista lajissa, joista kuusitoista on olympialajeja. Vain kolmessa niistä on jaossa maapaikkoja Rio de Janeiroon: ampumaurheilun lisäksi triathlonissa ja pöytätennissessä. Ampumaurheilussa kussakin olympialajissa voittaja saa maapaikan Riion eli Bakussa on jaossa viisitoista olympiapaikkaa. Ampumaurheiluun otetaan mukaan kaikkiaan 330 urheilijaa – 210 miestä ja 120 naista. Kisajärjestäjät odottavat kaikkiaan 6000 urheilijaa, kun kisat järjestetään 12.-28. kesäkuuta. Lisin on painottanut myös sitä, että kisoihin pääsee mukaan 31. joulukuuta päivätyn ESC:n rankingin mukaan.

kun finaalin rajaksi tuli 70. Mäkelä-Nummela sijoittui lopulta 11:nneksi. Heinonen puolestaan sijoittui EM-skeetissä yhdeksänneksi (69) ja Sami Ritsilä (OSU) kaksostrapissa kymmenenneksi (133).

Suomussalmen Urheiluampujien Marko Kempainen ampui EM-kisoissa 121, mikä riitti yhden kiekon päähän uusintapaikasta finaaliin ja 9. sijaan.

Mäkelä-Nummelan lisäksi muita maailmancupin finaali paikkoja suomalaisilla ei kesäkuun loppuun mennessä ollut. Lahden Ampumaseuraa edustava Tommi Takanen sijoittui hienosti seitsemänneksi Tucsonin skeetissä ja Suomussalmen Urheiluampujien Marko Kempainen kymmenenneksi Almatyn skeetissä.

Kankaanpään Ampumaurheilijoiden Juhon Kurjen 18. sija Münchenissä on toistaiseksi paras suomalaissijoitus kiväärilajeissa. Pistoolilajeissa kärkeen on ollut matkaa, mutta kuten Ritva Karri (Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseura) ja Lehtimäen Ampujien Anette Källi totesivat Mariborin maailmancupin jälkeen, ”tunnelin päässä näkyy valo” ja ”parempaan suuntaan ollaan menossa”. He olivat juuri ampuneet ilmapistoolissa tuloksen 375, jolla Karri sijoittui 37:nneksi ja Källi 40:nneksi.

On myös sanottu, että Granadan MM-kilpailut ovat kuin mikä tahansa muu kilpailu tänä vuonna. Skeetin päävalmentajan Peeter Päkkin mukaan kaiken pitäisi sujua hyvin, jos urheilijat pystyvät pitämään ammuntansa ja kaiken muun hyvässä tasapainossa.

Se on myös selvä, että kaikki tekevät ehdottomasti parhaansa kauden isoimmassa kilpailussa, ja kaikissa MM-kisoihin lähtevissä on menestyspotentiaalia. ✖

Lisää aiheesta seuraavalla aukeamalla.

KOLUMNI

Kausi puolivälissä

Haulikkolajien EM-kilpailuista on tätä kirjoittaessani jäljellä skeet ja maailmancupeista Peking. Kisanäyttöjä syyskuussa järjestettäviin Granadan MM-kilpailuihin voi antaa 6. elokuuta asti.

Tähän mennessä arvokisamitaleita ei olympialajeissa ole tullut, mutta sen sijaan runsaasti hyviä sijoituksia, Suomen ennätyksiä ja henkilökohtaisia ennätyksiä. Huippukunto on tähdäty syyskuuhun, mikä varmasti näkyy aikuisten vähän vaisuhkona tulostasona.

Kuluvana vuonna on aikaisempaa enemmän panostettu nuoriin urheilijoihin, ja panostukset näkyvät tuloksissa. Kaikissa lajeissamme on nähtävissä vahvaa kehitystä nuorten sarjoissa. Kiväärilajien tyttöissä ja pojissa kehitys näkyy laajalla rintamalla. Hyvänä näyttönä siitä on muun muassa Cristian Frimanin pääsy nuorten olympialaisiin Ilmakiväärissä.

Trapissa ja skeetissä tulokset ovat jo lähellä miesten maajoukkueitasoa. Pistoolissa poikien pienellä maajoukkueella on myös lupaavia onnistumisia.

Ensi vuoden maajoukkueet

Ensi vuoden maajoukkueita suunnitellaan jo valmentajien kanssa. Valmennusta on tehostettava, koska Rio de Janeirossa vuonna 2016 järjestettävät olympialaiset lähestyvät ja maapaikat ovat jaossa alkaen ensi syyskuusta. Kansainvälinen kilpailutoiminta alkaa aikaisin vuoden alusta.

Koska Ampumaurheiluliiton resurssit ovat rajalliset, meidän on priorisoitava. Strategiamme mukaisesti keskitymme huippu-urheilun osalta entistä selvemmin olympialajeihin. Ensi vuoden maajoukkueeryhmät tulevat näillä näkymin olemaan tätä vuotta pienempiä. Meidän on tarkemmin määriteltävä, mihin tähtäämme pystyäksemme tekemään parhaat mahdolliset valinnat maajoukkueisiin ja siten rakentamaan vaatimukset oikealle tasolle.

Tavoitteemme on, että panostuksessa mukana oleva maajoukkueampuja haluaa ja osaa kehittää kaikkia oman valmennuksen osa-alueita systemaattisesti: tekniikka, fysiikka, ruokailu, uni, mentaalinen harjoittelu, välineet sekä sosiaalinen elämä.

Maajoukkueampujan pitää oppia elämään 24 tuntia päivässä ja seitsemän päivää viikossa kuten huippu-urheilija. Huippuampujan tulee osata suunnitella pitkäjänteisesti ajankäyttönsä (harjoittelu, työ ja koko muu elämä), ja hänellä tulee olla vahva oma halu harjoitteluun ja hinku kehittymiseen.

Ampumaurheiluliiton pitää myös yhdessä Olympiakomitean kanssa pystyä tarjoamaan näille urheilijoille parhaat asiantuntijat ja tukipalvelut eri osa-alueilta.

Haluamme menestyä myös tulevaisuudessa; siksi meidän on jaettava resursseja enemmän myös valmentajien koulutukseen. Kaikissa lajeissa ja seuroissa on liian vähän valmennuskoulutuksen käyneitä valmentajia. Vain lisäämällä osaavien valmentajien määrää seuroissa meillä on mahdollisuus löytää ja luotsata uusia urheilijoita urheilijan polulla kohti omia huipputuloksia.

Olemme aloittaneet tänä vuonna yhteistyön muiden taitolajien kanssa ja järjestämme muun muassa uudenmuotoisen yhteisen I-tason koulutuksen. Koulutukseen ehtii vielä ilmoittautua. II-tason koulutus järjestetään uusittuna vuoden 2015 alussa, ja sen päivämäärät päätetään elokuussa.

Lisäksi tulemme järjestämään lyhyempiä täydennyskoulutuksia jo valmennuskursseja käyneille valmentajille.

Per-Ole Lindell

Sarlospusztan EM-radan reunalta

Kirjoittaja on Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja.

Maailmancupin loppuohjelma 2014

Haulikko, kivääri ja pistooli: 1.-10.7. Peking, Kiina

Maailmancupin finaalit (haulikko, kivääri, pistooli): 21.-28.10. Gabala, Azerbaidžhan

Kansainvälisiä arvokilpailuja 2014

ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut: 6.-20.9. Granada, Espanja

Kansainvälisiä arvokilpailuja 2015

Ilma-aseiden EM-kilpailut: 28.2.-8.3., Arnheim, Hollanti

European Games 12.-28.6. Baku, Azerbaidžhan

HENRI SORVO: "TYYLIKKÄÄSTI JUNIORISARJASTA POIS!"

Poikien sarjassa kilpaillut skeet-ampuja Henri Sorvo päätti peruskilpailunsa puhtaaseen sarjaan ja finaaliuusintaan kesäkuussa Unkarissa järjestetyissä haulikkolajien EM-kilpailuissa.

Luumäkeläinen mutta Lahden Ampumaseuran edustava Sorvo oli peruskilpailun kolmanneksi paras. Vahinko vain, että saman tuloksen 117 ampui viisi muutakin, ja koko porukka joutui uusimaan semifinaalipaikasta pummista ulos -systemillä. Kaksi piti pudottaa, ja toinen heistä oli juuri Sorvo.

– Olen EM-kilpailuun tyytyväinen, vaikka toki shoot off olisi voinut mennä paremminkin. Kärki ei ole kaukana, ja hyvältä näyttää Granadan MM-kilpailuja ajatellen, seitsemänneksi EM-kisoissa sijoittunut Sorvo sanoi kesäkuun lopussa.

Sorvo pummasi ensimmäisestä parista toisen ja pääsi vielä toiseen satsiin. Kun siinäkin tuli yksi pummi, tie Luumäen juniorille nousi pystyyn.

– Treeniä vain lisää, ja sitten isketään täysillä! Haluan lähteä tyylikkäästi juniorisarjasta pois, Sorvo linjasi tavoitteensa tälle kaudelle.

Käytännössä se tarkoittaa Granadassa enemmän kuin finaaliapaikkaa?

– Kyllä. Ne ovat viimeiset junnukisat, ja haluan päättää ne hyvin.

Sorvo nappasi poikien EM-pronssia kolme vuotta sitten Belgradissa. Hän ampui viime vuonna junioreiden ME:n 121 Nikosian maailmancupissa,

jossa tuli ennätyksen lisäksi hieno seitsemäs sija. Vaikka tänä vuonna on tullut takapakkeja, on huhtikuussa 20 vuotta täyttänyt Sorvo tyytyväinen kauteensa tähän mennessä.

– Kazakstan oli mitä oli, mutta muuten kaikki on hyvin. Ennen kauden huipennusta radalla tulee vietettyä paljon aikaa, ja heinäkuussa kilpailen todennäköisesti Tanskassa ja Itävallassa järjestetyissä GP-kilpailuissa.

Kazakstanilla Sorvo viittaa toukokoon puolivälissä järjestettyyn maailmancupiin, jossa hän sai ruokamykytyksen ja joutui jäämään kilpailusta pois.

Granadan MM-rata on Sorvolle erittäin tuttu. Kun syyskuu on ohi, alkaa valmistautuminen ensimmäiseen kauteen miesten sarjassa.

– Sitten lähdetään haastamaan muita täysillä, määrätietoinen Sorvo sanoo.

Suomi jäi ilman finaaliapaikkaa Sarlòspuszassa Unkarissa järjestetyissä haulikkolajien EM-kilpailuissa, mutta paras Pohjoismaa se oli. Suomalaisurheilijoiden kisat jatkuivat tyyliin ”melkein, mutta ei ihan”. Näyttävämpi menestys on kiekon tai kahden päässä.

Miesten skeet-joukkue sijoittui tasaisessa kilpailussa neljänneksi, kaksi kiekkoa pronssin vienneen Saksan perässä. Suomussalmen Urheiluampujien Marko Kemppaisen tulos 121 riitti yhden kiekon päähän uusintapaikasta finaaliin. Sijoitus oli yhdeksäs. Sibbo Skyttegillen Timo Laitisen tulos 119 toi 18. sijan. Lahden Ampumaseuran Tommi Takanen ampui päätöspäivänä 23 ja 24, joilla tuli peruskilpailun 30:s sija ja tulos 117.

Suomi oli Pohjojan paras haulikko-

maa: kolme skeet-ampujaa ja yksi kaksostrapin ampuja kymmenen joukossa eikä trapin ainoa edustaja Satu Mäkelä-Nummelakaan kaukana ”aatelista” ollut 11. sijallaan.

– Kiekko lisää jokaiseen sarjaan, niin olisi tullut kohtuullinen tulos, Laitinen tuumaili.

Hän piti ammuntaansa hyvänä perustekemisensä ja sai oppiakkin kisan aikana. Minkälaista oppia?

– En ampunut samaa pummi kahdesti. Se oli oppi.

Kemppainen puolestaan totesi, ettei hän oppinut kilpailusta mitään.

– En todellakaan.

Minkälaiset kiekot pääsivät karkuun?

– Sellaiset pyöreät ja litteät, halkaisijaltaan 11-senttiset ja normaaleilta lentoradoiltaan!

– Vaikeuksien kautta suorituksesta tuli kohtalaisen ja tyydyttävän välimuoto, analysoi Takanen ammuntaansa EM-kisoissa.

– Ei tähän tyytyväinen voi olla, mutta ei tullut romahdustakaan, tuumasi ensi kertaa arvokisoissa ampunut Takanen Miehikkälästä.

Oikean jalan murtuman vuoksi kolmen viikon ampumattomuusjako pudotti äskettäin Saksan maailmancupin tuloksen 110 kiekkoon, mutta huhtikuussa Tucsonin maailmancupissa oli tullut seitsemäs sija ja 122 kiekon saalis, mikä antoi luottamusta kaudelle.

Kauden toiseksi paras tulos – ja vielä arvokilpailussa saavutettuna – alkoi tyydyttääkin Takasta.

– Laitoin aamulla päävirtakatkaisimen on-asettoon, kertoi tekemisistään komeasti naisten skeetissä yhdeksänneksi noussut Marjut Heinonen.

Ensimmäisenä päivänä oli tullut kaksi 22 kiekon sarjaa, mutta niitä seurasi täysi 25 kiekon tulos, mikä mahdollisti hyppäyksen tulosluettelossa.

– Tekeminen oli kyllä ihan samaa, Heinonen sanoi.

Sami Ritsilä.

Simo Köylinen.

”Tuplatrapparien” askelmerkit MM-Granadaan

Orimattilan Seudun Urheiluampujien kaksostrapin erikoismiehet Simo Köylinen ja Sami Ritsilä olivat hyväntuulisia kesäkuun Münchenin maailmancupin jälkeen. Köylinen rikkoi 137 kiekkoa, ja Ritsilä teki kauden parhaan tuloksensa 135.

Kaksikko lähtikin hyvin fiiliksin Unkarissa järjestettyihin haulikkolajien EM-kilpailuihin, sillä olihan Köylinen jopa paukuttanut hetkeä aiemmin Suomen ennätyksen 141.

Unkarin Sarlòspuszassa EM-kilpailu ei kuitenkaan sujunut kaksikon toivomalla tavalla. Ritsilän ongelmana olivat laitimmaisat ampumapaikat ykkönen ja vitonen, ja Köylinen tuskaili luonnonolosuhteiden kanssa. Auringonpaisteen ja pilvien heittämän varjon epämääräinen vuorottelu ei ollut herkkua, kuten ei pistan pyörivä tuulikaan. Välillä tuuli vastaan ja välillä takaa.

Ritsilän tulos 133 oikeutti kymmenenteen sijaan, ja Köylinen jäi 125 kiekollaan 21:nneksi. Uusintaan semifinaalipaikasta olisi päässyt 137 kiekon

↑↑ Skeet-ampujat Tommi Takanen (vas.), Marjut Heinonen ja Timo Laitinen vaihtavat kuulumisia Unkarin Sarlőpusztassa.

↑ Skeetin päävalmentaja Peeter Päck ja Henri Sorvo EM-kilpailuissa Unkarissa.

– Mutta aina se ottaa päähän, kun pääsee noin lähelle, harmitteli Heinonen kohtaloon vielä miesten kilpailun päätöspäivänä.

Hän oli yhden kiekon päässä finaaliuunnasta. Täysi päätössarja teki kuitenkin tuloksesta mukavan 69, josta Haapavedeltä kotoisin oleva mutta Oulussa nykyisin asuva Heinonen oli ihan tyytyväinen. ✕

Teksti: Kullervo Hakama ja Lassi Palo
Kuvat: Kullervo Hakama

Liikkuva maali: ”Hyvä tästä tulee!”

Liikkuvan maalin ampujilla ovat kovat harjoitusviikot menossa, ja ne jatkuvat pienin rytmimuutoksina aina elokuulle asti, lajivalmentaja Ville Häyrinen kertoo.

Viimeksi ampujat olivat porukalla koolla Heinola Openin MM-näyttökilpailussa, jossa taso oli kova. Kymppi 64:n Jani Suoranta sivusi sekajouksutuloksellaan (386) nuorten ME-tulosta, mutta ampui Y24-sarjassa, joten sikäli hieno SE meni vähän hukkaan, Häyrinen toteaa.

Hän luonnehtii Tomi-Pekka Heikkilää (K-64) tasaisen kovaksi ja varmaksi, ja Krister Holmberg (Raseborgs Skyttar) hakee aseenvaihdon jäljiltä vielä vähän itseään.

– Toki koko porukkahan otti kuokkaan liiton hallituksen jäseneltä (Vesa Saviahde), joten olisiko valmennuksen katsottava peiliin, Häyrinen mieltii.

– Positiivista oli myös Sami Heikkilän (K-64) ”paluu” yli 570:n tuloksiin. Sen takana on järjenkäytön lisääminen harjoittelussa.

Häyrisen mukaan kokonaiskuormituksen kanssa on tehty ”vähän säätöjä”, sillä jos hoitaa armeijan/työn, kovan fyysisen treenin ja lajiharjoittelun, niin riski siihen, että pää ei enää pysy mukana, kasvaa.

– Vapaa-ajalla pitäisi kyetä irrottautumaan ampumisesta, eikä vain mieltää seuraavaa treeniä. Fysioterapeutti Antti Vuorinen on ollut leireillä mukana. Leirien välilläkin hän on tehnyt töitä etenkin Kangasalan poikien kanssa, joten myös fyysisistä puolta on mietitty tosi paljon.

Liikkuvan maalin ampujat leireilivät kesäkuun viimeisen viikonlopun Koski TL:ssä, ja heinäkuun puolivälissä he menevät Saksaan Walldorf Internationaliin, jossa heidän pitäisi saada kova kisa eurooppalaisten kilpaveleijien kanssa.

– Siitä jatketaan elokuulle viikon yhteisleirillä Ranskan maajoukkueen kanssa Inkoossa. Kotimaassakin on vielä puolenkymmentä kisaa jäljellä, joten uskon, että hyvä tästä tulee, Häyrinen sanoo.

Kauden päätavoite ja pääkilpailu eli Granadan MM-kilpailut ovat syyskuussa. Liikkuvalla maalilla on siellä puolustettavanaan vuoden 2012 kisojen mitalitilaston voitto. Lähtökohdat ovat hyvät, sillä kun ilma-aseiden

EM-kilpailut järjestettiin Moskovassa helmi-maaliskuussa. suomalaiset voittivat Moskovassa kymmenen mitalia, jotka kaikki tulivat liikkuvassa maalissa.

Saldona oli viisi kultaa, kaksi hopeaa ja kolme pronssia sekä poikien normaaliuoksuksen joukkuekilpailussa ampuma maailmanennätys. Venäjän viisi vuotta sitten ampuma ennätys koheni kuudella pisteellä 1708 pisteeseen. Suomi sijoittui mitalitaulukossa toiseksi. Sen edellä oli vain Ukraina 15 mitalillaan.

Kaiken kiireen keskellä Häyrinen on ehtinyt mieltä myös tulevaa kautta. Junnuporukka vaihtuu osin, mutta tehoryhmän valmentajien Jarmo Pyyhtiän ja Mika Mankisen kanssa etenkin uusia poikia on saatu jo aika hyvälle tasolle.

– Ilma-aseiden SM-kilpailuissa Heikki Jetsonen, Topi Hulkkonen ja Mika Heikkilä pistivät ennätyksensä uusiksi, Häyrinen sanoo. Teksti ja kuva: Lassi Palo

Krister Holmberg voitti EM-kultaa maaliskuussa Moskovassa.

tuloksella. Sijoitus oli Ritsilän paras EM-kilpailuissa. Köylinen sijoittui viime vuonna hienosti kahdeksanneksi.

Viikkoa myöhemmin Unkarin EM-kisapettymys oli jo unohdettu, ja kaksikko suhtautui ampumaurheiluun tutun iloisesti ja myönteisesti.

– En ole lainkaan huolissani, koska tiedän syyn. Olen saanut keskipaikkojen pummit pois. Niitä tuntuu löytyvän laitapaikoilta. Ammun nyt niitä, ja haen niihin tuntumaa. Olisin huolissani, jos ongelmia olisi kaikilla paikoilla, Ritsilä naurahti kesäkuun viimeisellä viikolla aloittaessaan taas yhtä treeniä tutulla Orimattilan radalla valmentajansa Pekka Maunulan kanssa.

– Münchenissä ammuin 135 kiekkoa. Ykköseltä tuli viisi ohilaukausta ja vitoselta toiset viisi. Laitapaikoille tulee sivukiekkoja, joissa jään jälkeen. Ase vain pysähtyy. Kakkonen, kolmonen ja nelonen antavat nousevia kiekkoja, eikä niissä ole sellaista sivuliikettä.

Köylinen puolestaan vakuutti ”vahvaa uskoa” itseensä ja tekemiseensä.

– Minulla oli pari hyvää kisaa alla, mutta nyt meni heikosti. Joka kisassa ei pärjää. Niin käy ammattilaisillekin. Mikään ei toiminut, ja kun tekeminen alkaa tökkiä, niin sitten tökkii kaikki, orimattilalainen sanoi.

– Vikaa ei ole periaatteessa missään, enkä ole paniikissa. Toivottavasti Pekingin maailmancupissa on taas hyvän kilpailun vuoro.

Ritsilä osallistuu myös Pekingissä 1.-10. heinäkuuta järjestettävään kau-

den viimeiseen ISSF:n maailmancupiin. Kaksostrapissa kilpaillaan heinäkuun 6. päivänä.

– Kun saamme samana päivänä askelmerkit kohdalleen, voidaan Kiinassa nähdä kaksi suomalaista finaaliissa, Ritsilä uskoo.

– Sama rytmi on vain pystyttävä pitämään kaikissa olosuhteissa. Se tulee ajan kanssa ja hyvien sarjojen kautta.

Köylinen kilpailee Pekingin jälkeen heinäkuussa Granadassa eli tulevissa MM-kisamaisemissa. Kyseessä on kansainvälinen GP-kilpailu. Elokuussa hän leireilee samassa paikassa kahteenkin otteeseen. Toisen leirin jälkeen hän jää Granadaan odottamaan MM-kisojen alkamista.

– Leirit kestävät neljä, viisi päivää. Ne ovat lyhyitä, koska silloin voi ampua paljon ja keskittyminen pysyy hyvänä.

Kaksikko panostaakin täysillä Granadan MM-kilpailuihin, joissa on jaossa maailmanmestaruuksien lisäksi ensimmäiset olympiapaikat Rio de Janeiron olympialaisiin 2016.

Kaksostrapin taso on muiden lajien tavoin huikea. Münchenin maailmancupissa ensin maailmanennätystulos oli finaalaraja (146), ja Ison-Britannian Tim Kneale näytti muille mallia ja teki peruskilpailussa uuden ME:n 148.

Teksti: Lassi Palo ja Kullervo Hakama Kuvat: Kullervo Hakama

TEEMU LAHTI HALUAA TURKIN LISÄKSI MYÖS ESPANJAAN

Kun Marko Leppä siirtyy ensi vuoden alussa Puolustusvoimien Urheilukoulun kesälajien valmennuskoordinaattoriksi, hän lopettaa Puolustusvoimien edustusvalmennusryhmän valmentajana ja Ampumaurheiluliiton iso- ja vakiopistoolimaajoukkueen valmentamisen.

Tilanne huolestuttaa kokenutta pistooliampujaa Teemu Lahtea.

– Marko on hoitanut tehtävänsä erittäin hyvin. Maajoukkueampujien toive on, että ryhmä saisi jatkaa toimintaansa ja pidettyä nousujohtaisen kehityksensä. Olisi hienoa, jos meillä olisi jatkosakin oikein kova joukkue. Lapuan patruunatuki on ollut myös hyvä.

Lahti toivoo, ettei iso- ja vakiopistoolin maajoukkue toiminta loppuisi.

– Ainahan sitä voi miettiä tuleeko sillä tavalla käymään. Koska kyseessä ei ole olympialaji, onko se helppo torpata? Marko on saanut lajiryhmään nostetta, ja siksi olisi ikävää, jos se kokonaan loppuisi.

Viime vuoden elokuussa koettiin riemukkaita hetkiä Kroatian Osijekin helteessä, kun Suomen isopistoolimiehet nappasivat EM-kilpailuissa hienosti pronssia.

Lepän tehtävät iso- ja vakiopistoolimaajoukkue-

en valmennuksessa päättyvät Turkin Mersinissä 10.-12. lokakuuta järjestettävään Eurooppa cupin finaaliin.

– Olen toki tietoinen valmennustilanteesta, ja olen myös huollisani siitä, miten se jatkossa vedetään. Tilanne on kuitenkin auki, hän sanoi kesäkuun lopussa.

Lahden Ampumaseuran Lahti sijoittui Hollolan Hälvälässä kesäkuun viimeisessä viikonvaihteessa järjestetyssä 25/300m lajien Eurooppa cupin isopistoolissa seitsemänneksi tuloksellaan 577 (289+288). Hän saavutti ensimmäisenä suomalaisena paikan Turkin Euroopan cupin finaaliin ja lähtee metsästämään vakiopistoolin finaali paikkaa Ruotsin Uppsalaan elokuussa.

Isopistoolin jälkeen Lahti kehuu olosuhteita, mutta pikaosan aikana valo oli ”äärimmäisen hankala” ampua.

– Ampuminen tuntui kyllä hyvältä, mutta osumat jäivät kaivelemaan, hän mietti kisan jälkeen.

Vakiopistoolissa hän oli yhdestoista, kun hän ampui tuloksen 560.

– Olosuhteet olivat myös tänään hyvät. Minulle tuli ensimmäisessä 20 sekunnin sarjassa romahdus, kun ammuin vain 43 pistettä. Vakiopistoolini

alkaa kuitenkin nousta pohjamudista. Se ei ole vielä sitä, mitä osaamiseni on. Se pitäisi vain saada irti, hän mietti kisan jälkeen.

Lahti on harjoitellut paljon, eli siitä tuloksen tekemisen ei pitäisi olla kiinni.

– Jollain osa-alueella on vain tullut möhlyttä, ja muutamassa kisassa on ollut ylyrittämistä.

Lahti ampui toukokuussa isopistoolissa 584 ja vakiopistoolissa 570 pistettä. Ampuminen oli kullempa tuolloin helppoa.

– Tuloksen irti saaminen on pieni kompastuskivi itse kullakin, hän naurahti Hälvälän Eurooppa cupin päätyttyä.

Viime vuoden päätteeksi Lahti nappasi voiton isopistoolin Eurooppa cupissa Göteborgissa ja hopean vakiopistoolissa. Jo aiemmin kesäkuussa tuli pronssisija Århusin isopistoolissa.

Myös Lahti haluaa päästä edustamaan Suomea Granadassa syyskuussa järjestettäviin MM-kilpailuihin. Hän oli mukana Lahdessa 2002, mutta sen jälkeen ”ei ole ollut tarvittavia tuloksia”, jotta olisi tullut valituksi vuosina 2006 ja 2010 järjestettyihin kisoihin.

– Siksi Granadassa olisikin kiva kilpailla, hän hymyili.

Teemu Lahti pakkaa laukkunsa ja lähtee edustamaan Suomea Eurooppa cupin finaaliin Turkkiin lokakuussa.

Ensi vuonna uudestaan?

Hollolan Hälvälässä järjestettiin kesäkuun viimeisessä viikonvaihteessa Lapua Eurooppa cup 25/300m lajeissa. Tätä ennen 25m pistoolin Eurooppa cup järjestettiin Hälvälässä kolme vuotta sitten. Cupin finaali oli Vierumäellä 2010. 300m kiväärin Eurooppa cup oli järjestetty Suomessa edellisen kerran kymmenisen vuotta sitten.

Nyt järjestelyihin ei tule vuosien taukoa, jos urheilijoiden ja mukana olleiden vapaaehtoisten toiveet toteutuvat.

– Kisat onnistuivat hyvin, ja ulkomaalaisten antama palaute oli erittäin positiivista. Urheilijat ja järjestelyissä mukana olleet työmiehet haluavat Lahdessa järjestettävän ensi vuonna kisat uudelleen, kilpailun johtaja Marko Leppä sanoo.

Hälvälässä kilpaili 26.-29. kesäkuuta kaikkiaan noin sata ampumaurheilijaa, ja startteja oli yli kaksi sataa. Kansainväliseen kivääri- ja pistoolikilpailuun tuli osanottajia yhdeksästä maasta. Pistooliin osallistui 31 ja kivääriin 51 urheilijaa.

Lepän mukaan tämä oli osanottajamäärältään suurin Eurooppa cup, jossa hän on ollut mukana. Yksi syy osanottajamäärään oli se, että ajankohta oli otollinen koskien valintoja syyskuussa Granadassa järjestettäviin MM-kilpailuihin. Hälvälän tulosten perusteella maat voivat alkaa nimetä joukkueitaan kisoihin.

Lapua Eurooppa cupin virallinen järjestäjä oli Suomen Ampumaurheiluliitto, ja Lapua oli kummankin lajiryhmän pääsponsorina.

Petra Liljeberg: "300m kivääri on kivaa!"

"300m kiväärilajit ovat kivoja! Aloin tykätä niistä heti ensimmäisellä kerralla eli vuonna 2008. Eikä haittaa, vaikka tässä lajissa menee mustelmille."

Näin sanoo kirkkonummelainen Petra Liljeberg, joka lienee ainoa suomalaisnainen, joka ilmoittaa 300m kiväärin olevan päälajinsa.

Liljeberg oli yksi kolmesta suomalaisesta naisesta, joka osallistui kesäkuun viimeisenä viikonloppuna Hollolan Hälvälässä järjestettyyn 300m Lapua Eurooppa cupiin. Liljeberg oli heistä paras avauslajissa, joka oli 300m vapaakiväärin makuun kilpailu.

Kyrkslätt Skytteföreningin ampumaurheilija ampui 572 pistettä, jolla heltisi kolmastoista sija. Tulos ei 22-vuotiaasta urheilijaa täysin miellyttänyt.

– En ihan tyytyväinen ole. Se olisi voinut mennä paremmin. Muutama surkea laukaus tuli, hän sanoi.

Liljeberg ampui puolitoista viikkoa aiemmin harjoituksissa 585 pistettä. Asentokilpailussa syntyi tulos 558 (polvi 187, makuu 194, pysty 177), joka oikeutti Eurooppa cupissa kymmenenteen sijaan.

– Olen tulokseeni tyytyväinen. Se meni paremmin kuin makuun kilpailussa, Liljeberg sanoi.

Sveitsin Marina Schnider voitti asentokilpailun tuloksellaan 588. Se on kaksi pistettä parempi kuin voimassa oleva Euroopan ennätys. EE:ksi sitä ei kuitenkaan noteerata, koska kyseessä oli cup-kilpailu. Kisan kakkonen,

Saksan Eva Friedel puolestaan sivusi EE-tulosta (586).

– Schniderin tulos on mahtava! Olisi hienoa, jos pääsisin joskus samalle tasolle, Liljeberg sanoi.

Liljeberg, 22, on harrastanut ampumaurheilua kuusi vuotta lähtien. Hän ampuu toki myös ilmakiväärillä ja pienoiskiväärillä, mutta ne ovat jääneet vähemmälle täynnä olevan kalenterin takia. Liljeberg valmistuu Arcadasta tradenomiksi joulukuussa, ja parhaillaan hän kirjoittaa tutkielmaansa. Lisäksi hän käy iltatöissä Kirkkonummen liikuntakeskuksessa, jossa hän on asiakaspalvelijana.

Liljebergin suunnitelmissa on avata kahvila Tampereelle valmistumisensa jälkeen.

– Miiksi Tampereelle? Minulla on siellä paljon tuttuja, ja se on iso ja mukava kaupunki.

"TÄMÄ ON HAUSKAA!"

Liljeberg nauttii, kun hän pääsee ampumaan 300m kiväärillä. Michael-isän mukaan tytärtä viehättävät lajissa rekyyli ja aseenhallinta – "kun se potkii takaisin".

– Lisäksi tämä laji sujuu parhaiten. Ilmakivääri on niin pikkutarkkaa puuhaa. Siinä pienikin liike heittää osuman. Siksi tykkään tästä eniten, Liljeberg kertoi Hälvälän ampumaradalla.

Nuori nainen on kiireinen opiskelujensa ja työnsä takia, mutta kun pitäisi lähteä ampumaan 300m kiväärillä, aikaa järjestyy, hän hymyilee. Sekään ei haittaa, että lä-

Petra Liljeberg Lapua Eurooppa cupissa Hälvälän ampumaradalla.

himmät ampumapaikat ovat Upinniemiessä ja Hälvälässä, joka on puolentoista tunnin ajomatkan päässä kotoa.

Kisoja on kuitenkin melko harvassa. Viime vuonna Liljeberg osallistui Pääkaupunkitotteluun Tukholmassa, ja nyt tuli kokemusta Lapua Eurooppa cupista. Ohjelmassa on myös Helsingin seudun ampumaurheilun tuen sarjakilpailuja.

JUHA RUTONEN HALUAA KOLMANSIIN ARVOKISOIHINSA

Kivääriampuja Juha Rutonen elää ampumaurheilijan "normielämää" eli startteja on niin paljon, ettei hän viitsi niitä enää laskea – puhumattakaan autolla ajamistaan kilometreistä.

– En viitsi edes ajatella, kuinka paljon niitä tulee, hän nauroi Hollolassa järjestetyn 25/300m Lapua Eurooppa cupin päätyttyä.

Yksi on kuitenkin ylitse muiden: Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut syyskuussa Espanjan Granadassa. Rutonen edusti Suomea ilma-aseiden EM-kilpailuissa Vierumäellä 2012 ja viime vuonna Kroatian

Osijekissa järjestetyissä EM-kilpailuissa. Mieli halajaa nyt kolmansiin arvokilpailuihin.

– Totta kai haluan Granadaan. Se olisi vuoden huipennus, ja 300m lajit olisivat se ykkösjuttu. Jos en sinne pääse, kauden päätavoite jäisi näkemättä. Mutta sellaista urheilijan elämä voi olla.

Sodankylässä asuva mutta Haminan Ampumaseuraa edustava Rutonen aikoi hengähtää viikon ajan Hälvälän Eurooppa cupin jälkeen. Viikko kului sukulaisia tavaten. Sitten alkoi taas treenijakso, joka päättyi elokuun alussa järjestettäviin "piekarin" SM-kilpailuihin.

– Tavallaan tänä vuonna on kaksi kautta, hän luonnehti.

Ensimäinen meni varsin hyvin. Hän ampui kesäkuun puolivälissä Slovenian Mariborin maailmancupissa pienoiskiväärin makuun ennätöksensä 619,3,

ja kesäkuun 8. päivänä syntyi Mikkelissä Matin kisoissa pienoiskiväärin makuun finaalin Suomen ennätys 207,4.

Rutonen teki uuden ennätöksensä myös asentokilpailussa siirtyen uudelle kymmenluvulle, kun hän tähtäsi 1160 pistettä. Takana on nyt kaksi 300m kiväärin Lapua Eurooppa cupia. Toistaiseksi paras sijoitus tuli Hälvälässä, kun hänen tuloksensa 595 oikeutti pronssille tiukassa vapaakiväärin makuun kilpailussa. Neljä miestä ampui saman tuloksen eli napakymppit ratkaisivat sijoitukset, ja Rutosella ne riittivät kolmanteen sijaan. Hänen sarjansa olivat 99+100+99+99+100+98.

Viimeinen sarja jäi harmittamaan heinäkuun 11. päivänä 34 vuotta täyttävää ampumaurheilijaa.

– Tein nyt kauden parhaan tulokseni. Paljon oli hyvää, mutta päällimmäisenä tunteena on tuo viimeinen sarja, Rutonen mielti heti kisan jälkeen.

Hän on ampunut kaksi kertaa 599 pistettä – ensimmäisen kerran vuonna 2010 Saksassa ja viimeksi Säkylässä viime kesänä.

– Panostan ampumaurheiluun ihan täysillä. Työasiatkin olen saanut järjestettyä niin, että olen saanut harjoitella koko vuoden ajan hyvin. Nyt on lyhyt "luova" tauko harjoittelussa, ja sitten taas treenataan!

Juha Rutonen kilpailmassa Hollolan Lapua Eurooppa cupissa.

EETU KALLIOINEN – NUORI SKEET-LAHJAKKUUS

Ala-Hämeen Ampujia edustava Eetu Kallioinen on herättänyt huomiota lahjakkuudellaan. Vaikka nuorella miehellä on ikää vasta kuusitoista vuotta, on hänestä puhuttu jo muutaman vuoden ajan. Eikä mikään ihme, sillä hänen nimissään ovat skeetin Y15-, Y17- ja Y20-sarjojen Suomen ennätykset.

Löytyypä hänestä viime vuodelta kirjoitus, jossa kirjoittaja toteaa odotaneensa, että ”vasta 15-vuotias Eetu olisi ollut mukana aina kultataistelusakin”.

– No, Eetulla on vielä vuosia aikaa, ja varmasti isojen kisojen kokemus tuo lisää varmuutta, Kallioisesta todetaan.

Juuri näin se on. Aikaa on, eikä kiire ole mihinkään.

Kallioinen paukutti toukokuussa Sipoossa Y17-sarjan uuden Suomen ennätyksen 118. Hän pitää sitä – kuinkas muuten – kauden tähänastisena huippuhetkenään. Mutta parantamisen varaa tietysti on:

– Tekniikka on pysynyt hyvänä, mutta tulokset ovat heitelleet rajusti, hän sanoo.

Tulosten raju heittely tarkoittaa sitä, että Kallioisen huonoin tulos on ollut 103. Tavoitteena oli pitää se 110:ssa.

– Kun pummi tulee, nuori mies ei sitä sulata ja paketti hajoaa. Mutta niinhän se on nuorten kohdalla: kunnianhimoa on niin paljon ja tulosta halutaan tehdä. Ja skeet on vaikea laji, Tero-isä sanoo.

Viime vuonna Kallioinen kirjasi nimiinsä Y15-sarjan SE:n 122 ja Y20-sarjan SE:n 117.

Muuten Kallioisen tämä kausi on sujunut ”aika lailla” odotusten mukaisesti. Hänen tavoitteenaan oli päästä edustamaan Suomea kesäkuussa Unkarissa järjestettyihin haulikkolajien EM-kilpailuihin, mutta se ei toteutunut. Katse on uusissa haasteissa:

– Lisäksi tavoitteenani on ampuu mahdollisimman hyviä tuloksia ja pitää taso hyvänä. Ja voittaa Y17-sarjan Suomen mestaruus.

Kaikki on mennyt niin hyvin, ettei Kallioinen osaa sanoa, mitä hän te-

kisi nyt toisin, jos voisi. Nuoren miehen kesän ohjelma on varsin tiivis heinäkuusta eteenpäin. Hän ampuu GP-kilpailut Ylistarossa ja Mikkelissä, ja Orimattilassa on kansainvälinen IJSC-kilpailu. Sitten ovat vuorossa SM-ikäkausikilpailut Hyvinkäällä ja Hyvinkää Skeet (GP-kilpailu). Kausi alkaa olla loppuillaan, kun Lahdessa järjestetään perinteinen Superfinaali.

Kaiken ohessa ohjelmaan kuuluu tietysti myös harjoittelua suunnitelmien mukaisesti. Iso tavoite hämmöittää kahden kuukauden päässä: Espanjan Granadassa syyskuussa järjestettävät ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut. Kuten toisaalla tässä lehdessä on jo kerrottu, se on huippuampujien kauden ehdoton päätavoite.

– Kyllä Eetun mieli tekisi MM-kisoihin päästä, koska tulosraja on tehty ja kansainväliset arvokilpailut ovat hänen haaveenaan. Katsotaan, miten loppukausi tästä nyt menee, Tero-isä miettii.

KAHDEKSAN VUOTTA JO TAKANA

Eetu Kallioinen on harrastanut ampumaurheilua puolet iästään eli kahdeksan vuoden ajan. Harrastus sai alkunsa isän innoittamana. Jalkapallo on jäänyt matkan varrelle, koska ampuminen vie Tero-isän mukaan ”älyttömästi aikaa”.

– Niin se on, koska radalla käydään monta kertaa viikossa, ja harjoitusten lisäksi tulevat kilpailut ja kaikki muu, hän sanoo.

Kallioinen ampuu tänä vuonna vajaat kymmenen tuhatta laukausta. Ensi vuonna määrä nousee 10-12 000:een.

– Kyllä siinä radalla saa olla, Tero Kallioinen naurahtaa.

Isä toimii vain nuoren miehen kuljettajana. Valmennustiimiin kuuluvat Timo Laitinen, Tuomo Valkeapää ja Heikki Sauvala. Eetu Kallioinen aloittaa syksyllä rakennusalan opinnot Riihimäen ammattioppilaitoksessa.

Entä sitten ajatuksesi ensi vuodesta?

– Harjoitella paljon, kilpailla sopivasti ja nostaa tulostasoa tasaisemmaksi ja korkeammaksi, hän vastaa napakasti. ✕

Eetu Kallioinen kuvattuna viime vuoden Superfinaalissa.

KATARIINA LAINE – KOKEMUSTA JA ITSEVARMUUTTA

Kivääriam- puja Katariina Laineelle on tapahtunut paljon kuluva vuoden aikana. Ensimmäiset EM-kilpailut, ensimmäinen harjoitusleiri Espanjassa ja paljon enemmän kilpailuja ulkomailla kuin aikaisemmin.

Ei siis mikään ihme, että hän sanoo saaneensa paljon kokemusta ja itsevarmuutta.

Itsevarmuus näkyi varmasti siinä, että Hämeenlinnan Ampumaseuraa edustava Laine ampui juhannuksena pienoiskiväärin makuukilpailussa uuden N20-sarjan Suomen ennätystuloksen. Se syntyi Tshekin Pilsenissä järjestetyssä kansainvälisessä Shooting Hopes -kilpailussa.

Uusi SE kirjataan nyt numeroin 618,2. Laine ampui tulokseensa sarjat 10 2,2+105,3+103,9+102,2+102,4+102,2. Tulos riitti kovassa seurassa kymmenteen sijaan.

Aiempi SE-tulos oli 0,4 pistettä heikompi ja Saana Tattarin nimissä.

Laineen ennätyskisan alku oli takkuinen, sillä ensimmäinen laukaus tuotti 9,7 pistettä ja toinen 10,0. Ensimmäinen sarjan jälkeen tahti kuitenkin tiivistyi, ja toisesta sarjasta tulikin jo 105,3 pistettä.

– Se olikin ainoa tosi hyvä sarja. Muihin jäi parannettavaa, hän arvioi vaatimattomasti heti kilpailun päätyttyä.

Laineen voi kuitenkin sanoa ampuneen loistavasti, sillä Saksan Hannoverissa keväällä ammuttu ennätys parani peräti neljällä pisteellä.

– Yksi tosi hyvä sarja nosti tulosta aika paljon. Muut sarjat olivat aika tasaisia. Osasin myös varmaan ekää kertaa lukea tuulta kunnolla.

Laine on voittanut uransa aikana kolme SM-kultamitalia. Ensimmäinen tuli vuonna 2012, toinen viime vuonna ja kolmas maaliskuussa järjestetyissä ilma-aseiden SM-kilpailuissa, kun hän voitti N20-sarjan mestaruuden.

HUIPPUHETKI: EM-KILPAILUT

Katariina Laine, 19, valittiin edustamaan Suomea ilma-aseiden EM-kilpailuihin, jotka järjestettiin helmi-maaliskuussa Moskovassa. Hän pitää sitä kauden huippuhetkenään – ainakin toistaiseksi. Hän sai arvokasta kokemusta isoista kansainvälisistä kilpailuista ja sijoittui tyttöjen ilmakiväärissä 41:nneksi.

– Myös onnistumiset kansainvälisissä kisoissa ovat olleet huippuhetkiä, hän sanoo.

Marko Lepän valmentama Laine lähti tähän vuoteen sillä ajatuksella, että pääsisi EM-kilpailuihin mukaan. Se siis toteutui, ja seuraava tavoite siintääkin jo kahden kuukauden päässä: Laine haluaisi mukaan myös syksyn MM-kilpailuihin Granadaan. Miksei hän onnistuisi siinäkin, sillä tavoitteet näyttävät toteutuvan kerta toisensa jälkeen!

– Kaikki on ollut hyvää. Huonoa on ollut se, ettei kouluun kerkeä enää panostaa samalla tavalla kuin ennen, ja arvosanat ovat laskeneet.

Laine on Kaurialan lukiossa, jonka hän käy neljässä vuodessa eli hän valmistuu ensi keväänä.

– Vaikka lukiossa ei ole urheilulinjaa, olen saanut helposti lomaa leirejä ja kisamatkoja varten.

Ampumaurheilussa ”arvosanat” eli ennätykset sen sijaan vain kohenevat. Ilmakiväärissä hän on ampunut 393 pistettä (Vierumäki 2014) ja 409,8 pistettä Saksan Münchenissä – myös tänä vuonna (vuoden 2013 säännöillä). Pienoiskiväärin 3x20 ls kilpailussa hän tähtäsi 572 Saksan Hannoverissa, myös tänä vuonna.

Tekisitkö jotain nyt toisin, jos voisit?

– Yrittäisin olla stressaamasta ja huolehtimasta niin paljon. Kaikki on sujunut aina kuitenkin parhain päin, Laine hymyilee.

Myös Laineen kesän ohjelma on tiivis. Heinäkuussa harjoitellaan ja elokuussa on useita kilpailuja – esimerkiksi SM-kilpailut kahtena viikonloppuna ja PM-kilpailut elokuun lopulla.

VIISIKYMMENTÄ AMPUMAUURHEILUA

Katariina Laine aloitti ampumaurheilun ollessaan yhdeksänvuotias eli tänä syksynä tulee kymmenen vuotta täyteen. Muita urheilulajeja hän ei ole kovin vakavasti harrastanut, mutta käy kuitenkin hiihtämässä talvisin, ja kesäisin hän lenkkeilee sekä käy useilla erilaisilla ryhmäliikuntatunneilla. Muuna vapaa-aikanaan hän on kavereiden, poikaystävänsä ja perheen kanssa.

– Pianoa soitin kymmenen vuoden ajan, mutta lopetin sen viisi vuotta sitten, kun päätin panostaa enemmän ammuntaan.

Yhteistyö valmentajana toimivan Lepän kanssa alkoi viime syksynä. Valmentajaltaan paljon tukea ja kannustusta saanut nuori urheilija muotoilee asian niin, että hänestä tuntuu varmemmalta, kun on joku, joka välittää myös silloin, kun menee huonosti.

– Marko suunnittelee harjoituksiani ja auttaa kaikessa.

Koska tämä vuosi on ollut jo niinkin hyvä kuin aiemmin on kerrottu, kuulostaa Laineen toive ensi vuodelta varsin vaatimattomalta. Realistinen se toki on:

– Ensi vuodelta toivon lisää hyviä hetkiä sekä uusia kokemuksia ammunnan parissa.

Toiveet varmasti toteutuvat, ja mikäli kehitys jatkuu samanlaisena kuin tähänkin asti, niiden lisäksi tulee varmasti paljon muutakin. Kuten jo todettua, kaikki on sujunut aina parhain päin. ✕

Katariina Laine Moskovin EM-kilpailuissa.

Karri Turunen kansainvälisistä kilpailuista: "HYVÄ KISAFILIS JA HYVÄÄ KOKEMUSTA!"

Nurmeksen Ampumaseuraa edustava pistooliampuja Karri Turunen pitää meneillään olevaa urheiluvuottaan erittäin hyvänä. Kisareissuja ja kokemusta on tullut nuorelle miehelle paljon.

– Kilpailuja on ollut enemmän muualla kuin Suomessa, mikä on vain hyvä asia. Olen saanut kansainvälistä kokemusta, kilpailijoita on enemmän ja taso on korkeampi. Vaikka jokainen kilpailu ei olekaan mennyt ihan niin kuin olen alun perin itseltäni vaatinut, niin kisoista tullut kokemus on ollut tärkeintä, hän sanoo.

Turunen edusti Suomea muun muassa ilma-aseiden EM-kilpailuissa Moskovassa helmi-maaliskuussa.

Hän on saanut armeijasta hyvin harjoitteluvapaita eli noin kolme kertaa viikossa palvelusajalla. Sen lisäksi on tullut palveluksen jälkeinen vapaa-ajalla tapahtunut harjoittelu. Turusen valmentajana Kainuun prikaatissa on Jorma Jäntti, joka on myös hänen henkilökohtainen valmentajansa. Turusen mukaan tilanteesta on ollut paljon hyötyä.

TAVOITTEISSA ON ONNISTUTTU

Joulukuussa 20 vuotta täyttävä Karri Turunen lähti kuluvaan vuoteen ja kauteen positiivisin mielin ja ajatuksin. Hänen tavoitteinaan oli saada oma tekeminen korkeammalle tasolle siten, että keskittymistä tulee lisää ja suorituksen laatu nousee aikaisemmasta tasosta.

– Tähän mennessä olen niissä onnistunut hyvin, mutta vielä riittää tekemistä, hän arvioi.

Turusen kisatavoitteina olivat Münchenin kansainvälinen ilma-asekilpailu, ilma-aseiden EM-kilpailut ja vielä syyskuussa Espanjan Granadassa järjestettävät MM-kilpailut. Turunen sanoo päässeensä Münchenissä omalle tasolleen toisena kilpailupäivänä, ja EM-kisat olivat aseongelmienkin jälkeen onnistuminen.

– Pääsin tasolleni, vaikka ase jouduttiin ennen kisapäivää laittamaan huoltopisteelle korjattavaksi. Granadan MM-kisavalinnat ovat vielä edessä, ja tulevaisuudessa näyttökisoissa pitää vaan tehdä se oma suoritus, se riittää. Ei mitään ylyrittämistä.

Turunen sijoittui poikien ilmapistoolissa 15:nneksi tuloksellaan 568. Pari viikkoa myöhemmin Vierumäellä järjestetyissä ilma-aseiden SM-kilpailuissa hän voitti kolmannen ilmapistoolin Suomen mestaruutensa peräkkäin, kun hän oli Y20-sarjan ykkönen.

Granadan MM-kisanäyttöjä voi antaa 6. elokuuta asti.

HYVÄ FILIS MAAILMANGUPISSA

Vuoden tähänastisen huippuhetkensä Turunen koki Kansainvälisen ampu-maurheiluliiton (ISSF) ensimmäisen kerran järjestämässä Junior cupissa, joka oli toukokuussa Saksan Suhlissa.

– Huippuhetki oli kyllä ilmapistoolin peruskisan jälkeinen fiilis! Pääsin finaaliin viidenneltä sijalta omalla ennätykselläni 574, lopulta kahdeksanneksi sijoittunut Turunen muistelee.

Toisena mieleenpainuvana hetkenä hän mainitsee tammikuussa käydyin Swedish cupin kolmantena kisapäivänä syntyneen tuloksen 573. Talven pimeimpään aikaan mieltä lämmitti myös tieto siitä, että hänet valittiin Münchenin maailmancupin kisajoukkueeseen.

Ensimmäisen kerran maailmancupiin osallistuneen Turusen tulos Münchenin ilmapistoolissa oli 557, jolla hän oli 99:s. Heti kilpailun jälkeen Turunen kertoi, että hänellä oli cupin ajan hyvä fiilis ja mieli korkealla, vaikka ”vaparissa” menivät sekä karsinta että varsinainen kisa ”ihan penkin alle”.

– Ilmapistoolissa treenit menivät loistavasti, ja virallisessa harjoituksessa ammuin ennätystähtiani. Itse kilpailu oli sitten totaalikatastrofi. Pito oli hyvä, ote kahvasta hyvä ja puristukset liipaisimelle loistavia, mutta oma pääkop-pa jossain muualla kuin suorituksessa. Tähtäykset venyivät, laukaukset eivät lähteneet ajallaan ja tuskastuminen liittyi mukaan pikkuhiljaa.

– Hauskaa on ollut ja hyvä fiilis heti alusta lähtien ja hyvää kokemusta. Ei täältä mielellään pois lähtisi, nuorukainen naurahti.

– Vaikka ensimmäinen maailmancupini ei mennyt omalle tasolleni ja perustekemiselleni, niin kokemuksena se oli tähän mennessä hienoin ampu-maurheilussa, hän totesi pari viikkoa myöhemmin.

"KOKEMUKSISTA OPPII"

Kun Turuselta kysyy mikä on ollut hyvää ja mikä huonoa, hän vastaa:

– Hyvää on ollut oma kehitykseni ja suorituksen laadun huomattava paraneminen. Huonoa on ollut muutamassa kisassa ajatuksen menettäminen muualle kuin suoritukseen.

Entä mitä tekisit nyt toisin, jos voisit?

– En varmasti tekisi mitään toisin. Olen ottanut kaikesta opiksi, ja kokemuksella oppii virheistä, määrätietoinen nuorukainen vastaa.

Kesän ohjelma heinäkuusta eteenpäin on selkeän yksinkertainen: hän jatkaa varusmiespalvelustaan alikersanttina, ja kaikki harjoittelu tähtää vain Granadan MM-kisoihin.

– Ei tähän kesään intin ja reenuksen kanssa paljon muuta mahdukaan.

Eikä urheiluun liittyviin ajatuksiinkaan mahdu oikein mitään muuta. Ensi vuodesta Turunen toteaa vain sen, että hän siirtyy junioreista aikuisiin eikä mieltä tulevaa kautta sen enempiä. ✕

Karri Turunen Moskovassa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa.

Elli Räsänen: "VUOSI ON OLLUT ANTOISA!"

Elli Räsänen, nuori liikkuvan maalin ampumaurheilija, on ollut innoissaan kuluvasta vuodesta. Alkukaudesta hänen tuloksensa nousivat uudelle tasolle, ja hän on kilpaillut ensimmäisen kerran ulkomailla sekä edustanut Suomea ensimmäisen kerran kansainvälisissä arvokilpailuissa.

Räsänen kilpaili maaliskuussa Moskovassa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa, ja Tshekin Pilsenissä hän kävi tammikuussa ja toukokuussa.

- Vuosi on tähän mennessä ollut todella antoisa, hän hymyilee.
- Tekeminen on treeneissäkin alkanut löytyä eri tavalla kuin aikaisemmin.

Siilinjärvellä asuva ja Kuopion Ampuma- ja Metsästysseuraa edustava Räsänen täyttää lokakuussa 17 vuotta. Hänen valmentajanaan toimii Mika Mankinen.

- Lähdin tähän vuoteen innokkaana. Halusin päästä treenaamaan ja kehittämään edelliseltä kaudelta jääneitä asioita. Kauteen lähdeinkin innostavien tavoitteiden kanssa. Päätavoitteena olivat Moskovan EM-kilpailut. Sen tavoitteen saavutin, ja nyt vain uusia tavoitteita kohti!

Vuoden ehdottomiksi huippuhetkikseen hän listaa "todella hyvin onnistuneet kilpailut alkukaudesta" sekä - totta kai - ensimmäiset arvokilpailut. EM-Moskovassa hän sijoittui tyttöjen normaalijuoksussa kymmenenneksi (333) ja sekajuoksussa 11:nneksi (324).

- Oli kiva ampua, mutta olisivathan kilpailut voineet mennä vähän paremmin, vaikkapa kymmenen pistettä paremmin, ensimmäistä kertaa kan-

Elli Räsänen ensimmäistä kertaa kansainvälisissä arvokilpailuissa EM-Moskovassa.

Vesipullolle oli monenlaista käyttöä Moskovassa.

sainvälisissä arvokilpailuissa mukana ollut Räsänen sanoi heti normaali-juoksujen jälkeen Moskovassa.

Räsänen oli muuten hyvillä mielin, sillä Moskovan EM-matka oli kaikkiaan hieno kokemus, ja hän nautti silminnähden kansainvälisestä ilmapiiristä. Ei ole mikään ihme, että hän jäi kaipaamaan Moskovan tuloksiinsa hivenen lisää pisteitä, sillä hänen ilmakivääriennätyksensä ovat EM-tuloksia huomattavasti paremmat eli 361 ja 360. "Piekkarissa" hän on tähännyt 552 ja 354 pistettä.

Räsänen nimissä on yhteensä seitsemän N18- ja N16-sarjojen liikkuvan maalin Suomen ennätystä. Ampumaurheilun hän aloitti vuonna 2008.

- Lähdin vain isän mukana radalle. Liikkuvan maalin ammunnan aloitin vuoden 2011 lopussa. Sitä ennen tuli ammuttua Metsästäjäliiton lajeja. Se, että seurassa oli monta liikkuvan maalin ampujaa, sai minutkin kiinnostumaan lajista.

Räsänen harrasti jalkapalloa kahdeksan vuoden ajan, mutta lopetti sen puoliosta vuotta sitten. Ratsastusta hän on harrastanut kuuden vuoden ajan.

"ALKUKAUDEN TULOSKEHITYS HYVÄÄ"

Elli Räsänen mukaan kaudessa on ollut hyvää hänen alkukauden tuloskehityksensä.

- Tulokseni nousivat kaksikymmentä pistettä siitä, mihin edellisen kauden lopussa jäätiin. Huonoa on ollut se, että tulostaso kuitenkin laski loppukautta kohti.

Hyvää ovat olleet myös uudet kehittävät kokemukset, kuten ulkomaan kilpailut.

- Myös treeneissä ja kisoissa koetut "näin sen pitäisi mennä" -tunteet ovat olleet hyviä. Ne auttavat kehittämään tekemistä kisoissa ja harjoituksissa.

Räsänen on tyytyväinen myös siksi, että hän kokee tehneensä asiat niin hyvin kuin on ne pystynyt tekemään.

- En oikein tiedä, mitä tekisin toisin. Toisaalta, olisin voinut pitää paremmin fyysistä kuntoani yllä.

Sävelet ovat selvät myös tästä eteenpäin: hän treenaa ammuntaa heinäkuusta varmaan ainakin elokuuhun asti.

- Todennäköisesti huilaan syyskuun, ja sen jälkeen alan sitten taas harjoitella uudella innolla kohti ensi kauden tavoitteita.

Niinpä, ensi vuosi tuo taas tullessaan uusia tavoitteita. Yksi niistä on helmi-maaliskuussa, jolloin ilma-aseiden EM-kilpailut järjestetään Hollannin Arnheimissa.

Räsänen yrittää parhaansa mukaan saada itsestään mahdollisimman paljon irti.

- Pääsin urheilulukion puolelle, joten se antaa minulle paremman mahdollisuuden käyttää aikaani treenaamiseen, eikä lukiokaan ole niin rankkaa. Jatkan treenaamista keskittyneesti ja pitkäjänteisesti.

Entä sitten nuoren naisen tavoitteet ampumaurheilussa? Ne ovat selkeitä - niin pitkällä kuin lyhyelläkin tähtäimellä:

- Tulevaisuudessa minulla on tavoitteena voittaa maailmanmestaruus. Ensi vuoden tavoitteet ovat talven EM-kilpailuissa. ✘

Jukka Törmänen kuvattuna huhtikuun alussa Hämeenlinnassa järjestetyissä ilma-aseiden Kultahippufinaaleissa.

”Rakkaudella ja antaumuksella eteenpäin. Tee omia juttuja, sillä enemmän tai myöhemmin se kantaa hedelmää.” Näin sanoo Jukka Törmänen, joka vastaa Urheiluampuja-lehden noin 20 kysymyksen.

NOIN 20 KYSYMYSTÄ JUKKA TÖRMÄSELLE

Sodankylän Ampujien Jukka Törmäselle myönnettiin huhtikuussa Ampumaurheiluliiton korkein tunnustus eli kultainen viiri. Hän otti tunnustuksen vastaan Hämeenlinnassa järjestettyjen ilma-aseiden Kultahippufinaalin avajaisten yhteydessä.

Törmänen on järjestyksessään 31:s, jolle viiri on myönnetty. Hän on toiminut pitkään paitsi seuransa myös liiton nuoris- ja valmennustehtävissä sekä ollut liittohallituksen jäsen.

– Otin viirin vastaan hieman yllättynein ja hämmentynein fiiliksin, Törmänen, 58, sanoo.

Kemijärvellä syntynyt Törmänen on ollut SodA:n toiminnassa mukana noin kolmenkymmenen vuoden ajan.

1. Tervehdys! Tätä haastattelua tehtäessä kesä on aluillaan. Mitä kuuluu?

Kiitos ihan hyvää! Lumien sulamista tässä odotellaan. Kun lumet ovat poissa, niin eiköhän se kesä meillekin tule.

2. Sait Ampumaurheiluliitolta keväällä arvokkaan tunnustuksen eli kultaisen viirin. Miltä se nyt tuntuu ja missä viiri on?

Olen edelleen yllättynyt huomionosoituksesta, mutta arvostan todella

”RAKKAUDELLA JA ANTAUMUKSELLE ETEENPÄIN!”

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

paljon viirin saantia. Se on kirjahyllyssä kunniapaikalla.

3. Olet toiminut liiton nuorisovaliokunnan puheenjohtajana ja ollut liittohallituksen jäsen (2013) ja toimit edelleen aktiivisesti valmennustehtävissä. Olet ollut myös Sodankylän Erämiesten puheenjohtaja. Millaista on ollut ja mikä motivoi sinua jatkamaan?

Nuorisovaliokunnassa olin ensin jäsenenä ja sitten puheenjohtajana. Se aika oli todella mieleenpainuvaa. Sain toimia lasten ja nuorten parissa. Siellä tekeminen näkyy parhaiten. Olen ollut toiminnassa mukana koko kultahippuhistorian ajan ja nähnyt miten lajin säännöt muuttuvat ja laji kehittyy. Kehittämistä siellä on edelleen. Olen ollut Sodankylän Erämiesten puheenjohtajana. Puheenjohtajuuden jätin vuoden 2013 alussa, kun tulin valituksi liittohallitukseen. Voin sanoa, että minua motivoivat lajirakkaus ja metsästysharrastus.

4. Miten luonnehdit itseäsi valmentajana?

Teitpä vaikean kysymyksen, koska itsensä arvioiminen on vaikeaa. Olen ehkä ohjaava valmentaja. Annan myös urheilijalle mahdollisuuden tehdä päätöksiä.

5. Leiki ennustajaa yhden kysymyksen verran: kuinka monta

ampumaurheilijaa Suomi saa Rio de Janeiron olympialaisiin 2016 (haulikko, kivääri ja pistooli)?

Kolme.

6. Olet voittanut kaksi Puolustusvoimien mestaruutta RK-ammunnassa. Entä millainen on taustasi ampumaurheilussa muuten sekä yleensäkin urheilussa ja liikunnassa?

Olen todellakin voittanut kaksi Puolustusvoimien mestaruutta rynnäkkökiväärillä, ammunta oli Rk 10+10 ls. Vuodet olivat 1987 ja 1989. Urheiluampujana olin piiritason ampuja. Kävin kylläkin SM-kisoissa ilman mainittavaa menestystä. Ennen siirtymistäni ammunnan pariin harrastin useita eri lajeja. Päälajinani oli ampumahihto, jossa kilpailin pääasiassa PV:n kisoissa. Liikunta on kuulunut minun ja perheeni elämään kaiken aikaa.

7. Entä valmentajana?

Valmentajaurani olen aloittanut ampumahihdossa. Kävin ampumahihdon B-tason valmentajakurssin. Valmensin ensin vaimoani ja myöhemmin myös muita ampumahiihtäjiä. Kun Matti Nikula jäi eläkkeelle, niin hän esitti minua työnsä jatkajaksi ampumavalmentajana Jaäkäririkaatissa. Sieltä lähti urani ampumaurheilussa, ja sillä tiellä ollaan edelleen.

8. Jäit eläkkeelle Puolustusvoimista vuoden 2005 aikana. Millainen oli työurasi?

Noin kaksikymmentä vuotta kouluttajana ja reilut kuusi vuotta yksikön vääpelinä.

9. Miten pidät itseäsi ajan tasalla valmennusasioissa eli miten kehität itseäsi?

Luen kaiken mahdollisen tiedon mitä valmennuksesta yleensä kirjoitetaan. Eniten kirjoituksia on Suomen valmentajat ry:n julkaisuissa, ei kylläkään ammunnasta kovin paljon, mutta yleisesti valmennuksesta. Yhteiset teohorymien leirit ovat myös antoisia valmentajalle. Leireillä keskustellaan valmennusasioista myös valmentajien kesken.

10. Mitkä ovat parhaat muistosi lajin parista tähän mennessä?

Eivätköhän nuo kultahippufinaalit, joissa olen ollut mukana 26 kertaa, ole niitä parhaita muistoja – se lasten ilo ja riemu mikä niistä kisoista välittyi! Vierumäen EM-kilpailujen toimitsijatehtävä (2012) oli tietysti myös mieleenpainuva.

11. Millaisin sanoin suosittelisit ampumaurheilua lajivalintaansa miettiville lapsille ja nuorille? Entä heidän vanhemmilleen?

Tulkaa mukaan lajiin, jota voi harrastaa vauvasta vaariin saakka! Lajia voi harrastaa kokoon, näköön, sukupuoleen tai fyysisiin ominaisuuksiin katsomatta ympäri vuoden.

12. Aselakeja on uudistettu viimeksi kuluneiden vuosien aikana. Mitkä ovat nykylakien parhaimmat ja heikoimmat kohdat?

Lakiasiat jättäisin kyllä asiantuntijoiden vastattavaksi, mutta kun kysyt, niin vastaan. Parhaimpana puolena on se, että lakia on tiukennettu; kuka tahansa ei saa aselupaa. Huonoa taasen on se, että se on liian tiukka varsinaisten ampumaurheilijoiden osalta. Mihin johtaakaan tämä pistoolilupien saannin tiukkuus koko lajin osalta?

13. Mitä mieltä olet suomalaisen ampumaurheilun nykytilasta eli oletko tyytyväinen tilanteeseen vai pitäisikö joitain muutoksia tehdä?

Koskaan ei ole hyväksi olla täysin tyytyväinen tilanteeseen. Jos on, niin jäädytään polkemaan paikoilleen eikä kehitystä tapahdu. Harrastajamääriin emme ole koskaan olleet tyytyväisiä eli lisää ampujia. Miten ja mistä heitä saadaan, onkin sitten eri asia.

Lasten ja nuorten kanssa toimineena en ole myöskään tyytyväinen viimeisen liittovaltuuston tekemiin päätöksiin sarjajaoista. Liittomme tavoitteena vuosina 2013 ja 2014 on saada lisää harrastajia lajin pariin. Ei sarjojen vähentäminen ainakaan tuo lisää ampujia, vaan päinvastoin vähentää ainakin kilpailijoita.

14. Jos rahasta ei tarvitsisi välittää ja saisit päivän aikaa laittaa kaikki asiat mieleiseesi kuntoon, mistä kolmesta asiasta aloittaisit?

Ensimmäiseksi ampumaradat nykyaikaan, toiseksi veisin nuoria urheilijoita ulkomaille kilpailemaan ja kolmanneksi perustaisin ammattilaisallin.

15. Aiemmin viitattiin jo Sodankylän Erämiehiin. Olet ilmeisen aktiivinen metsästäjä, kun et ole ampumaurheilun parissa?

Kyllä syksy on pyhitetty metsästysharrastukselle.

16. Kuinka monta hirveä olet kaatanut?

Eiköhän tuo luku lähentele noin sataa.

17. Millaisia ohjelmia katsot televisiosta? Entä millaisia kirjoja luet ja elokuvia katsot?

Televisiosta katson luonnollisesti lähes kaiken urheilun, luontodokumentit ja kotimaiset sarjat. Kirjoja luen vähän harvemmin, mutta silloin kun on aikaa eli esimerkiksi kun matkustan junassa Etelä-Suomeen, niin mukanani on yleensä kirja – joku urheilua käsittelevä, eräkirja tai yksi lempiaiheistani kaukopartiokirja.

18. Pitääkö paikkansa se tieto, että soitat saksofonia bändissä? Entä se, että olet riistakolmiolaskennan miehiä?

Saksofonin sain lahjaksi, kun täytin 50 vuotta. Olen soittanut Sodankylä Big Bandissa kuuden vuoden ajan, ja keikkojakin on ollut. Erämiehillä on yksi riistakolmio hoidettavanaan, ja sitä tulee kierrettyä kesällä kävellen ja talvella kelkalla.

19. Ja vielä yksi varmistus: kutsutaanko sinut paikan päälle, jos on tapahtunut hirvikolari?

Ei aina, mutta muutaman kerran olen ollut jäljestämässä loukkaantuneita hirvieläimiä koirani kanssa.

20. Tyttäresi Nita on kivääriampuja. Millainen on ollut isä–tytär-valmennussuhde?

Tilastot kuulemma väittävät, että perheen sisäiset valmennussuhteet eivät toimi. Meillä nämä ovat toimineet erittäin hyvin. Olen valmentanut vaimoani ja Nitaa, eikä minkäänlaisia ongelmia ole ollut.

21. Onko sinulla jokin urheiluun liittyvä slogan tai filosofia, jota pyrit noudattamaan ja jonka voi tiivistää yhteen tai muutamaan lauseeseen?

Rakkaudella ja antaumuksella eteenpäin. Tee omia juttuja, ennemmin tai myöhemmin se kantaa hedelmää.

22. Sodankyläläiset ampumaurheilijat matkustavat paljon. Olen kuullut sanonnan, jonka mukaan matkustamista oppii sietämään mutta siihen ei koskaan totu. Kommenttisi.

Kyllä se näin taitaa olla.

23. Facebook, Instagram, Twitter, WhatsApp... Kaikki nämä vai ei yksikään?

WhatsApp

24. Lopuksi: mikä odottamasi kysymys jäi kysymättä!

Ei tule mitään mieleen. ✘

Jukka Törmänen ja arvokas kultainen viiri.

Urheilukoulun johtaja everstiluutnantti Eero Svanberg muistelee lämmöllä kivääriampuja Henri Häkkistä. Hän ei ihmettele yhtään, että Häkkisestä tuli sittemmin olympiamitalisti. ”Samantlaisia siemeniä olen nähnyt nykyisissäkin ampujissa, mutta nuorten on muistettava, että jos vain käy treeneissä, ei huipulle pääse ikinä”, Svanberg painottaa.

Tekstit ja kuvat: Lassi Palo

Urheilukoulun johtaja Eero Svanberg:

”AMPUMAUURHEILUSTA VAIN JA AINOASTAAN HYVIÄ KOKEMUKSIA!”

Käynnissä oleva puolustusvoimaudistus otti uuden askeleen, kun Urheilukoulun III/14 saapumiserä aloitti palveluksensa 2. kesäkuuta Kaartin jääkäriyrykmentissä ja Kajaanissa Kainuun prikaatissa, jonne siirtyi kuusi lumilajia.

Santahaminassa palvelukseenastumispäivä sujui tutuissa rutiineissa. Alokkaat saivat ensikoketuksen varuskuntaelämään, kun heille jaettiin varusteet ja he alkoivat tutustua paitsi maineikkaaseen saareen myös uusiin kavereihinsa.

Seuraavana aamuna eli kaiken hässäkän keskellä Urheilukoulun johtaja everstiluutnantti Eero Svanberg tarjosi kahvit Urheiluampuja-lehden edustajalle. Kahvit juotiin missäpä muualla kuin ”Santiksen” nostalgisessa sotilaskodissa.

– Juna on nyt liikkeellä. Nyt kiihdytetään vain vauhtia, hän luonnehti tilannetta kesäkuun alussa.

– Vaikka olisi kuinka hyvin valmistautunut, on muutto aina iso muutos. Savottaa riittää ennen kuin olemme täysin valmiita. Kaarti on tukenut meitä todella hienosti ja olemme tunteet oivamme todella tervetulleita Santahamiinaan, Svanberg sanoi.

Johtajan suurin huoli kohdistui henkilökunnan jaksamiseen.

– Varmasti se on raskasta, koska perheet, koulut ja kodit ovat Lahdessa. Aika näyttää, miten työntekijät jaksavat.

Henkilökuntaa on nyt noin 40, mutta ensivuoden alussa 31.

Kaartin jääkäriyrykmentin komentaja eversti Pekka Saariaho sanoi kesäkuun alussa järjestetyssä tiedustilaisuudessa, että Urheilukoulussa koulutetaan tiedustelijoita, ”joilta vaaditaan vahvaa fyysistä suorituskykyä, joten heidät saadaan sopimaan hyvin muun maussa kaupunkitaisteiluihin keskittyneisiin joukkoihimme”.

Svanberg kertoi Urheilukoulun muutoksista. Suuri muutos on Kaartin jääkäriyrykmentin alaisuuteen siirtyminen 1.1.2015 alkaen, kun Lahdessa toimiva Hämeen rykmentti lakkautetaan osana puolustusvoimaudistusta. Kuusi lumilajia (ampumahiihto, hiihtosuunnistus, lumilautailu, maastohiihto, mäkihyppy ja yhdistetyn hiihto) aloittaa Kainuussa.

Urheilukoulu vastaa myös valinnoista, jotka pääesikunta hyväksyy lopullisesti. Kesäkuun alussa palvelukseen astuneeseen saapumiserään

haki 165 lahjakasta urheilijanuorta 23:sta lajista. Heistä 61 aloitti Santahaminassa ja neljatoista Kainuussa.

Muutoksen myötä 1. ja 2. tiedustelukomppania yhdistetään yhdeksi tiedustelukompaniaksi.

UUSI VALMENNUSKESKUS

Urheilukoululle on myös valmistumassa valmennuskeskus, joka mahdollistaa entistä kokonaisvaltaisemman kunnan testaamisen varusmiespalveluksen aikana, Svanberg sanoi esitellessään rakennusta kahvittelun jälkeen.

Ampumaurheilijoille valmistuu ilma-aserata Maanpuolustuskorkeakoulun tiloihin. Se toimii siirtymävaiheen ratkaisuna ennen kuin oma rata valmistuu viimeistään keväällä 2017. Ampumaurheilijoiden toiveet ja ajatukset ovat otettu hyvin

Urheilukoulun johtaja Eero Svanberg Santahaminan kasarmin ovella.

huomioon, Urheilukoulun toimistoupseeri ja valmentaja Marko Leppä kiittää.

– Haulikkoammunnassa tukeudumme käytännössä Sipoo–Orimattila -akseliin.

Muutos on mahdollistanut yhteistyön tiivistämisen urheiluakatemioiden ja lajiliittojen kanssa. Punaisena lankana toimii ajatus ”urheilijan polusta”, jonka mukaan valmennuksen tulisi jatkua myös asepalveluksen aikana yhteistyössä muiden urheiluorganisaatioiden kanssa.

Simo Tarvonen, joka on pääkaupunkiseudun urheiluakatemia URHEA:n toiminnanjohtaja, on sanonut, että Urheilukoulu on erityisasemassa ja ”edustaa meille oppilaitosta”.

Urheilukoulun väreissä: Otto Suuronen (vas.), Marko Leppä ja Aleksi Pirttimäki.

– Perusidea on, että tarjoamme harjoitusryhmiä, joihin Urheilukoulun varusmiehet osallistuvat.

Muutoksen toinen vaihe on 1. lokakuuta, kun loput Urheilukoulun henkilöstöstä siirtyy Santahaminaan vastaanottamaan 29. syyskuuta aloitettavan saapumiserän. Urheilukoulu toimii Hämeen rykmentin alaisena joukkoyksikkönä aina vuoden loppuun asti.

”REIPASTA JA REHELLISTÄ TOIMINTAA!”

Jari Karinkanta palasi kesäkuun alussa Urheilukoulun valmennuspäälliköksi oltuaan virkavapaalla. Hän oli parin vuoden ajan Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja ennen kuin siirtyi Ampumahihtoliiton palvelukseen. Kuten toisaalla tässä lehdessä kerrotaan, Marko Leppä siirtyi ensi vuoden alussa Urheilukoulun toimistoupseerin tehtävistä kesälajien valmennuskoordinaattoriksi.

Svanbergilla on ”vain ja ainoastaan” hyviä kokemuksia ampumaurheilijoista ja -urheilusta.

– Se on perinteinen sotilaslaji. Se on kuin Puolustusvoimien tuoli ja pöytä eli kuuluu kaluste-

siin. Kokemukset kulminoituvat paljolti siihen, kuka toimii lajivastaavana. Lepästä tykätään, ja hänen toimintansa on reipasta ja rehellistä, Svanberg hymyilee.

Eryitysellä lämmöllä Svanberg muistelee kivääriampuja Henri Häkkistä, joka sittemmin saavutti olympiapronssin Pekingissä 2008. Häkkinen oli kadetti Svanbergin johtamalla kadettikursilla vuosina 2001-05

– En ihmettele yhtään, että hänestä tuli olympiamitalisti. Jo tuolloin näki ja aisti, että hän on tuleva huippu-urheilija. Samanlaisia ”siemeniä” olen nähnyt nykyisissäkin ampujissa. Nuorten on muistettava, että jos vain käy treeneissä, ei huipulle pääse ikinä.

– Huipulle pääseminen vaatii riittävän monta vuotta kovaa treeniä. On vedettävä ”laput silmille”, uskottava itseensä ja porskutettava eteenpäin hyvällä itseluottamuksella.

Vasta sitten voi alkaa haaveilla siitä, että kuulisi olympiahymnin soitettavan paikan päällä olympialaisissa. ✕

Toiminta-ajatus

”Puolustusvoimien Urheilukoulu on nuorten huippu-urheilijoiden ja sotilasurheilijoiden valtakunnallinen valmennuskeskus, joka palvelee Puolustusvoimien henkilöstöä ja edustusvalmennusryhmiä sekä toimii ikäluokkansa parhaiden urheilijoiden varusmiespalveluspaikkana.”

”Urheilukoulu on osa kansallista valmennusjärjestelmää, ja se tukee maamme edustusurheilua järjestämällä lahjakkaiden urheilijoiden valmentautumisen varusmiespalveluksen aikana.”

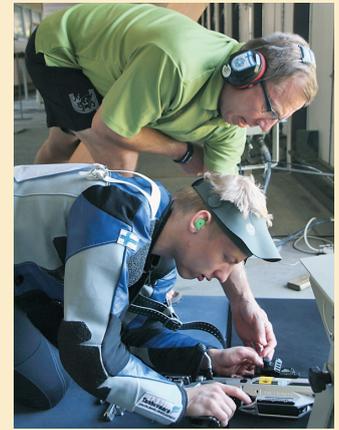
Muutos käytännössä

Saapumiserät III/13 ja IV/13 suorittavat palveluksensa Lahdessa.

Saapumiserä III/14 (talvilajit) aloitti palveluksensa Santahaminassa/Kajaanissa 2. kesäkuuta.

Saapumiserä IV/14 (kesälajit) suorittaa pääsykokeet Lahdessa ja aloittaa palveluksensa Santahaminassa 29. syyskuuta.

Vuodesta 2015 lähtien pääsykokeet ovat Santahaminassa ja palveluksen aloitus tapahtuu viikoilla 16 (talvilajit) ja 42 (kesälajit).

Marko Leppä ja Aleksi Leppä Hälvälän ampumaradalla.

Marko Leppä: ”Hakijamäärät kasvavat vahvasti”

Puolustusvoimien Urheilukoulun toimistoupseeri ja ampumaurheiluvallmentaja Marko Leppä uskoo, että muutto Santahaminaan lisää vahvasti hakijamääriä.

– Haluan viestittää, että kilpailu kovenee. Se on Urheilukoulun kannalta hyvä asia, koska koulun tarkoitus on palvella todellisia huippuja, jotka tähtäävät maailman eliittiin. Urheilukouluun saadaan entistä parempi urheilijapohja, hän arvioi.

Lepän mukaan tärkeintä on oma selkeä ajatus siitä, mitkä ovat tavoitteet.

– Se, että harrastaa, ei riitä. Urheilukoulu haluaa olla mukana tukemassa huippu-urheilua eikä harrastusta.

Urheilukoulussa aloitti viime syyskuussa varusmiespalveluksensa kymmenen ampumaurheilijaa. Kaikki valitut urheilijat olivat miehiä. Edellisenä vuonna valittiin kahdeksan ampumaurheilijaa, joista kolme oli naisia.

– Puolustusvoimat pystyy tukemaan nuoren ampumaurheilijan urapolkua. Tuki on mielestäni merkittävä. Nuori urheilija jatkaa omalta hyvältä amatööripohjaltaan vuoden kestäväälle valmennusleirille, jonka aikana hänen asioistaan huolehditaan, jotta hän voi oikeasti keskittyä omaan tekemiseensä. Sen lisäksi nuori saa hyvän johtajakoulutuksen, jota arvostetaan paljon.

Leppä tuo vahvasti esiin myös sen, että kaikki Urheilukoulussa palvelleet urheilijat ovat kehittyneet palveluksensa aikana. He ovat myös saaneet vinkejä fyysiseen valmentautumiseensa valmentajiltaan ja omilta ikätovereiltään.

– Ampumaurheilijat ovat nähneet miten muissa lajeissa harjoitellaan. Se on ollut tosi hyvä kokonaisuus.

Vuoden kestävä valmennusleiri

Urheilukoulun valmennustoiminnan perusteissa todetaan, että linja on yhtenäinen, mikä tarkoittaa sitä, että Urheilukoulun henkilökunta sekä lajiliitot ja akatemit toteuttavat huippu-urheiluvallmentuksen. Puolustusvoimat osoittaa valmennusajan ja vastaa muun muassa varusmiehen majoituksesta, muonituksesta ja terveydenhuollosta.

Urheilukoulun valmennuspäällikkö Jari Karinkanta toimii yhteyshenkilönä lajiliittoihin ja liikunnan kattojärjestöihin, kuten Olympiakomitean huippu-urheiluyksikköön ja Valo ry:hyn.

Lajivastaavat toimivat käytännön asioissa linkkeinä lajin sisällä ja vastaavat päivittäisestä harjoittelusta ja leireistä.

Urheilukoulu on kutsuttu – syystäkin – vuoden kestäväksi valmennusleiriksi. Päivittäisvalmennukseen on 347 vuorokauden aikana varattu 632 tuntia. Saman ajan kuluessa on yhteensä kahdeksan maanantaista perjantaihin kestävä leiriä. Valmennuskursseihin on varattu yhteensä 84 tuntia ja käytännön opetusharjoitukset. Urheilukomennusvuorokausia on 95.

JONI STENSTRÖM JA ALEKSI PIRTTIMÄKI:

”Mielenkiintoinen ja erilainen vuosi Urheilukoulussa!”

Joni Stenström ja Aleksi Pirttimäki aloittivat varusmiespalveluksensa Lahden Urheilukoulussa viime syksynä.

Stenström on kivääriampuja, joka edustaa Raaseborgs Skyttarea. Pirttimäki on Seinäjoen Seudun Ampujia edustava pistooliampuja.

Millainen vuosi Urheilukoulussa on ollut?

Aleksi Pirttimäki: Aika urheilukoulussa on ollut mielenkiintoinen, muiden urheilijoiden kanssa vietetty palvelus on ollut hienoa ja yhteishenki on ollut hyvä. Yhdessä vietetty aika niin metsässä kuin kasarmillakin on laajentanut näkemystäni eri lajeihin. Varusmiespalvelus on ollut joustavampaa kuin tavallisessa joukko-osastossa, sillä esimerkiksi kisojen tai maajoukkueleirien ajaksi saa yleensä urheilukomennusta.

Joni Stenström: Onhan se ollut vähän erikoisempi vuosi, ei ihan sellainen, johon on tottunut. Välillä on päässyt ampumaan niin paljon, että on maistunut puulle, ja sitten on pitänyt rynnätä metsässä niin paljon, että toivoisi olevansa ampumaradalla.

Millainen vuoden kestävä valmennusleiri se on ollut?

AP: Olen ottanut tänne pääsyt mahdollisuutena tehdä paljon työtä tulevia vuosia ajatellen. Varsinkin urheilukoulun järjestämät valmennusleirit, jotka on hajautettu sopivasti palveluksen ajaksi, ovat olleet hyviä tehotreenijaksoja varusmiespalveluksen seassa. Osa leireistä on järjestetty Tanhuvaaran urheiluopistolla, ja itselleni paikka on ollut mieluisa moninaisten liikuntamahdollisuuksien ansiosta.

JS: En nyt kutsuisi sitä ihan vuoden kestäväksi valmennusleiriksi, koska siinä on vähän muutakin hoidettavaa kuin vain urheilulliset asiat. Sotilaskoulutusasiat on pitänyt hoitaa myös. Mutta onhan tässä ollut paljon valmennustakin. Tai oikeasti tosi paljon, että on se ollut ihan hauskaa tehdä ammuntaa ”työkseen”.

Sen parhaimmat ja huonoimmat puolet?

AP: Varusmiespalvelus itsessään on ollut välillä rankka. Meistä koulutetaan tiedustelijoita, ja koska emme ole välillä paikalla, niin koulutus on tiivistetty pieneen aikaan ja kaikki on opittava nopeasti. Tavallisen yksikön jankkaamiseen ei siis ole aikaa. Metsäleirit tukevat ja kertaavat opittuja asioita, eikä niiden kanssa ole ollut mitään suurempia hajoiluja. Eniten on haitannut, jos leirillä on koko ajan vaatteet märkinä.

Kasarmilla on mahdollista treenata kaikilla iltavapailuilla ja välillä päivisin. Hämeen rykmentin sisäämpumarata oli ilma-asekaudella kovassa käytössä, kun yksiköstä oli matkaa parisataa metriä. Olosuhteet olivat hyvät, ja olen tyytyväinen siihen miten varusmiespalveluksesta huolimatta olen pitänyt tulostasoni samana läpi kauden.

Urheilukouluun kannattaa hakea sieltä saatavien urheiluopastuksen ja lajivalmennuksen vuoksi. Siellä tuetaan urheilijaa, ja palvelus on jaksotettu kilpailukauden mukaisesti, jotta palvelus aiheuttaisi mahdollisimman vähän häiriötä. Onhan huonojakin puolia, mutta samat asiat löytyvät tavallisestakin joukko-osastosta. Kannattaa siis todella harkita hakemista urheilukouluun.

JS: Parhaimmat: olemme saaneet kaikki palkokset ja luodit sekä saaneet kokeilla ja kisailla 300m:llä. Sitä en edes ollut kokeillut ennen inttiä. Olen saanut uusia ideoita ammunta- ja fysiikkatreeneihin. Paljon ideoita on tullut yli lajirajojen, kun on ollut eri lajien urheilijoita samassa talossa.

Huonoimmat: välillä suunnitelmat eivät ole sopineet kalenteriini, mutta sellaisia kolhuja saa ottaa, kun on intissä.

Mitä kehittäisit sen toiminnassa?

JS: Paremmat treeniolosuhteet luotilajien ampujille. Ilma-aserata Hennalassa on aika huono, mutta nythän tulevat uudet puutteet Santahaminassa. Mielestäni maajoukkueleirit pitäisi olla ensisijaisia. Joissain lajeissa ei pääse leirille, jos on joku metsäharjoitus samaan aikaan.

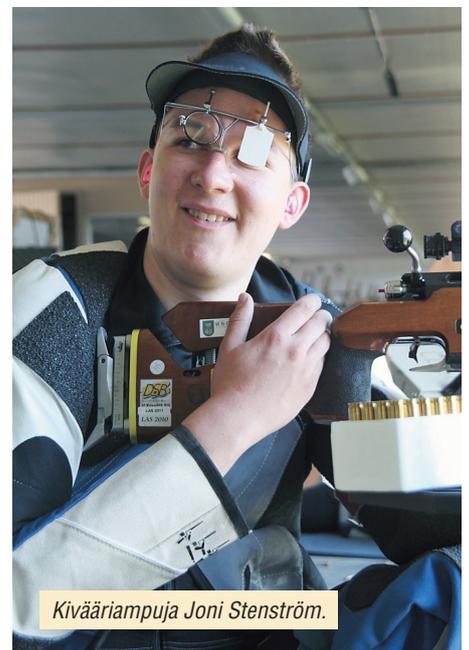
Mikä asia (hauska, ikimuistoinen tms.) tulee ensimmäisenä mieleesi?

AP: Vuoden aikana on tapahtunut paljon kaikenlaista, mutta varmasti ikimuistoinen hetki, joka palveluksen ajalta tulee mieleen on, kun Malagan leirillä lajivalmentaja Leppä käski hakea kaktuksen hedelmän lakkiin käärittyinä ollessamme patikoimassa radan lähellä olevalle vuorelle!

JS: Ensimmäisenä yönä intissä yksi tupalainen heräsi siihen, että toinen seisoi aivan hänen edessään. Nukkuja meni ihan paniikkiin ja alkoi huudella niin, että kaikki heräsivät. Ei se silloin ollut hauskaa, mutta näin jälkikäteen on. Tämä äijä, joka oli hereillä ja seisoi siinä edessä, oli vain ottamassa t-paitaansa pois, koska hänellä oli kuuma... ✕

Aleksi Pirttimäki .

Kivääriampuja Joni Stenström.

Kun perinteikäs laatu ja uusin teknologia kohdasivat, aseteollisuuden sydämessä Bresciassa, syntyi Caesar Guerini.

Nyt premium-luokan Caesar Guerinit saatavana myös Suomessa.

Tervetuloa tutustumaan!

CAESAR GUERINI

Temper Sporting -haulikko

Tyylikäs laatuhaulikko on saatavana myös Trap-versiona.

- » kaliiperi 12/70
- » piiput 30" ja 32"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » 10 mm kisko
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » paino: 3,5 kg
- » saatavana myös vasenkätisenä

hinta 2.190€

Summit Sporting Custom -haulikko

Sporting-ase, joka ei ole umpiruma.

- » kaliiperi 12/70
- » piiput 30" ja 32"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » 10 mm kisko
- » Beavertail-etutukki
- » säädettävä poskipakka
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » paino: 3,6 kg
- » saatavana myös tehtaan perusversio 2.890€

hinta 3.200€

Summit Black Impact DTS Sporting -haulikko

Kun rata-ampujana haet sitä pientä ylimääräistä etua.

- » säädettävä kisko ja poskipakka
- » kaliiperi 12/70
- » piiput 30" ja 32"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » 10 mm kisko, korkeus säädettävissä
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » Paino: 3,85 kg
- » Aseeseen saatavilla DTS-lisävarusteita (Dynamic Tuning System)
- » Saatavana myös Trap-versiona.

hinta 3.990€

DTS -lisävarusteet:

Summit Impact Sporting -malliin on mahdollista hankkia DTS-lisävarusteita. Lisävarusteet voidaan asentaa helposti itse.

► **DTS Kinetic Balancer** vähentää rekyä, mukana tulevien painojen avulla voidaan säätää ase tasapaino. DTS Kinetic Balancer asennetaan tukin sisälle.

► **DTS Balancer** -painoilla säädelään ase tasapaino liikuttamalla painoja piipun suuntaisesti. DTS Balancerit asennetaan piippujen ventiloituun välikiskoon.

Laadukas aselaukku ja erilliset samettiset suojapussit sisältyvät toimituksiin.

Caesar Guerinin haulikoissa on erittäin hienot ja aina käsityönä viimeistellyt kaiverukset. Kaiverukset tulevat erityisesti edukseen sivulevyllisissä malleissa. Caesar Guerini sivulevyhaulikoissa ei ole kaiverusta häiritseviä tappeja tai ruuveja.

Laukaisu on täsmällinen. Mekanismissa on erityinen liikkuva paino, joka vähentää kitkaa liipaisinta vedettäessä. Urheiluammuntamalleissa liipaisin on yksilöllisesti säädettävissä.

DueCon FORCING CONES **maxisBORE** **maxisCHOKE**

Caesar Guerinin piiput on valmistettu huippulaadukkaista raaka-ainesta ja muotoiltu optimaalisella tavalla. Piippujen **DueCon**- ja **MaxisBore**-ominaisuudet optimoivat haulien nopeuden ja vähentävät haulien "tarttumista". "MaxisBore" vähentää myös ampujan tuntamaa rekyä. Lisäksi piipuissa on optimoitu **MaxisChoke**-vaihtosupistajajärjestelmä.

PitStop

huolto

Caesar Guerinin PitStop-huolto-ohjelma tarjoaa Trap-Skeet- ja Sporting-rata-ammuntahaulikoille yhden ilmaisen huollon maahantuoja kahden vuoden aikana ostopäivästä.

Caesar Guerinin 15 vuoden takuu koskee ase metalliosia. Takuuehdot luettavissa osoitteesta www.hjorth.fi.

maahantuoja:

HJORTH
URHEILUTUKKU · 1881

Hinnat voimassa 30.9.2014 asti.

Ase.fi
hinta- ja mallitiedot

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

”Tervetuloa P-HA:n haulikkoradoille!”

Tekstit ja kuvat: Lassi Palo

OVET OVAT AUKI JA OTE ON INNOSTUNUT

”Pohjois-Hämeen Ampujien haulikkokerho toimittaa kaikki ampumisesta kiinnostuneet tervetulleiksi Kokkovuoren kansainväliset mitat täyttävälle haulikkoampumaradoille!”

Näin sanotaan P-HA:n nettisivuilla. Eikä se ole pelkkä fraasi tai nettiin laitettu mainoslause, vaan täyttä totta. Radalle johtavan tien puomissa lukeva ”stop” sen sijaan kuuluu turvallisuusmääräykseen. Stoppia ei kannata tehdä, jos haluaa kokeilla haulikkoammuntaa mukavassa seurassa, sillä P-HA:sta löytyvät kaikki miellyttävään harrastukseen tarvittavat elementit.

P-HA:n haulikkokerhon koti löytyy Kokkovuoren haulikkoampumakeskuksesta, joka sijaitsee Lempäälän kunnassa, Tampere–Pirkkala -lentokentän ja Satakunnan lennoston välittömässä läheisyydessä. Tampereen keskustasta matkaa kertyy parikymmentä kilometriä.

Puomin takana on käytettävissä neljä skeetrataa, joilla voi ampua myös metsästysammuntaa, yksi rata sovelletulle kompak sportingille, kolme trap-rataa, joilla voi ampua myös kaksoistrapia tai kansallista trapia, sekä kolme erillistä rataa kansalliselle trapille, joilla voi ampua myös metsästystrapia.

MONEN ALAN MESTARI

Omasta kopistaan löytyy Janne Hokkanen, 48, jolla on sanojensa mukaan monta roolia: rata-

mestari, vahtimestari, ampumakoulun opettaja, ruohonleikkaaja, kilpailija – ja tarvittaessa hän käyttää myös vasaraa.

Hokkanen tuli Kokkovuoreen alun perin puoleksi vuodeksi töihin vuonna 2005. Seuraavan talven ajan hän teki talkootöitä ja seuraavan kesän ”ympäri vuorokauden” töitä. Hänen vastuunsa on kasvanut vuosi vuodelta, ja mies nauttii työnteosta silminnähden.

– En tee tätä rahan takia, vaikka totta kai on hyvä, että rahaakin saa. Minulla vain on kova palo tähän lajiin ja harrastukseen. Olen onnellisessa asemassa, koska minulla yhdistyvät harrastus ja työ.

Anjalankoskelta kotoisin oleva Hokkanen on aiemmin myynyt autoja, tehnyt kirvesmiehen töitä sekä ollut postissa ja varastossa töissä. Ennen ”huhtamistaan” haulikkoammuntaan hän on pelannut niin jääkiekkoa kuin jalka- ja koripalloakin.

Hokkanen on P-HA:lle todellinen kultakimpale. Hän on aktiivinen, avoin, huumorintajuinen sekä sanavalmis ja kova puhumaan, mutta osaa tarvittaessa pysyä asiassa. Sekin tuli haastattelun aikana todistettua, että jopa hän voi jäädä sanattomaksi!

Hokkanen puhe- ja myyntitaidoille on kysyntää, sillä Kokkovuorella kävi viime vuonna 1700 ihmistä tutustumassa P-HA:n haulikkokerhon toimintaan. Radalla ammutaan vuosittain

”MEY-prosessi sopi pirtaan hyvin!”

Pohjois-Hämeen Ampujat osallistui ensimmäiseen Ampumaurheiluliiton Me yhdessä -prosessin koulutukseen. Haulikkokerhon puheenjohtajan Jari Kailajärven mukaan se ”sopi pirtaan hyvin”.

– Olimme mietineet samoja elementtejä jo aiemminkin. Meidän oli siksi helppo heittäytyä koulutukseen mukaan. Tärkeää oli myös saada suoraa kontaktia liittoon. Meidän on pakko ajatella isoja kokonaisuuksia: miten otamme vastaan uudet ihmiset ja miten ”kotoutamme” heidät.

Kailajärvi ja Kokkovuoren ratamestari Janne Hokkanen myöntävät, ettei valmistu tule kai koskaan. Töitä on kuitenkin tehtävänä ja tehtävä, ja sitä on paljon.

– Todellinen vallan ja vastuun jakaminen on jäänyt tekemättä. Sitä nyt tässä opetellaan. Vastuutamme ihmiset vastaamaan tietyistä alueista.

noin 400 000 kiekkoa, ja yritysten tyky-päiviä ja vierailuja on melkein ympäri vuoden.

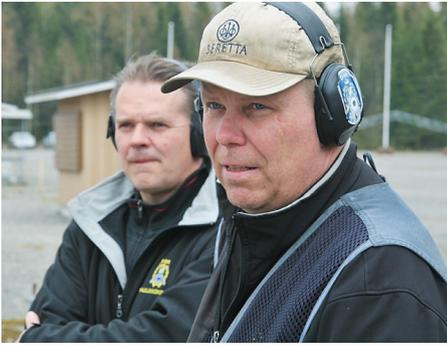
Haulikkokerhon jäsenet ovat käyneet nyt noin neljän vuoden ajan alueen kouluissa esittelemäs-

Jari Kailajärvi (vas.), Janne Hokkanen ja Elina Eskola pitävät Kokkovuoren haulikkoradan portin auki kaikille halukkaille.

P-HA:n haulikkoampujia ryhmäkuvassa: Paula Turo (vas.), Elina Eskola, Jari Kailajärvi, Nanna Pajula, Janne Hokkanen, Oscar Zerenoglu, Leevi Tornblom, Konsta Pousi, Soile Kotti, Topi Kotti ja Sami Zerenoglu.

- ↖ *Pohjois-Hämeen Ampujilla on tänä vuonna 135-vuotisjuhlavuosi.*
- ↖ *Janne Hokkanen (edessä) ja Jari Kailajärvi tarkkoina.*
- ↑ *Sami Zerenoglu.*
- ← *Konsta Pousi ampumassa.*

sä nuorille lajia. Viime vuonna erilaisia esittely- ja koulutustapahtumia oli viitisenkymmentä.

– Nykyään koulut soittavat meille, ja uusia kouluja tulee koko ajan. Toimin vetäjänä melkein kaikissa tapahtumissa, Hokkanen sanoo.

Aloittelijoille järjestetään ampumakouluja, starttikursseja ja alkeiskursseja. Ampumakerhoa järjestetään yhteistyössä Pirkanmaan Vammaistyön kanssa. P-HA on ollut myös useilla messuilla simulaattorien kanssa esittelemässä ammuntaa ja toimintaansa. Vuosittain järjestettävät avoimien ovien päivät ovat myös olleet suosittuja.

P-HA:n haulikkokerho on Suomen Metsästäjäläiiton Pohjois-Hämeen piirin jäsen. Näin ollen kerhon jäsenet voivat halutessaan liittyä SML:n jäseneksi. Metsästystoimintaa kerholla ei ole, mutta SML:n kilpailutoimintaan voi jäsenenä osallistua.

AKTIIVISTA MYNTITYÖTÄ

Hokkasen kopin seinällä on kymmeniä ja kymmeniä A4:n kokoisia printtejä, joihin on koottu valokuvia tutustumis- ja esittelytilaisuuksista. Jos printtejä halutaan kopin seinälle lisää, on P-HA:n ryhdyttävä laajennustöihin.

– Kun tulin Pirkkalaan vuonna 1995, asukkaita oli noin 9000. Nyt asukkaita on 19 000, Hokkanen kertoo yhdeksi suosion kasvun syyksi.

Suurin ”syy” on tietenkin se aktiivinen työ, jota P-HA:n haulikkokerho tekee. Kerhon puheenjohtaja Jari Kailajärvi sanoo, että jos puomi pidetään kiinni, ei radalle kukaan tule.

– Kaikista harrastajista ei tietenkään tule huipupaumpujia, mutta mitä isompi massa, sitä paremmat mahdollisuudet huippuja on saada, Hokkanen ja Kailajärvi painottavat.

– Ja mitä enemmän porukkaa, sitä enemmän sidosryhmiä. Kun meillä käy myös firmoja, on se meille pr:ää. Saamme sitä kautta paitsi uusia harrastajia myös näkyvyyttä ulospäin. Me emme voi jäädä yksin metsän keskelle!

P-HA:n haulikkokerhossa on kuutisenkymmentä aktiivista jäsentä. Kaikkiaan seuraan kuuluu noin tuhat jäsentä. Kerhoja on kolme, haulikon lisäksi hirvikerho sekä pistooli- ja kiväärikerho. Kailajärven mukaan kerhojen välinen yhteistyö on viime aikoina tiivistynyt. Tärkeintä

on saada lisää harrastajia seuraan, ja sitä varten kynnys on tehty ja halutaan tehdä mahdollisimman matalaksi.

– Antaa lasten ja nuorten harrastaa myös muutakin kuin vain ampumaurheilua. Tämä voi olla yksi harrastus muiden joukossa. Meidän on tehtävä nuorisotyötä. Ei siitä mitään tulle, jos täällä ampuu vain kymmenen ukkoa, joiden keski-ikä on ties mitä, Hokkanen sanoo.

Miös perinteiden voi sanoa velvoittavan. P-HA täyttää tänä vuonna 135 vuotta, ja se on Tampereen seudun vanhin urheiluseura. Kokkovuoresa ammuttiin ensimmäiset laukaukset vuonna 1980. Yhdeksän vuotta myöhemmin se isännöi haulikkolajien maailmancup-kilpailun. Vuonna 1999 olivatkin vuorossa jo haulikkolajien MM-kilpailut.

Ympäristölupa on katkolla vuonna 2018. Kailajärvi ja Hokkanen eivät epäile hetkeäkään, etteikö sitä P-HA:lle myönnettäisi myös jatkossa.

JATKUVAA KEHITYSTYÖTÄ

P-HA:n haulikkokerhon perusasiat ovat kunnossa, Kailajärvi sanoo. Rahaa on, ja talous on hoidettu hyvin.

– Ei sitä kuitenkaan olan yli voi alkaa heittää, hän naurahtaa.

– Tarkkana pitää olla koko ajan. Tavoitteena on saada muutama katettu rata. Lisäksi paviljonkiin halutaan saada naisten vessat sekä vammaisille esteetön kulku rampeineen.

P-HA on myös panostanut ohjaajakoulutukseen, koska se haluaa näyttää esimerkiksi koululaisille, että ohjaajat ja kouluttajat ovat osaavaa väkeä eivätkä ”puskista kiskaistuja”.

Kailajärven, Hokkasen ja kerhon tiedotusvastaavan Elina Eskolan puheissa vilahtavat usein sanat ”kun me lähdimme portista ulos”. Heidän voi myös sanoa avanneen portin vieraille. He viittaavat omaan aktiivisuuteensa, joka on poikunut uusien jäsenten lisäksi myönteistä julkisuutta ja palautetta. Sana on kiirinyt, ja asenneilmapiiri on muuttunut täysin.

Hokkasen mieleen on erityisesti jäänyt eräs vanhempi rouva, joka oli kassajonossa sanonut hänelle P-HA:n tekevän hienoa työtä. ❌

Nanna Pajula rentoutuu haulikkoammunnan parissa

Nanna Pajula, 29, nauttii siitä tunteesta, kun hän saa ajatukset off-asentoon haulikkoammunnan parissa.

– Ammunta on minulle melko tuore harrastus, sillä olen ampunut vasta noin parin vuoden ajan. Se on kivaa, ja siinä rentoutuu ja rauhoittuu ja saa ajatukset nollattua.

Pajulan isoveljen avovaimo houkutteli hänet Kokkovooren radalle kokeilemaan, miltä haulikkoammunta tuntuu. Sillä tiellä Pajula on edelleen – tosin enemmän tai vähemmän säännöllisesti. Hänelle saattaa tulla kuukausienkin taukoja amunnasta, koska työ kansainvälisessä yrityksessä Marimekossa vie väliillä ulkomaille pitkiksi ajoiksi.

Mutta jos hän on ”hollilla”, käy hän viikoittain Kokkovooressa ampumassa 1-trapia. Viimeksi hän ampui tuloksen 15/25. Taun jälkeen se saattaa olla viisikin, mutta parhaimmillaan rikkoutuu 17-18 kiekkoa.

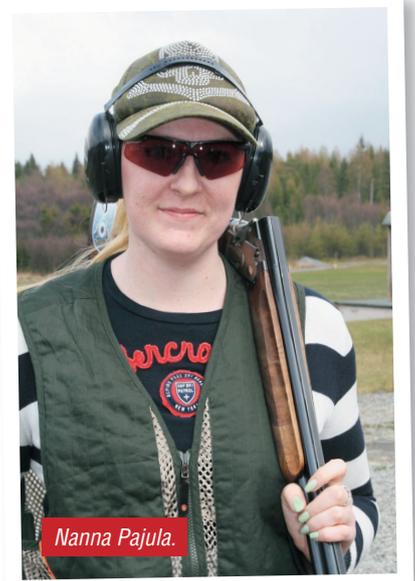
– Olen kilpaillut vain P-HA:n cupissa. Virallisissa kisoissa en ole käynyt. Omaksi ilokseni tätä teen. Seurassa on hyvä henki ja tosi hyvää porukkaa, jonka kanssa on mukava olla.

Pajula on erittäin onnellinen siitä, että voi ylipäättään harrastaa liikuntaa. Hän jäi kuusi vuotta sitten auton alle, ja onnettomuuden seurauksena hänen polvensa olivat pitkään erittäin huonossa kunnossa.

– Minulla oli suojelusenkeli matkassa mukana. Keksin pitkään tekosyitä sille, miksi en ala harrastaa liikuntaa.

Nyt asiat ovat toisin. Haulikkoammunnan lisäksi hän harrastaa intensiivistä ja sykettä rajusti nostavaa crossfitiä. Se on monipuolinen kuntoilumuoto, jossa tavoitteena on kehittää tasaisesti kaikkia fyysisiä ominaisuuksia. Siihen kuuluu lihasvoima-, kestävyys-, nopeus- ja notkeusharjoitteita.

– Ei minulla mitään perusharrastuksia voi olla, Pajula nauraa.

Nanna Pajula.

Esbo Skytteföreningillä on meneillään 110-vuotisjuhlavuosi. Värikkäitä tapahtumia on riittänyt jo juhlavuoden ensimmäiselle puoliskolle. Mitä kaikkea tapahtuukaan toisella puoliskolla, jää nähtäväksi!

Tekstit ja kuvat: Lassi Palo

ESF:N VÄRIKÄS 110-VUOTISJUHLAVUOSI

Esbo Skytteförening (ESF) on yksi maamme vanhimmista ampumaurheiluseuroista. Seura toivoo voivansa järjestää 110-vuotisjuhlailaisuuden ensi syksynä.

ESF:n toiminta alkoi metsästyksen tähtävään haulikkoammunnan kehittämisestä alkuvuosina. Tähän liittyi joitakin vuosia myöhemmin luonnollisesti kivääriammunta isokaliperisilla aseilla, kun nuori kansakuntamme alkoi valmistautua itsenäisyyteen. Pistooliammunta astui mukaan kuvioihin 1920- ja 30-luvuilla suojeluskuntatoimintojen aktivoitumisen myötä.

Sitä voitiin aluksi harrastaa Hallgrenin puutarhoilla Espoon Träskändassa puutarharakennuksen lasiruutuja varoen. Sotien jälkeen saatiin rakennettua ensimmäinen pysyväksi ajateltu ampumarata Espoon Puolarmetsään. Rata palveli ampujia kuitenkin vain joitakin vuosikymmeniä, koska Espoon nopeasti kasvava kaupunki tarvitsi keskeistä aluetta uuden sairaalan rakentamista varten.

Sitä ennen rata oli ollut aktiivisessa käytössä, ja muun muassa nykyinen puheenjohtaja Mikael Friman otti ensimmäisiä askeliaan radalla tutustuen ruutiammuntaan 1970-luvun puolivälissä.

– Tämän jälkeen seuralla ei ole ollut omaa ruutiaserataa urheiluammuntaan, mikä on vaikuttanut seuran kehitykseen. Espoossa asuvista noin 1850 urheiluampujasta vain reilut 200 on seuran jäseniä. Muut kuuluvat seuroihin, joilla on oma tai yhteiskäytössä oleva ulkorata, Friman sanoo.

RATASUUNNITELMAT JO PITKÄLLÄ

Suunnitelmat tilanteen korjaamiseksi ovat jo edenneet pitkälle, sillä urheiluampumaradalle on Espoon Lahnuksessa varattu noin yhden hehtaarin alue, joka on kaksikymmentä metriä korkeiden, ääntä estävien ja turvallisuutta edistävien maavallien ympäröimä. Radat on jo suunniteltu kilpaampujien ja harrastajien tarpeita ajatellen. Friman mukaan suunnitelmissa ovat 30-40-paikkaiset radat 25 ja 50 metrin urheiluammuntaan.

– Toteutuksen käynnistäminen odottaa rahoituspäätöksiä eri yhteistyökumppaneilta. Seura toivoo, että päätökset saataisiin aikaan vuodenvaihteeseen mennessä, Friman sanoo.

ESF on panostanut junioritoimintaan kaikin

Ampumaurheiluseura Esbo Skytteförening (ESF) puheenjohtaja Mikael Friman.

käytettävissä olevin resurssein vuodesta 2004 lähtien – ensin seuran lähes väsymättömän Rolf Stenbäckin voimin ja sitten Lauri Peurasaaren toimiessa juniorijaoksen vetäjänä.

– Panostus on myös tuottanut tulosta eli kymmeniä kultahippu- ja SM-mitaleita, viime vuonna yli 300 Pohjolan malja -pistettä pelkästään juniorivoimin, Friman sanoo ja epäilee, että saavutus lienee epävirallinen Suomen ennätys.

– Ja sokerina pohjalla on seuran kasvatti valittu Suomen kautta aikojen toiseksi edustajaksi nuorten olympialaisiin Nanjingiin elokuussa.

Friman kuitenkin toteaa, että ”valitettavasti seuran menestys nuorten ampumalupausten kehittämisen ei ole tuonut vain positiivista huomiota”.

– Yksi naapuriseura on luonut oman eliittiryhmänsä rekrytoimalla meiltä kolme edustusampujaa. Ilmeisesti tässäkin lajissa pyritään saamaan menestystä keinoja kaihtamatta.

KOLMANNES HARRASTAJISTA TYTTÖJÄ

Seuralla on ollut hieman yli kaksi sataa jäsentä jo vuosikymmenien ajan. Jäsenkanta on ollut

vakaata mutta vanhentuvaa koko sen ajan, Friman luonnehtii. Viime vuosina harrastuksensa lopettaneiden määrä on vaihdellut 10-20 jäsenen välillä.

– Tämän olemme pystyneet korvaamaan uusrekrytoinnilla pääasiassa juniorien joukossa siten, että jäsenmäärä on lievästi kasvanut. Jäsenistä vajaan kaksikymmentä prosenttia on alle 20-vuotiaita junioreita ja heistä noin kolmannes on tyttöjä. Olemme ylpeitä harrastavien tyttöjen määrästä!

Junioreista kaikki harrastavat joko kivääri- tai pistooliammuntaa, ja jotkut harrastavat molempia. Seniorien joukossa haulikkoammunnan harrastajilla on enemmistö pistooliampujien seurassa perässä. Yli 90 prosenttia jäsenistä on espoolaisia.

Friman on ESF:n pistooliammunnan kasvatteja. Hän liittyi seuraan 1976, jolloin hän alkoi harrastaa ilma- ja pienoispistooliammuntaa.

– Kun perheemme muutti takaisin Espooseen vuoden 2006 alussa, oli luonnollista, että vein poikani vanhaan seuraan kokeilemaan urheiluammuntaa. Se kourutti saman tien kaksi poikaa kolmesta. Puheenjohtajaksi minua ehdotettiin saman tien, mutta ajoimme vaihtovuoden rinnakkain entisen puheenjohtajan kanssa.

Friman toimii ESF:ssä paitsi puheenjohtajana ja isän roolissa myös valmentajana. Hän katsoo, että puheenjohtajan tärkein tehtävä on luoda edellytyksiä harrastamiselle seuran strategian ja tavoitteiden mukaisesti.

– Ensimmäisesti tämä tarkoittaa rahoituspohjan kasvattamista, yhteistyösuhteiden luomista harrastuksen sisällä ja sen ulkopuolella.

Isänä ja valmentajana toimiminen on hänen mukaansa ”sekä antavaa että haastavaa”.

– Se on antavaa siinä mielessä, että tuntee valmennettavansa erittäin hyvin ja usein tietää kysymättäkin mistä kenkä puristaa. Haastavaa se on siksi, että on maltettava mieltänsä ja pyrittävä saamaan valmennettava itsensä tajuamaan mistä se kenkä puristaa ja miten siihen tulee reagoida.

– Koska isällä on usein murrosikäisten silmissä hieman madaltunut katu-uskottavuus, joutuu joskus pyytämään ulkopuolisia painottamaan keskeisiä asioita, jotta ne varmasti menevät perille, hän naurahtaa.

Cristian Frimanille arvokasta kansainvälistä kisakokemusta

Kivääriampuja Cristian Friman tarttuu haulikkoon tottuneen näköisesti. Meneillään on hänen seuransa ESF:n kauden päätöstilaisuus Lahnuksen ampumaradalla. Tarkoituksena on nauttia aurinkoisesta säästä ja pitää hauskaa ampumaurheilun parissa.

Toki Friman, 14, nauttii ampumaurheilusta, mutta se on jo muuttunut varsin tavoitteelliseksi ja siinä mielessä "totiseksi" tekemiseksi. Friman kun on jo edustanut Suomea viidessä maaottelussa, ilma-aseiden EM-kilpailuissa, ja nyt hänet on valittu nuorten olympialaisiin Kiinaan. Kun Friman kuuli YOG:sta, hänen kauden päätavoitteensa vaihtui samassa silmänräpäyksessä Granadan MM-kilpailuista YOG-kisoihin (katso sivu 3). MM-edustustakin hän kuitenkin tavoittelee osallistumalla kaikkiin mahdollisiin karsintakilpailuihin.

Ilma-asekaudeltaan Friman nostaa esiin Swedish cupin, Viro-maaottelun ja jo mainitut EM-kilpailut. Eniten häntä säväytti Swedish cupissa syntyneet ilmakivääriennätykset, jotka kirjataan nyt numeroin 617,1 ja 203,5 (finaalienätykset). Molemmat olivat Suomen ennätyksiä Y20-luokassa. Peruskilpailun ennätys koheni lähes kolme pistettä.

Moskovan EM-kilpailuissa hänelle tuli tunne, että isompiin olosuhteisiin, kivikiviin kansakilpailijoihin ja hotellielämään voisi "miehellään tottua". Niin varmasti tapahtuukin, jos kehitys jatkuu samanlaisena. Viime vuonna Friman valittiin Ampumaurheiluliiton Vuoden kultahippuampujaksi.

Friman aloittaa elokuussa yhdeksännen luokan, jonka jälkeen hän menee lukiin. Nuorukaisen kesä menee paitsi harjoittelussa ja kilpailuissa myös kesästä nauttien, kuten pitääkin.

– Minun on parannettava pitoa ja tasapainoa sekä tehtävä fyysiikkatreenejä. En tykkää lepopäivistä, koska ne ovat tylsiä. En ole tottunut olemaan tekemättä mitään, hän sanoo.

Veljekset Björn ja Cristian Friman.

Frimanin kaikki tekeminen tähtää olympialaisiin – joko jo kahden vuoden kuluttua Rio Janeirossa järjestettäviin tai sitten vuonna 2020 Tokiossa järjestettäviin olympialaisiin.

Määrätietoinen Friman ei hätkähdä lainkaan, kun hänelle sanoo, että sanaparisista nuorten olympialaisen ensimmäinen sana putoaa siis piakkoin pois.

– En näe siihen mitään estettä. Pitää vaan reenata kovasti.

– Jos aiemmin kysyi ei-ampuvilta perheenjäseniltä ajan- ja rahankäytöstäni, se taisi olla hieman pielessä. Maaottelujen, Moskovan EM-kisojen ja YOG-valinnan myötä kritiikki on kuitenkin laantunut. Vuorokauden tunnint ovat vielä riittäneet eri asioiden tasapainottamiseen.

ENTÄ SEURAN KEHITTYMINEN JA KEHITTÄMINEN?

Entä sitten seuran kehittyminen ja kehittäminen? Millaista toiminta on nykyisessä taloudellisessa tilanteessa vai onko sillä merkitystä ESF:lle? Friman myöntää, että taloustilanteen kiristymisen asettaa omat haasteensa. ESF:llä on kuitenkin pitkäaikaiset suhteet useiden yhteistyökumppanien kanssa, eikä niissä ole vielä huomattu muutosta.

Tärkein yksittäinen tulonlähde ovat jäsenmaksut. Useasta pienestä purosta muodostuvat vain junioritoiminnan kehittämiseen tähtäävät eri rahavirrat.

Yksi tärkeä osa seuratoimintaa on myös vanhempien osallistuminen toimintaan. Frimanin mukaan ESF on jo vuosien ajan vaatinut ampumakoulutoiminnassa vanhempien tai vanhemman läsnäoloa nopeuttaaksemme oppimista ja helpottaaksemme vapaaehtoisten työtä.

– Seuran kehittäminen on mahdollista vain vapaaehtoisten jäsenten kautta. Aiemmin yli viisikymppiset harrastajat siirtyivät usein toimimaan vapaaehtoisina seurannan toiminnassa omien lasten kasvattajiksi. Nykyään he haluavat itse harrastaa vain omaksi hyväksi.

Frimanin mielestä seuran sisäraita on erittäin hyvä ja monikäyttöinen 10 metrin ammuntaa

>>

Paras koskaan tehty ammunnanharjoittelulaite

Noptel ST-2000 Sport II

Tarkka, luotettava ja helppokäyttöinen. Tekee ammunnanharjoittelusta helpompaa ja tehokkaampaa kuin koskaan.

Soita SAL puh. (09) 3481 2481 ja kysy seuratarjousta!

Tutustu myös muihin ammunnanharjoittelutuotteisiimme nettisivuillamme.

www.noptel.fi

Noptel Oy • Teknologiantie 2 • 90590 Oulu
Puhelin 040 181 4351 • Faksi (08) 556 4101 • Sähköposti info@noptel.fi

PARASTA AMMUNNANHARJOITTELUUN

ESF-juhlavuosi jatkuu >>

varten. ESF pyrkii hankkimaan sinne vielä laitteen kääntyviä maaleja varten ja lisäämään elektronisten laitteiden määrää.

Eikä yhtään ihme, sillä ESF:llä on myös huippu-urheilullisia ajatuksia ja tavoitteita. Sen tavoitteena on saada kaksi-kolme ampujaa lisää maajoukkueetasolle ja ainakin yksi ampuja Rio de Janeiron (2016) tai Tokion (2020) olympialaisiin.

Entä millaisena näet ESF:n viiden tai kymmenen vuoden kuluttua?

– Rataprojektin toteututtua uskon, että voimme moninkertaistaa jäsenmäärän ja aktiiviharrastajien määrän ISSF-lajien parissa. Kyllähän maamme toiseksi suurimmasta kaupungista tulee löytyä suurehko menestynyt ampumaseura, Friman toteaa lopuksi.

Eikä yhtään syyttä. ✕

Emma Numminen kokeili toukokuun lopussa haulikkoammuntaa toisen kerran elämänsä aikana. Ekalla kerralla meinasin kaatua selälleni, hän nauroi. Häntä neuvoo Pentti Koskivuori, joka veti viime vuonna haulikkoradan taukotuprojektin.

Emma Numminen etenee rauhallisesti

Kahden vuoden ajan pistooliammuntaa harrastanut Emma Numminen etenee urallaan maltillisesti. Saavutuksia on jo kertynyt Suomen ennätyksiä myöten, mutta lisääkin on toivelistalla: kansainväliset arvokilpailut, mutta "vasta sitten joskus".

– Minun pitää ensin löytää rytmiä ja tasaisuutta. Liian nopeasti ei saa edetä, vaan pitää malttaa mielensä.

Espoolainen Numminen täyttää elokuussa 18 vuotta. Viime vuoden joulukuussa hän teki N20-sarjan ilmapistoolin finaali-SE:n 192,8 pistettä ja jakaa ilmapistoolin N16-sarjan SE:n (372) Eveliina Pukkisen kanssa. Maaliskuussa tuli myös SM-kultamitali.

Voikin todeta, että emman pistooliammuntaa harrastanut äiti sai houkutelua tyttärensä lajin pariin.

– Kivaa on ollut! Pistooli tuntui äidin harrastuksen takia luontevalta. Olen kehittynyt aika nopeasti.

Kehittymiseen on varmasti vaikuttanut se, että Nummisella on monipuolinen urheilutausta. Hän on harrastanut yleisurheilua, sulkapalloa ja joskus miekkailuakin – sekä telinevoimistelua kuuden vuoden ajan.

– En ole enää yhtä venyvä kuin joskus aikaisemmin, mutta telinevoimistelusta on tullut hyvää peruskehonhallintaa.

Numminen tietää mitä kehittyminen ja huipulle pääseminen vaatii. Hän tiivistää sen kolmeen sanaan: toistoja, toistoja, toistoja.

– Olen siihen valmis!

Ensimmäinen tavoite on se, että Numminen haluaa päästä ilmapistoolissa yli 380 pisteen rajan.

Nummisen kalenteri on täynnä tapahtumia ja tärkeitä päivämääriä. Kuninkaantien lukiota käyvä nuori nainen aloittaa pian autokoulun ja kirjoittaa ensi vuonna ylioppilaaksi. Hän kirjoittaa syksyllä kaksi ainetta ja keväällä neljä.

Luukas Koota: ”Ehdottomasti paras harrastus!”

”Ehdottomasti paras harrastukseni!” Näin sanoo Luukas Koota, joka on harrastanut ampumaurheilua nyt kahden vuoden ajan. Partiota tämä kaksitoistavuotias nuori mies ei ole kuitenkaan jättänyt eikä myöskään uimista, joka tosin on nyt jäänyt vähemmälle huomiolle.

Espoolaista Soukan koulua käyvä Luukas on kivääriampuja, koska ilmakivääri on hänen mukaansa ”paljon helpompaa” kuin ilmapistooli.

– Hyvin on mennyt, hän hymyilee.

Luukas ampuu pystystä ilman tukea, ja nyt on käynnissä toinen ”piekkarikesä”.

Aseet ovat Luukakselle tuttuja, sillä hän on käynyt Pasi-isänsä kanssa metsästämissä.

Isä kehuu ESF:n toimintaa.

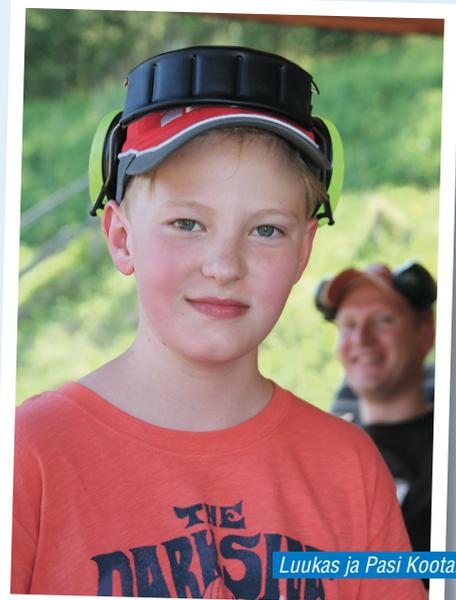
– Seuraan oli helppo tulla, ja taloudellinen kynnys oli matala. Ohjaus on ollut asiantuntevaa, on välineitä ja varusteita. Ampuminen oli helppo aloittaa, ja olemme viihtyneet erittäin hyvin, Pasi Koota sanoo.

– Luukas haluaa radalle ainakin kolme kertaa viikossa. Olen itsekin tykännyt toiminnasta, sillä ESF:ssä on mukavaa porukkaa!

Luukas on isänsä kanssa samaa mieltä. Hän on nauttinut myös kisa- ja leirimatkoista. Kohteina ovat olleet Tanhuvaaran Kultahippuleiri sekä Kultahippufinaalit Ahvenanmaalla ja Hämeenlinnassa. Kun häneltä kysyy esikuvaa ampumaurheilun parista, sanavalmis poika menee haastattelun aikana ensimmäisen kerran mielteliääksi.

– Kuka se yksi ampuja siellä Tanhuvaarassa oli? Se, joka toimi meidän ohjaajanamme, hän mieltii.

Lopulta nimi muistuu mieleen, ja nimi ja kuva tarkistetaan vielä Ampumaurheiluliiton nettisivujen urheilijaprofileista. Kyllä, hän on Haminan Ampumaseuran Aleksi Leppä.

Luukas ja Pasi Koota.

Martti Halttunen, Anna-Kaisa Räsänen ja Katja Antrela Vierumäen MEY-alueilaisuudessa.

Itä-Suomen alue ME YHDESSÄ -HANKKEESSA

Ampumaurheiluliiton Itä-Suomen alueella on sanottu olevan hyvä ”draivi” päällä. Näin on luonnehtinut esimerkiksi nuoris- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio. Olisi hienoa, jos Itä-Suomi kertoisi toiminnastaan muutamalla sanalla myös muillekin, Rautio mietti. **Ohessa aiheesta nyt lisää!**

Alueen puheenjohtaja Martti Halttunen ja nuorisopäällikkö Heikki Pääkkönen olivat syksyllä 2013 alueneuvottelupäivillä Tanhuvaa-rassa, jossa asia oli ollut esillä ja puheenjohtaja osasi myydä idean aluejaostolle. Päätimme siis hakea hankkeen pilottiluueksi.

Aluejaostossa on mietitty alueen toiminnan kehittämistä ja SAL:n visioita aluetoiminnasta sekä mitä aluejaosto pystyy nykyisillä resursseilla tekemään. Alueella on 31 seuraa, ja välimatkat ovat pitkät. Suurimmalla osalla seurojen jäsenmäärä on alle sata jäsentä. Aluejaosto on vierailut noin puolessa seuroista. Osaan seuroista ei ole ollut mitään kontaktia.

Aluejaostolla on tavoite nostaa ampumaurheilun statusta alueella ja aktivoida seuratoimintaa. Olemme huomanneet, että mikäli seuratoiminta ei ole aktiivista, niin seuralla ei ole tarvetta eikä halua myöskään aluetoimintaan. Mikäli meillä ei ole toimivia seuroja, niin meillä ei ole myöskään ampumaurheilua.

Itä-Suomen aluejaosto hyväksyttiin mukaan Me yhdessä -aluetoinnin kehittämiseen. Ensimmäiseen tapaamiseen Tampereelle lähti kolme edustaja. Tämä tiimi valikoitui kehittämistiimiksi.

Vierumäen ensimmäisessä tapaamisessa saimme tehtyä suunnitelman alueelle kehittämisspilotista. Päätimme tehdä seurakyselyn ja päivittää tietojamme seurojen nykyisestä tilanteesta, yhteyshenkilöistä ja mitä toiveita seuroilla on aluejaostolle. Työ on käynnistynyt, mutta on vielä kesken. Vain osa seuroista on tavoitettu. Kyselyn perusteella tilanne seuroissa on hyvin samankaltainen: kaivataan lisää toimijoita, rata-asiat mietittyttävät, toimintarahaa ja ohjaus- ja valmennusosaamista tarvitaan.

Kyselyn ja keskustelujen perusteella valitsimme muutaman seuran, joilta kysyimme halukkuutta lähteä seuratoiminnan kehittämiseen ensimmäisessä vaiheessa. Seuroja valittiin viisi, joista kolmen kanssa työ on aloitettu ja kaksi tulee mukaan syksyllä.

Yhteistyökumppaneiksi kysyimme Valon alueen seurakehittäjiä. Alue yltää kahdelle Valon toiminta-alueelle. Pokalin kanssa olemme aloittaneet jo yhteistyön. Pohjois-Savon liikunta tulee mukaan Pohjois-Savon alueen seurojen kehitystyöhön. Ensimmäinen tapaaminen on pidetty Pokalin seurakehittäjän ja ensimmäisten mukaan lähteneiden kolmen seuran kesken.

Olemme hahmotelleet seurojen kanssa suunnitelman ensi syksyksi ja kevääksi. Seuraava yhteinen tapaaminen on sovittu lokakuulle. Tavoite on, että ennen tapaamista seurakehittäjä ja alueen edustaja käyvät eri seurojen kanssa seuran nykyisen tilanteen ja tulevaisuuden tavoitteet.

Olemme tyytyväisiä siitä, että aluejaostolla on kehittämistoimintaan joku sparraaja ja hankkeen tapaamiset aikatauluttavat toimintaa. Alueen kontaktit ja yhteistyö seuroihin on lisääntynyt, ja jaosto on löytänyt toimintasuunnan. Seurakyselyssä on tullut ideoita ja ehdotuksia alueen tai seurojen välisestä toiminnasta mm. nuoris- ja kilpailutoimintaan.

Tavoite on saada alueelle lisää aktiivisia seura- ja aluetoimijoita ja että ampumaurheilu säilyy merkittävänä lajina yhä kasvavassa urheilulajien kirjossa.

Kirjoittajat ovat Itä-Suomen aluejaoston jäseniä.

SAL:n aluekierros (alustava aikataulu)

La 16.8. kello 14.00	Kaakkois-Suomi: Kuusankosken Ampujien sisäampumarata
Ti 19.8. kello 18.00	Etelä-Suomi: Valo-talo
Ke 27.8. kello 18.00	Häme/Pirkanmaa: Kokkovooren haulikkoammuntakeskus, Lempäälä
To 20.9. kello 14.00	Pohjanmaa: Härmän Kuntokeskus Härmä
Ke 3.9. kello 18.00	Keski-Suomi: KSA:n maja, Laukaa
To 4.9. kello 18.00	Itä-Suomi: hotelli Kimmel, Joensuu
Pe 5.9.	Pohjois-Pohjanmaa/itä: (aika ja paikka ilmoitetaan myöhemmin)
La 6.9. kello 15.00	Lappi: Lapin Urheiluopisto, Rovaniemi
Pe 12.9. kello 14.00	Pohjois-Pohjanmaa/länsi: Oulainen, Honkamaja Hitalantie
Ke 10.9. kello 18.00	Lounais-Suomi/etelä: Salo (paikka ilmoitetaan myöhemmin)
To 11.9. kello 18.00	Lounais-Suomi/pohjoinen: Säkylä (paikka ilmoitetaan myöhemmin)
Ke 17.9. kello 18.00	Häme/Päijät-Häme: Lahden Urheilukeskus, Lahti

Teksti: Martti Halttunen, Anna-Kaisa Räsänen ja Katja Antrela Kuva: Timo Rautio

Teksti, mittaukset ja kuvat: Pekka Suuronen
Koeammunta ja arvostelu: Paula Viitasaari

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) lajeissa käytettyjä kilpailuluokan pistooleita valmistetaan akselilla Saksa–Sveitsi–Italia. Sveitsin Morinilla ei ole tällä hetkellä maahantuoja, joten katsomme edustajat Saksasta ja Italiasta.

PARDINI SP-RF JA WAL

Carl Walther perusti asetehtaan Thüringenin Zella-Mehliisiin 1886. Toisen maailmansodan jälkeen Zella-Mehlis (Suhl) jäi tulevan DDR:n puolelle, jolloin Walther muutti Etelä-Saksaan Ulmiin. Tehdas sijaitsee siellä edelleen, mutta Umarex-konserni osti Waltherin 1993.

Italialainen Pardini on huomattavasti nuorempi valmistaja. Pistooliampuja ja aseoppa Giampiero Pardini valmisti ensimmäisen vapaapistoolinsa 1975. Pardini on ollut leimallisesti pistoolitalo, mutta vuonna 2012 IWA:ssa se esitteli ensimmäisen pitkän aseensa, ilmakivääri GPR-1:n.

Nyt esittelemme kaksi ISSF:n 25 m pistoolilajeihin sopivaa itselataavaa 22 LR-pistoolia.

PARDINI SP RF

Pardinin SP-pistooli "introttiin" vuonna 1981 ISSF:n vakioapistoolilajiin. Siihen on tehty vuosien saatossa lukuisia parannuksia. Suurin remontti tapahtui vuonna 2004. Seuraavana vuonna esiteltiin malli RF (Rapid Fire), kun ISSF muutti olympia-ammunnan patruunasäännöt 22 Shortista 22 Long Rifleen.

Tänä päivänä tehdään ohjelmassa on vakio/urheilupistooli SP sekä erityisesti olympia-ammuntaan tarkoitettu SP RF mekaanisella laukai-

sulla. Yhdysvaltain NRA-kilpailuja varten löytyy malli Weaver-kiskolla kiikaritähäntä varten. Pardini valmistaa myös vapaapistoolia ja isopistoolia (32 S&W).

Ainoa ulkoinen ero SP:n ja SP RF:n välillä on viritysviisteen koko, joka on RF:ssä pienempi. Luistia on kevennetty, jotta latausykli tapahtuisi nopeammin pikasarjoja varten. Myös piippu on RF:ssä hieman erilainen kuin SP:ssä.

Pardini toimitetaan kovassa laukussa, jonka sisällä on muotoileikatut pehmusteet. Pistoolin lisäksi löytyy kaksi lipasta, käyttöohjekirja, viisi kuusiokoloavainta AV 1,5-4,0 mm, hyvin pieni Torx-avain, pikkuinen uraruuvimeisseli ja sylinterimäinen säiliö. Sen sisältä löytyy puhdistusvälineitä, kaksi puikonpätäkää, nailon- ja pronsisiharjat sekä silmukka.

Kun säiliöön ruuvataan kiinni puhdistuspuikon pätäkät sekä harja, niin käyttöön saadaan kahvallinen puhdistusväline, jonka puikko-osan pituus on 230 mm. Riittää hyvin tälle pistoolille. Puikko on juurestaan laakeroitu, joten se pyörii rihlojen mukaan.

Ohjekirja on 60-sivuinen, mutta se kattaa kaikki Pardinin pistoolit viidellä kielellä. SP:n osuudeksi jäävä osa on korkeintaan tyydyttävää. Kielä on osattava (IT, EN, DE, FR, ES). Maa-

hantuojaan laatima suomenkielinen kuusisivuinen A4-moniste paikkaa tilannetta.

Pistoolin ulkonäkö on siisti ja tyylikäs. Ase on kiiltävän mustaksi viimeistelty. Lipaskuilun kyljissä näkyy Pardinin tavaramerkki, kolme kirkasta palkkia. Piipun etuosassa on hillityt koristeraidat. Aseessa on tekstejä: "PARDINI RAPID FIRE" "MOD.SP CAL.22LR. -2013". Toisella puolella "MECHANICAL" "CAT.6936 MADE IN ITALY".

Anatominen kilpakahva on Pardinin omaa valmistetta ja suunnittelua. Kahvan ainoa säädettävä osa on käämennyksen tuki.

Lipas sijaitsee liipaisinkaaren etupuolella. Näin piipunpituudeksi jää vain 120 mm.

Tähtäinväli on 216 mm. Etutähtäin on masiivinen ramppi. Jyvän leveys on 4 mm. Siinä ei ole vaihdettavaa inserttiä, vaan koko ramppi on vaihdettava, jos jyvän leveyttä mieltä muuttaa. Pardinilta löytyy näitä 2,0-5,0 mm levyisinä 0,5 mm pykäliissä.

Takatähtäimen silta on jousikuormitteinen. Hahlolevy on 40 mm levyinen. Hahlouran leveyttä voidaan säätää. Laatikosta otettuna se on 3,8 mm, syvyys 2,5 mm.

Takatähtäimen säätöruuvit ovat pieniä karkennettuja sormipyöriä, mutta kahvan ollessa paikallaan niiden sormin pyörittäminen on lähes mahdotonta. 10 sentin kolikko on täydellinen työkalu tähtäimen säädössä.

Ohjekirjan mukaan yksi napsu siirtää 5 mm/25 m. Nuolimerkinnot vasemmalle ja oikealle ovat selkeät, mutta entä koron merkinnot ovat + ja -? Kaipa + sitten nostaa osumapistettä?

Painonappimainen lukon aukipitosalpa löytyy lippaan etu- ja alapuolelta, ja sen käyttö on näppärää. Varmistin on pikkuruinen vipu vasemmalla puolella liipaisimen yläpuolella. Se irrottaa liipaisimen viretuista eikä vain lukitse sitä. Punainen täplä ilmoittaa pistoolin olevan tuliasennossa.

Lippaaseen mahtuu viisi 22 LR patruunaa.

Pardinissa on suora liipaisin ja lipas liipaisinkaaren etupuolella. Laukaisun säädöt paistavat avonaisina.

WALThER SSP-E VERTAILUSSA

Pardinin tähtäin on selkeä, mutta hahlo ei ole säädettävä. Hahlolevyn voi kyllä vaihtaa.

Rakenne on teräspeltiä, pohjalevy on muovia. Lipas on purettavissa, ja ohjekirja kehottaakin puhdistamaan lippaan 5000 laukauksen välein. Lippaan kyljessä oleva nasta, patruunannostajan painaja, on onneton peukalonmurhaaja.

Lippaan vapautinsalpa on pieni liputin lippaan juuressa. Se toimii päinvastoin kuin ensin ajattelisi. Mutta kun liikkeen oppii, sen käyttö on helppoa.

Laukaisulaitteen säädöt ovat tavanomaisen kaikenkattavat, ja kaikki voidaan tehdä kahva paikoillaan. Liipaisimen asentoa voidaan säätää kolmessa dimensiossa. Liipaisinkaari ei ole markkinoiden suurimpia mutta normaalisor-melle täysin riittävä.

Aseen virittämiseen tarvittava voima on melkoinen. Viisteistä saa puristaa ja vetää kunnolla, että saadaan iskuvasara vireeseen. Asiaa ei helpota, että viisteet ovat sileät ja ulokkeet melko matalat. Hylsyn ulosheitto tapahtuu vaakasuoraan oikealle, eikä sitä voi muuttaa. Pistoolin yläpuoli on täysin umpinainen.

Piipunsuussa on erikoinen painojärjestely. Kuusi liikkuvaa piippupainoa toimii samalla rekyyliinjä. Laukauksen rekyylistä painot lii-

kahtavat muutaman millimetrin eteenpäin, jonka jälkeen jouset palauttavat ne takaisin ruotuun. Periaate on sukua Benelli-haulikon inertialukolle. Järjestelmän kehittäjä on Heinrich Ries.

Systeemi selviää, kun piipunsuun kaksi Torx-ruuvia avataan. Peitelevyn takaa paljastuu kierrejosien painamana kuusi 17 g painoista volframisynterä, kolme kummallakin puolella, yhteensä siis 102 g. Näitä voidaan sijoitella epäsymmetrisestikin, jos halutaan siirtää painoa toiselle sivulle. Ries-painojen lisäksi lisävarusteena on saatavana tavanomaisia piippupainoja 25 ja 35 g painoisina.

Ries-järjestelmä on hyvin siisti, koska mikään ei törrötä eikä ulkone. Toisaalta painojen muuttaminen vaatii työkalua, ruuvailua ja suurta sorminäppäryyttä. Vikkelät jouset singahtelevat ja häviävät helposti. Kaikilla kuudella painolla, tyhjällä lippaalla ja M-kahvalla pistooli keräsi vaa'alle 1077 g lukeman.

Huoltopurkamista varten irrotetaan piipun alta yksi kuusiokoloruuvi. Pistoolista irrotetaan kolme osaa: piippu (Ries-systeemi pysyy piipunsuussa kiinni), lukko-luisti ja palautusjousi karoineen. Piippu voidaan nyt puhdistaa takapäin. Lukkoluistia voidaan harjata vaikka hammasharjalla, jos ruutia ja töhnää on kerääntynyt. Kahvaa ei tarvitse irrottaa huoltopurkamista varten. Purkaminen on yksinkertaista, mutta vaatii 4,0 mm kuusiokoloavaimen. Suomenkielisen ohjeen mukaan pistooli pitäisi puhdistaa "vähintään 5000 laukauksen välein".

Pardinin mukana toimitetaan pieni punainen muovikappale, josta osa menee patruunapeseeseen. Hylsynpoistoaukosta sojottaa tällöin ulos pieni punainen viitta. Ohjekirjan mukaan tätä tulee pitää paikallaan kuivaharjoittelun aikana. Ensimmäisellä laukauksella iskuri lyö muoviin. Laukauksen jälkeen 3 mm veto viisteistä riittää virittämään laukaisukoneiston. Nyt veto ei ole niin raskas, koska iskuvasaraa ei tarvitse virittää,

ainoastaan laukaisukoneisto. Järjestelmä toimii muuten hyvin paitsi punainen kappale voi helposti pudota paikoiltaan patruunapeseestä.

WALThER SSP-E

Walther SSP esiteltiin vuoden 2005 IWA:ssa sen jälkeen, kun ISSF muutti olympiapistoolilajin ammuttavaksi 22 LR-patruunalla. SSP sopii tehtaan mukaan yhtä hyvin vakio- kuin olympiapistooliinkin. Elektronisella laukaisulla varustettu versio E-mallin proto oli mukana vuoden 2012 olympialaisissa, mutta virallisesti ase esiteltiin vuonna 2013 IWA:ssa. Suunnittelijana oli Waltherin tuotekehitysjohtaja Thomas Bretschneiderin johtama tiimi. Pistoolit valmistetaan Saksan Ulmissa.

E-mallin elektroniikka on lisännyt piipun alla olevan mutikan kokoa. Siellä ovat akku ja tarvittavat piirit. Tehdas ilmoittaa kuitenkin molemmille malleille saman painon, 970 g. Hintaa E-mallilla on HW-Huntin hinnastossa 370 euroa enemmän kuin mekaanisella SSP:llä.

Harmaan, kovan laukun sisällä ovat muotoleikatut pehmusteet. Laukusta löytyy pis-

Waltherin lipas painetaan ylhäältä alas poteroonsa. Lipassalpa on kiiltävä nuppi kahvan vasemmalla sivulla.

Pardinin perusvarustuksella pärjää. Käyttöohjeet ovat minimalistiset.

Waltherin mukana tulee koeampumataulu, runsas työkaluvarustus, muutama varaosa ja paljon luettavaa.

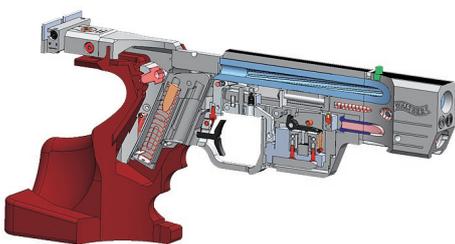
toolin lisäksi todella paljon tavaraa: kaksi lipasta, verkkolaturi, jossa mini-USB-pistoke, 5 mm kuusiokoloavain kahvan säätöön, uraruuvimeisseli kahdella kulmakärjellä, linkkarimallinen työkalu kuudella kuusiokolokärjellä, pistoolin purkutyökalu, metallipuhdistuspuikko kiinteällä metalliharjalla, muovipuhdistuspuikko, kuivalaukausbufferi, turvallisen aseän punainen viiri, piippupaino (44 g), vaihtoliipaisin, vaihtojyvä, koeammuntataulu (Schussbild, Lapua, 25 m, 10 laukausta, kasa 8,4 mm), käyttö-purku-kokoamisohje DVD-videona ja seitsemän kirjallista dokumenttia.

Koease on väriiltään kirkas, ainoastaan takatähtäin, lukko, liipaisin ja viritysviisteet ovat mustat. Ulkonäkö on massiivinen ja kulmikas. Näkyvä työnläätu on huolellista ja siistää.

En yritäkään selittää pistoolin huoltopurkamista sanoin, jos tehdas katsoo sen vaativan videon. Purkaminen on tehtävä, jos haluaa puhdistaa piipun oikeaoppisesti patruunaperän puolelta. Joko purkaa aseän tai sitten käyttää vetopuhdis-

(Walther USB) Waltherin USB-latauspistorasia on avonainen. LED-toimintavalo näkyy syvennyksessä varmistimen alapuolella.

Röntgenkuva Walther SSR-E:stä. Kuva: Walther.

tusnaruja tai VFG-tulppajärjestelmää, jossa tulppa vedetään puikon avulla patruunapesästä piipunsuuhun päin.

Dokumentit sisältävät 12-sivuisen värikuvitetun ohjeen pistoolin purkamisesta, puhdistamisesta, laukaisun säätämisestä ja patruunoiden lipastamisesta – kielenä vain saksa. Tietenkin kyseessä on saksalainen perusteellisuus, mutta hiljaksen lukijallekin valkenee, että kyseessä on varsin tekninen pistooli.

Esimerkiksi lipastamisohjeissa sanotaan: "Ampuja tuhahtaa, että mikäs tässä lipastamisessa nyt voisi mennä vikaan? Monikin asia voi mennä!" Toisin sanoen, Walther peräänkuuluttaa ohjeiden lukemista ja nöyrää mieltä.

Varsinainen käyttöohjekirja on 100-sivuinen kielillä DE, EN, FR, ES. Lisäksi on kaksi tukevaa korttia, joissa on selitetty laukaisun säätö neljällä kielellä. Tarkoitus lienee, että kortti kulkisi aina aseän mukana laukussa vaikka pehmusteiden alla ja kestäisi paperia kauemmin.

Elektroninen laukaisulaite on tuonut mukaan lisäohjeet (EN, DE). Virtalähteenä on ladattava akku. Akun täyteen lataaminen kestää 90 minuuttia. Sillä ampuu noin 6000 laukausta. Yhden minuutin latausajalla akkuun latautuu virtaa 100 laukausta varten. Walther lupaa laukaisukoneistolle vähintään 500 000 laukaisun eliniän. Kun siinä ei ole liikkuvia eikä kuluvia osia, säädön pitäisi pysyä paikallaan mekaanista järjestelmää paremmin.

Sähköpiirille ei ole on/off-kytkintä. Pistooli "käynnistyy", kun liipaisimesta puristetaan keran. Sininen led alarungon oikealla puolella liipaisimen edessä vilkkuu ilmoittaen järjestelmän olevan toiminnassa. Pistooli "sammuttaa" itse itsensä, kun liipaisimeen ei kosketa kolmeen minuuttiin. Kun pistooli kytketään laturiin, ase ei voi lauetta. Akkujännitteelle ei ole mitään mittaria tai merkkivaloa.

Elektronisen laukaisun tuntuma on erilainen. Liipaisin ei tunnu liikkuvan eikä jälkivetoa ole. Laukaisu tapahtuu painatunnistimen kautta. Tehalta tullessa perussäätönä on 750 g etuvetoa ja 250 g laukaisukynnystä, yhteensä 1000 g. Laukaisun säätö poikkeaa mekaanisen laukaisun säädöstä. Menetelmä on selostettu ohjeessa (EN, DE). Säädöt voi tehdä kahvaa irrottamatta.

Eräs sähkölaukaisun etuja on kuivaharjoittelun

helpous. Laukaisun jälkeen asetta ei tarvitse viirtää. Se on heti valmis seuraavaan laukaukseen, puristat vain liipaisinta.

Viritys ja latausliike tehdään etuosassa olevista viisteistä. Ne ovat mustaa muovia, kaksipykäläiset ja runsaan kokoiset. Jos vetää takimmaisista pykälästä luistin taakse, sormet osuvat väkisinikin molemmilla puolilla oleviin nastoihin, jotka aktivoivat luistisalvan. Pistooli jää lähes automaattisesti luisti auki-asentoon, jolloin lipas voidaan painaa kuiluunsa. Nykäisy etummaisista pykälästä, niin luistisalpa vapautuu ja luisti liukuu eteen pesittäen patruunan.

Kun luisti on lukittu taakse, aseän yläosa on auki. Viiden patruunan lipas painetaan yläkautta kuiluun niin kuin Garand-kiväärissä aikoinaan. Erikaisen muotoinen lipas on teräspeltiä. Sen patruunannostaja on kirkkaan punaista muovia. Nostajan painaminen helpottaa lipastamista, ja siihen vaikuttava nasta on toimivan kokoinen. Lipas ponnahtaa ylös kuilusta painettaessa kahvan oikealla puolella olevaa runsaankokoista nuppia. Tyhjänä lipas lentää lattialle ellei sitä ota vastaan.

Tähtäinväli on 220 mm. Jyvä on kolmio, jonka teräviä reunoja kannattaa varoa. Kolmiota pyörittämällä saadaan jyväleveydet 4,0-4,5-5,0 mm. Varajyvistä saadaan 3,2-2,8-2,4 mm leveydet. Molempien korkeus on 8,4 mm.

Takatähtäimen hahlolevy on 45 mm leveä. Hahlon leveys ja syvyys ovat säädettävät. Sekä sivun että koron säätöön tarvitaan kuusiokoloavainta. Yksi napsu on 5 mm/25 m. Tarvittaessa koko takatähtäin on pikavaihdettava, esimerkiksi lajin tai valaistusolosuhteiden vaihtuessa. Takatähtäimen silta on kiinteä eli se ei lepää joustavasti.

Tähtäinsäädön merkinnöissä "R bei L" ja "T bei H" on saksalainen logiikka. "R bei L" tarkoittaa, että jos osuma on vasemmalla (Links), niin käänntö suuntaan Rechts siirtää osumapistettä oikealle. Mitä vikaa olisi nuolimerkinnöissä? T bei H (Tief bei Hoch) merkinnän ampujat ovat suomentaneet seuraavasti: T = Taivaaseen (osumapiste nousee) ja H = Hautaan (osumapiste laskee).

Varmistin on musta vipu alarungon oikealla puolella. Se kääntyy 90° ja on merkitty "S" (Sicher) ja "F" (Feuer = tulta). Pistoolissa näkyy vireindikaattorina punainen täplä luistin vasemmalla sivulla, kun iskuvasara on vireessä.

Luistissa on pneumaattinen vaimennin, joka pehmentää luistin liikettä laukaisun jälkeen. Tämän tehokkuus on säädettävissä. Ampuja voi itse luoda kompromissin rekyynipehennyksen ja hylsyn luotettavan ulosheiton kesken.

Piipun pituus on sääntömaksimoitu eli 153 mm. Aseen nokan alapuolelle voidaan kiinnittää asesta mukana tuleva alumiinipaino 44 g. Lisävarusteena saa monenlaisia lisäpainoja. Walther SSP-E painaa pähkinäpuisella M-kahvalla, irtopainolla ja tyhjällä lippaalla 1061 g.

Kahvakokoja on oikeakätisille pähkinäpuusta XXS, XS, S, M ja L, laminoidusta puusta XS, S, M ja L. Vasuureille molemmista puulaaduista vain M-koko. Kahvaa voidaan kallistaa portaattomasti pallonivelen varassa kaikkiin suuntiin muutaman asteen verran. Pallonivelen kiristysruuvien kanta näkyy, kun luisti on lukittu auki-asettoon. Jos kahva vaihdetaan kokonaan toiseen, on lipassalpa irrotettava.

AMPUJAN TUNTEMUKSIA

Koeampujaksi suostui jälleen espoolainen Paula Viitasaari. Hän on kokenut pistooliampuja, nuorten pistoolivalmentaja ja Poliisien Ampumaseuran puheenjohtaja. Hän sai valita aseet ja patruunat. Kaikkia toivottuja aseita ei Suomesta löytynyt, mutta patruunoita toki oli: valinta oli Lapua Pistol King.

Koeammunnat suoritettiin hyvissä olosuhteissa Helsingin Maunulan radalla.

Kirjasin Viitasaaren tuntemuksia heti ammunnan jälkeen. Ensin Pardini.

– Laatikosta otettaessa laukaisussa ei ollut selkeää kynnystä. (Väärinkäsityksen vuoksi Viitasaari ei ollut ”uskaltanut” säätää pistoolia mieleisekseen. Toim. huom.)

– Piippulinja on mukavan alhaalla. Rekyyli tulee suoraan peukalohankaan, ja se tuntuu melko pieneltä ja tasaiselta.

– Liipaisin on melko suora. Sormi ei osu luonnostaan aina samalle paikalle niin kuin sen pitäisi. Toisaalta punnitusurasta saa referenssiä. Leveä liipaisin tekee laukaisutuntumasta kevyen mutta samalla hieman tunnottoman. Pistoolin liipaisu on kokonaisuutena hyvä. Pidän tärkeänä selkeää kynnystä, että siihen uskaltaa nojata erityisesti pikaosalla. Sen pystyy varmasti säätämään mieleiseksi, mitä en tosiaan tehnyt.

– Lippaan vapautinsalpa on piilossa poterossa. Se saisi olla isompi.

– Pistooli on helppo virittää. Se toimii pienillä, keveillä liikkeillä.

– Huomio kiinnittyy laukaisulaitteen avoimeen rakenteeseen. Se on sisähallissa ok, mutta kun ammutaan ulkosalla missä hiekka lentää... Toisaalta säätöjen suorittaminen on helppoa.

– Lipas on alapäästään umpinainen. Tänne voi kerääntyä likaa, mitä ei voi huomata lipasta purkamatta.

– Osumakuvio tottelee heti säätöjä. Tähtäimien säädöt ovat selkeät.

– Pardinin kahva on hyvä, M-koko sopii minulle. Alatuen säätö on hyvä. Tämä säätö on välttämätön, koska

käsi voi turvota tai kutistua erilaisissa olosuhteissa. Peukalotuki on parempi kuin Waltherissa. Alkuun minua häiritsi erittäin loiva kahvakulma, joka ei ole säädettävissä, mutta siihen tottui yllättävän pian. Pikaosalla sain pidettyä käden asennon hyvin, mikä vähän yllätti.

– Tällä pistoolilla on todella miellyttävä ampua nopeita sarjoja. Tähtäinkuva palautuu nopeasti, ja liipaisimen palautuksen liikematka on lyhyt. Tähtäimet ovat minun makuuni. Jyvää on tuotu lähemmäksi hahloa, joten kaikki pienet värinät eivät näy niin selvästi.

Sitten on vuorossa Walther.

– Tähtäimet ovat matalat. Kaipaisin korkeampaa jyvää. Tähtäinten säätö vaatii työkalua. Tähtäimet olivat ensin vähän jäykät ennen kuin säädöt rupesivat pelaamaan. Tähtäinlinja on hieman korkeammalla kuin Pardinissa. Pidän takatähtäimen leveästä näkymästä, se rauhoittaa tekemistä ja on helppo katsoa jyvää.

– Rekyyli on pieni. Ase ei hyppää paljoja ja palautuu hienosti. Tällä olisi hyvä ampua nopeita sarjoja.

– Sähkölaukaisu on erilaista, mutta se tuntuu hienolta. Jälkivetoa ei ole lainkaan. Laukaisun säätö on mahdollista kahvaa irrottamatta, hienoa. Kuivalaukauksen harjoittelu on erinomaisen helppoa Waltherilla. Jos huone on kovin hämärä, oikealta sivulta vilkuttavan sinisen LED-valon huoma. Normaalisissa ammuttilanteissa ja valaistuksessa valo ei tule noteeratuksi.

– Liipaisimen asennon säätö on helppoa, se on vain yhden ruuvien takana.

– Lipassalpa ei ole mielestäni hyvä. En oikein osannut päättää, millä kädellä sitä käsittelisin. Lipas lukittuu paikoilleen niin, että sen kuulee ja tuntee. Hyvä näin. Lipas on rakenteeltaan avonainen, joten sinne mahdollisesti kerääntyvän lian näkee.

– Avonainen USB-pistorasia askarruttaa. Mietin myös, kuinka kestävä tuo mini-USB-liitin on. Olisi fiksumpaa, jos latauksen voisi tehdä ”hypypysähköllä”, langattomasti. Niinhän puhelimiakin ladataan. Varmaan teippaisin umpeen tuon kolon varmuuden vuoksi.

– Peukalotuki on riittämätön, peukaloo ei saa lepuutettua. Koko kahvaa voisi siirtää ikään kuin hieman vasemmalle, vähemmän puuta oikealle puolelle ja enemmän vasemmalle. Kahvan säädettävyyden on hieno juttu.

Koeampuja Paula Viitasaari on kokenut ampumaurheilija ja valmentaja.

– Ritva Karri ampuu SSP:llä. Olen kuullut häneltä, että SSP:n huoltopurkamiseen menee vähän aikaa. Mutta harjoitus tekee siinäkin mestarin. Purkamisen ja puhdistus täytyisi mielestäni tehdä vähintään noin 1000 laukauksen välein.

– Kaiken kaikkiaan Walther SSP-E on mielestäni loistava ase. Erityisesti kuivaharjoittelun helpous on erinomainen lisä ja tärkeä ampujalle, joka haluaa maailman huipulle. Aseessa on varmistin, mikä tuo lisäturvallisuutta kuivaharjoitteluun. Elektroniikkaa ja toimintoja aseessa on paljon, joten käyttöohjeet on luettava huolellisesti.

LOPPUTULEMA

Koeampuja piti molempia huippuluokan kilpailuaseina, joilla saavuttaa kirkkaimmat mitalit, jos ampuja on samaa tasoa. Molemmat pistoolit toimivat virheettömästi. Waltheri kylläkin sylkäisi yhden ampumattoman patruunan lattialle, mutta koeampuja laitto tapauksen omaan piikkiinsä, käsittelyvirheeksi. Waltherin varoitukset lipastamisesta kannattaa ottaa tosissaan!

Kahdesta koeammutusta pistoolista Paula Viitasaaren valinta kohdistuisi Waltheriin. Se voi joutua myös elektronisesta laukaisusta.

Pardinin maahantuoja on Erkki Lähdeniemi Tampereelta. Hän ilmoittaa tässä esitellyn SP-RF-pistoolin hinnaksi 2435 euroa. Perusmalli SP:n hinta olisi 2100 euroa.

Waltheria tuo maahan kokkolalainen HW-Hunt Oy. Sen hinnastossa SSP-E maksaa 2550 euroa.

www.lahdeniemi.fi, www.hw-hunt.fi

Loppukaneettina haluan toistaa sanoman, joka oli jo edellisessä pistoolijutussani:

22 LR itselataaville pistooleille myönnetään aseilupia niin kuin ennenkin. Pistooliluvan saa kun a) ikää on 20 vuotta, b) takana on kaksi vuotta harrastusta ja sen osoittava harrastustodistus (saa ampumaseuralta), c) henkilö on muuten aseilupakelpoinen (ei ole ns. poliisin vanha tuttu), d) läpäisee soveltuvuustestin (joka iikka läpäisee), e) rahaa aseluupaan on 78 euroa.

Harrastuneisuus tarkoittaa vähintään 10 suorituskertaa viimeisten kahden vuoden ajanjakson aikana. Se voidaan osoittaa esimerkiksi ilmapistoolilla ampumisella tai myös kilpailujen toimitsijatehtäviin osallistumalla. ❌

Lapua Pistol King oli koeampujan valinta testin patruunoiksi. Kuva: Lapua.

PYSTYAMMUNNAN PERUSKIVI — PITO HARJOITTELU

Monilla kivääriampujilla ampujilla on käytössään yksi ainoa harjoitusmetodi: mennään radalle, kohdistetaan ase koelaukauksin ja ammutaan tulostesti. Pisteet lasketaan, ja tulosta verrataan edellisiin tuloksiin. Jos meni paremmin, se on mukavaa. Jos meni huonommin, tehdään uusi yritys.

Mikäpä siinä – harrastuksen on tarkoitus tuottaa iloa tekijälleen. Toisaalta vaikkapa kerran viikossa itselle suotu parituntinen taitotarkkuuslajin paris- sa voi olla meditatiivinen kokemus: kaiken kiireen keskellä on lupa keskittyä yhteen asiaan.

Mutta onko pelkkä kympin metsästys oikotie, jos ampuja haluaa suunnata huippu-urheilijan polulle?

MIKSI PITO HARJOITTELUA?

Hyvä osuma on tuotos, jonka tekijät ovat pito, tähtäys ja liipaisu. Hyvä pito on kivääriammunnassa tärkein tuloksetekijä. Huonosta pidosta on vaikea saada hyvää tulosta.

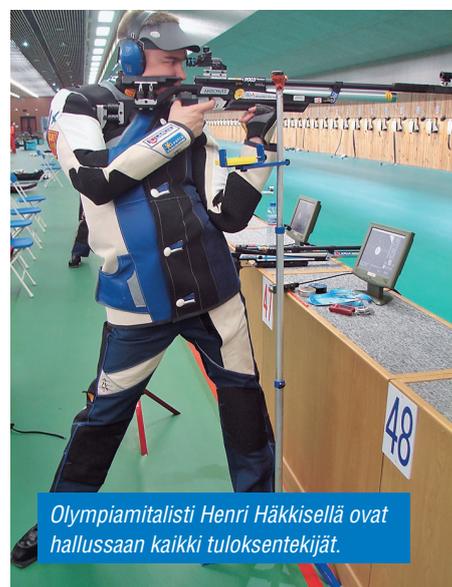
Kaikki optoelektroniikkaa (Noptel, Scatt) ampujan suoritusanalyysin apuna käyttäneet ovat todenneet saman asian: jos mukana on kaiken tasoisia ampujia, heidät voidaan asettaa luotettavasti paremmuusjärjestyksen yksinomaan pitoalueen laajuuden perusteella.

Kukaan ei kuvittele rakentavansa taloa ilman perustusta. Hyvä pitokyky on perustus, jolle kivääriampuja rakentaa. Hyvän pidon hyöty voi-

daan toki menettää tähtäyksen ja liipaisun virheiden takia. Mutta rakennetaan silti se perustus.

Jos olet jo valmiiksi sitä mieltä, että pito harjoittelu on tylsää ja ikävää etkä halua sitä tehdä, lopezta tämän lukeminen. Kylmä totuus kuitenkin on, että kehittyäkseen ihmisen on toisinaan mentävä – trendikästä ilmaisua käyttäkseni – epämuksualueelle. Kun toteutimme SAL:n valmentajakoulusta edesmenneen Tapio Säynevirran kanssa, kerroimme kurssilaisille, mitä tekisimme toisin, jos pääsisimme urheilijapolkumme alkuun. Meillä molemmilla oli sama näkemys: tällä viisaudella tekisimme pito harjoitusta enemmän. Aikoinaan meitä siihen ei kukaan onnistunut motivoimaan.

Pito harjoittelun puolesta puhuivat etupäässä monet vanhat mestarit. Samaan hengenvetoon he totesivat, että ”eihän meillä poloissa silloin edes ollut riittävästi patruunaa harjoituskäyttöön; niitä piti säästää kilpailuihin...” Me nuoret emme halunneet olla mitään poloisia. Kyllähän korkean elintason Suomessa oli varaa luoteihin ja patruunoihin. Niillä harjoiteltiin – ja siinä sivussa uskottoman paljon ”hakattiin päätä seinään”.

Olympiamitalisti Henri Häkkinellä ovat hallussaan kaikki tuloksetekijät.

Ammunnan stabiliteetti edellyttää fyysistä ominaisuutta kyetä säilyttämään tasapainotila ampujan ja aseiden välillä ilman liikettä. Kivääriammunnassa haasteena on pääasiassa vaakatasossa tapahtuva liike, ei niinkään pystyhajonta. Hyvä tasapainokyky on näin ollen tärkeä. Pito harjoittelu kehittää stabiliteettia ilman valtavaa ajankäyttöä ja laukausmäärää.

Koska pito harjoittelu ei rasita keskushermostoa tulosharjoittelun tavoin, se toisaalta mahdollistaa suuretkin harjoitusmäärät. Jos ampujan suoritusviire on jostain syystä alhainen, pito harjoittelu mahdollistaa hyvän harjoittelun ilman huonoja seurauksia tekniseen ja henkiseen suorituskykyyn.

PITO HARJOITTELU TOTEUTUS

Mielestäni pito harjoitus on pyrittävä tekemään normaalissa ampumavarustuksessa. Tarkoitus on kouluttaa lihasryhmiä, jotka ovat toiminnassa kilpailusuorituksessa. Mainitsemani vanhat mestarit kertoivat tehneensä pito harjoitusta ilman varusteita ja pitivät sitä hyvänä.

On kuitenkin muistettava, että heidän aikoinaan kivääriampujan kilpailuissakin käyttämät

Makuuasento on luonnostaan vakaa ja aloittelijakin saa kympin ”helposti”. Silloin ei aavistakaan, kuinka suuri työ on nousta maailman parhaiden joukkoon. Kuvassa Marjo Yli-Kiikka.

varusteet olivat nykyiseen verrattuna kovin vähäiset ja vaatimattomat. Toisinaan voi toki – ja on hyväksikin harjoitella ampumatakin napit auki tai ilman ampumakenkiä.

En myöskään näe mitään ongelmaa siinä, että aloitteleva ampuja ei ole ensimmäiseksi hankkimassa mittailausvarusteita. Päinvastoin – kun ampuja lähtee liikkeelle vaatimattomalla kalustolla, kokee hän aikanaan suuremman hyödyn juuri itselle räätälöidyistä varusteista.

Ampuma-asennossa aisti tuntemuksia lihaksistosta: onko jossain turhaa jännitystä – rentouta. Aiheuta joskus tarkoituksella huojuntaa, sillä siten voit tunnistaa lihaksistosi reagointia.

Lisää räsitusta vähitellen. Aluksi kokonaisuena esimerkiksi 20 minuuttia ja lisää kokonaisuena vähitellen. Tunnin kokonaisuharjoitus on jo tehokas. Toteuta seuraavasti: olet ampuma-asennossa minuutin ja sitten puolen minuutin tauko. Aika on syytä katsoa kellosta. Se tuo harjoitukseen ryhdykkyyttä, vaikka saattaa kuulostaa turhalta niuhottamiselta.

Luonnollisesti sekä ampuma-asennon pituus että tauko ovat riippuvaisia ampujan kokeneisuudesta ja kunnosta. Aloittelijan pito ampuma-asennossa voi olla 20 sekuntia, 15 sekunnin tauko jne. Välillä voi vaihtaa asetta kannattavaa kättä ja tehdä ns. toisen puolen pitoja, jolloin toinen puoli lepää.

Pitoharjoittelua voi mainiosti tehdä kotioloissa. Radalla pitoja tehdessä muista, että et tähtää tauluun yli pitkiä pitoja, jotka eivät pääty liipaisuun. Tarkoitus ei ole oppia vaikutusta: pito erinomainen, laukaus ei lähde.

Aiemmin mainitsin toisen puolen pidot. Paitisi varsinaisissa pitoharjoituksissa, niitä on hyvä tehdä jokaisen ampumarajoituksen päätteeksi edes muutama minuutti. Yksipuolinen ampuma-asento saa näin ”vastapainoa”.

KILPAILUUN VALMISTAUTUMINEN

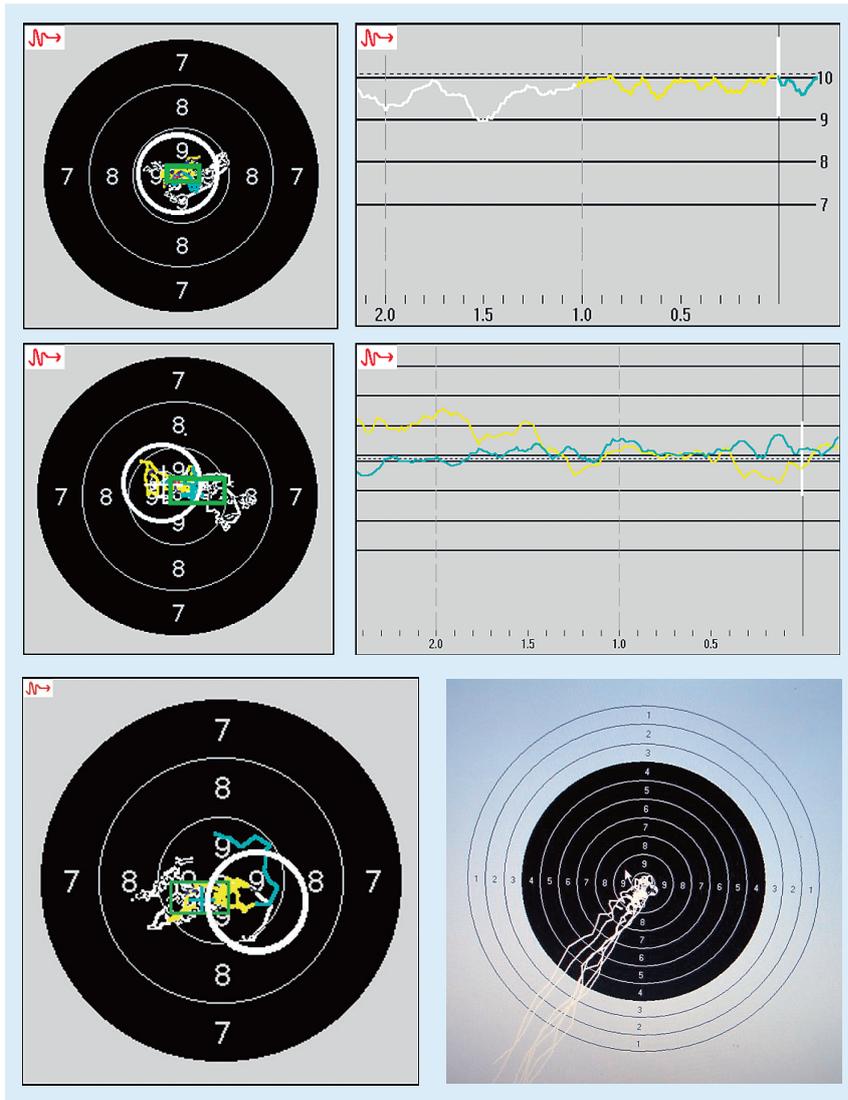
Kirjoitan tätä Münchenissä ISSF:n maailmancupin kilpailuissa. Ennen ilmakiväärikilpailua monet kilpailijat tekivät pitoharjoitusta noin tunti ennen kilpailua. Kokonaisuena silloin oli noin viisitoista minuuttia. Harjoituksella viritellään elimistöä tulevaan kilpailuun – ikään kuin verrytellään. Moni aloitti pidot ”toiselta puolelta”. Hiukan vaikeutetulla tilanteella herätellään kehoa ja mieltä tulevaan haasteeseen.

(Münchenissä kilpailijoita muistutettiin, että pitoharjoitukset on sallittua tehdä vain ampumapaikalla tai järjestäjän siihen osoittamassa paikassa. Jos kilpailija tavataan rata-alueella pitoharjoituksessa jossain muualla, seurauksena on kilpailusta hylkääminen.)

PYSTYHAJONTA

Kuten aiemmin mainittiin, kivääriammunnassa korkeushajonta on huomattavasti vähäisempi ongelma kuin vaakahajonta. Jos korkeushajontaa on epätavallisen paljon, tarkkaile seuraavia asioita:

- asetta kannattavan käden rentous ja paikka tukilla
- tukin korkeus/käsikapulan käyttäminen
- onko tähtäyksen nollakohta todella paikallaan (perälevyn säätö)

Aloittelevan ampujan pidon paranemisen voi havaita silmämääräisesti – edistyneille tulee apuun optoelektronikka.

- onko ase perän pituus oikea
- tukeeko ampumatakki ampuma-asentoa oikealla tavalla

TASAPAINOHARJOITTEET

Vaikka ammunta vaatiikin staattista tasapainokykyä, kannattaa myös dynaamista tasapainoa (luettelo alla) kehittäviä harjoituksia tehdä. Tasapainoharjoitukset ovat hauskoja, tuovat vaihtelua harjoitteluun ja parantavat fyysisistä kuntoa.

Esimerkiksi taiteilu tasapainolaudalla kehittää paitsi tasapainoa myös kivääriampujalle tärkeitä keskivartalon lihaksia.

- tasapainolauta
- tasapainolevy
- luistelu
- hiihto
- laskettelu
- lumilautailu
- rullaluistelu
- kävely vajjerilla tms.

Miten määritellään hyvä pitokyky? Vanhat mestarit katselivat ampujan suoritusta ja kommentoivat, että ampujalla on ”seinäpito” (hyvä pito) tai ”heiluu kuin heinämiehellä”. Nykyään monilla ampujilla on käytössään alussa mai-

nitsemani optoelektroninen suoritusanalyysi. Kaikille tuloksetkijöille voidaan määritellä numeeriset arvot. Suorituskyvylle määritellyt tavoitearvot kertovat ampujalle, mihin hänen olisi pyrittävä menestystä saavuttaakseen. Näihin voitaneen palata myöhemmin Urheiluampujan sivuilla asiaan perehtyneiden toimesta.

PSYKKINEN VAIKUTUS

Pitoharjoituksen ensisijainen tavoite on lajin erityiskunnan hankkiminen: asentekestävyys ja tasapainon kehittäminen. Silti ei kannata vähätellä psyykkistä vaikutusta. Pitoharjoittelua tehneet tietävät sen parantavan henkistä kestävyys ja varmuutta. Se on yksinkertainen, edullinen ja hyödyllinen menetelmä tahdonvoiman parantamiseksi.

Hyvä valmistautuminen parantaa sisäistä ampuma-asentoa ja sen myötä koko suoritusta. Joka sisällyttää pitoharjoittelun ohjelmaansa, parantaa varmasti tuloksiaan. ✘

Kirjoittaja on entinen huippukivääriampuja, joka toimii nykyään paralympialajien kehityspäällikkönä ja kiväärivalmentajana.

LAPSEN SUUSTA KUULUU TOTUUS

REVOLVERIHAASTATELUS > KONSTA JA IIDA PITKÄNEN, IKAALISTEN AMPUJAT (16V)

Koelaukaukset

Kuka olet? K: Konsta Pitkänen. I: Iida Pitkänen.

Minkä ikäinen olet?

K: Kahdeksanvuotias. I: 11-vuotias.

Missä asut ja mitä koulua käyt? K: Ikaalinen ja Kivikkalan koulu. I: Ikaalinen ja Keskustan ala-aste.

Mitä seuraa edustat?

K: Ikaalisten Ampujat. I: Ikaalisten Ampujat.

Kuinka kauan olet harrastanut ampumaurheilua? K: Yhden vuoden. I: Kaksi vuotta.

Mikä/mitkä ovat lajisi?

K: Ilmakivääri. I: Ilmapistooli.

Kuka toimii valmentajanas? K: Äiti Marika Pitkänen. I: Sami Haume ja äitini Marika Pitkänen.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?

K: Koulussa jalkapallo sekä kalastus. I: Ratsastus.

Miten aloitit ampumaurheilun? K: Että oppisin ampumaan. I: Äidin kannustuksella ja tahdoin kokeilla seurata tätini Hannan jalanjälkiä.

Minkälainen olet luonteeltasi? K: Kiva, vilkas ja nopea. I: Illoinen ja kaikkien kaveri.

Kilpailulaukaukset

Miksi harrastat ampumaurheilua?

K: Se on kivaa. I: Mukavaa yhdessäoloa ja tekemistä kavereiden kanssa.

Mitkä ovat tavoitteesi? K: Saada hyviä tuloksia.

I: Kysymysmerkillä tällä hetkellä.

Mikä on kivointa ampumaurheilussa?

K: Ampuminen. I: Mukava yhdessäolo.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan?

K: - I: Voitonhaluinen.

Mikä on unelmasi urheilijana?

K: Olla hyvä ampuja. I: En tiedä.

Minkälainen on hyvä valmentaja?

K: Se, joka osaa opettaa hyvin ampumista. I: Kiilti.

Kuka on esikuvasi ampumaurheilussa?

K: Äiti. I: Hanna-täti.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammutta? K: Joskus vaikka kuulasotaa. I: -

Finaali

Tekniikka vai tahto? K: Tekniikka. I: Tekniikka.

Mukavin kouluaine?

K: Liikunta. I: Kuvit. puukässä ja liikka joskus.

Suosikkiohjelmasi televisiossa?

K: Pikku kakkonen. I: Salkkarit.

Suosikkiyhtyeesi? K: Petri Nygård. I: Robin.

Paras elokuva? K: Sankarit.

I: Night mare – painajainen merellä.

Lempiruokasi? K: Makarooni ja perunamuusi.

I: Makaroonilaatikko.

Mikä sinusta tulee isona?

K: Poliisi. I: Ratsastuskoulun opettaja.

Mihin haluaisit matkustaa?

K: Englantiin. I: Turkkiin.

Kenet haluaisit tavata?

K: Kavereita enemmän. I: Cheek.

Tuuletuksen paikka

Kerro vitsi tai motto.

Voit myös lähettää jollekin terveisiä!

K: -

I: Hanna tädille tsemppiä tuleviin koitoksiin <3

LAULUN SANAT >

MARIKA PITKÄNEN, IKAALISTEN AMPUJAT (IKA)

JA SITTEEN KUULLAAN

TOISENLAINEN

TOTUUS

VALMENTAJAN SUUSTA

INTRO

Kuka olet? Marika Pitkänen.

Mistä olet kotoisin? Kuusamosta, nyttemmin vaikutan Ikaalisissa.

Mikä on urheilutaustasi? Nuorempana kilpauinti ja aikuisiällä tanssiminen (lavatanssit) ja tietenkin pistooliammunta.

Miksi olet alkanut huoltaa/ohjata/valmentaa? Halusin antaa omille lapsille mahdollisuuden harjoitella ammuntaa, ja koska Ikaalisissa ei ollut ampumakoulua, sellainen täytyi järjestää. Menehän siinä samalla muitakin lapsia ja nuoria, kun omat harjoittelevat.

VARSINAISET BIISIT

Mikä ovat ampumaurheilijan tärkeimmät ominaisuudet? Keskiytyminen, liikunnallisuus ja tahto menestyä.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila? Nuorille tarjotaan mahdollisuus harrastaa. Meidän tehtävämme on saada laji kiinnostavaksi. Uusia harrastajia tarvitaan lisää.

Mikä on SAL:n Hämeen alueen ampuma-urheilun tila? Mielestäni hyvä. Seurojen yhteistyö tuo lisää harrastajia toimintaan alueelle ja näkyvyyttä ampumaurheilulle. Monet suuret tapahtumat on tehty seurojen välisessä yhteistyössä. Seurojen yhteistyö tuo paremmin lajikirjoo näkyviin ja laajemmalle alueelle.

Mikä on suomalaisen kivääriammunnan tila? Kultahappujen määrään nähden hyvä, mutta lisää harrastajia kaivataan.

Mikä ovat tavoitteesi valmentajana? Kehittyä seuratekijänä ja valmentajana. Yhteinen harrastus mukavassa seurassa yksilöt huomioiden. Yritämme löytää ratkaisuja jokaiselle tarpeen mukaan.

Mikä on ohjauksesi/valmennuksesi ohje-nuora? Me yhdessä! Hauskasta harrastuksesta

ampumaurheilijan uralle.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki? 9,5. Aina on pientä petraamisen varaa.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne? Otamme mielellään vanhemmat mukaan harrastukseen. Meillä on osa vanhemmista jopa ampumaurheilukouluissa oppilaina yhdessä lapsiensa kanssa ja toiset auttavat talkoohengessä. Ikävä kyllä on niitäkin vanhempia, jotka eivät osallistu/sitoutu lapsen harjoitteluun. Ja tämä usein on se, joka saa lopettamaan lapsen harjoittelun tai ei tuo lasta kilpailemaan asti. Vanhempien pitäisi olla mukana enemmän kannustamassa lapsiaan. -> Tämä on jarru kehitykselle

Miten kehittäisit lasten ja nuorten ampumaurheilua? Enemmän hauskuutta ja yhdessäoloa. Harrastuksensa vasta alkajat mukaan kilpailemaan... Voitto ei ole tärkeä vaan kokemus. Jatkossa tietenkin tulee se voittokin! Tärkeää on, että lapsia/nuoria huomioidaan jo pelkästä osallistumisesta. Tämä syyttää kipinän jatkaa ja tahdon menestyä. Ampumaurheilukoulusta täytyy tehdä kiinnostava: mukava tulla ja haitkeaa lähteä.

Kuinka rahoitate seuranne toimintaa? Mainosmyynnillä ja pienillä lahjoituksilla yms.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa? Huomioidaan jokainen lapsi yksilönä ja annetaan aikaa kaikille ja kuitenkin tehdään asioita yhdessä. Harjoitukset pitää olla muutakin kuin vain tiukkaa ampumista.

Liikkuvatko lapset ja nuoret riittävästi seurassanne? Ei varmasti. Yritämme kannustaa kaikkia jäseniämme liikkumiseen, koska se auttaa kehittymään myös ampujana.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on? Tämän päivän tilanteeseen nähden eivät hyvät. Tämän hetkiset tilat ovat pienet ja musta pilvi seuramme yllä on pelko niiden pienienkin tilojen menetyksestä. Uutta tilaa etsitään kuumeisesti.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi? Olemme siinä suhteessa onnellisessa asemassa. Seurassamme kultahippuikäisien osuus on kasvusuhdanteessa. Kannustavassa ilmapiirissä myös harrastajista saadaan kilpailevia nuoria jo uran alkuvaiheessa.

Millainen on hyvä valmentaja? Innostava ja yksilöt huomioiva. Osaa hakea ratkaisuja jokaisen tarpeisiin. Hyvä kuuntelija, mutta kuitenkin määrätietoinen johtaja.

Mikä on ohjaajan/valmentajan työssä palkitsevinta? Nähdä lasten ja nuorten ilo sekä tietenkin huomata jokaisessa yksilössä kehitystä. Nähdä "kasvu" niin ihmisenä kuin urheilumiehenä.

Entä haasteellisinta? Löytää apu ja ratkaisut yksilötasolla. Tasapainottelu oman jaksamisen kanssa, oma arki viiden lapsen kanssa yksinhuoltajana, seuratyö ja valmennus, mutta palava halu kuitenkin kehittyä ja nähdä työnsä jälki.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi? Yhdessäoloa ja yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Kuka on hienoin ampumaurheilija, jonka tiedät? Lojaalivastaus pakko hakea: siskonni Hanna Pitkänen. Se tahdon voima ja "hienoinen" luova hulluus, joka siskostani löytyy, sekä voitonhalu, joka ajaa häntä eteenpäin kovaan harjoitteluun menestyäkseen. En voi kuin ihaillla! Jos jokainen paneutuisi tekemäänsä saamalla tahdonvoimalla, meillä olisi paljon timantteja.

Mikä on valmennusmottoosi? Me yhdessä... ilolla ja rakkaudella... opitaan ja mennään eteenpäin.

BONUSRAITA

Mikä on onnellisen elämän avain?

Tee sitä mikä sydämessäsi tuntuu hyvältä ja oikealta. Yksin ei kenenkään tarvitse selvitä. Tehdään yhdessä! Tänä minä tarvitsen apua ja huomenna minä annan sitä sinulle! Pienistä puroista kasvaa suuri virta!

Kari Aalto

21.3.1944-9.4.2014

Kari Aalto, Pohjoismaiden mestari, Suomen mestari, suurmestari, SE-mies ja ennen kaikkea pidetty ja arvostettu kilpakumppani, poistui keskuudestamme 9. huhtikuuta.

Jämsänkoskella 21.3.1944 syntynyt Aalto kuului niihin lahjakkaisiin keskisuomalaisiin nuoriin kivääriampujiin, jotka 1960-luvun alussa haastoivat aiempina vuosina menestyneet huippuampujamme.

Hän otti ensimmäisen SM-mitalinsa vuonna 1961 voittamalla hopeaa pienoiskiväärin makuulta alle 17-vuotiaiden sarjassa. SM-tason menestys jatkui 3x20 ls pienoiskiväärkilpailun alle 20-vuotiaiden Suomen mestaruudella vuonna 1963. Samana vuonna seurasi vielä Kenraalin kilpailun voitto samassa lajissa.

Aallon lopullinen läpimurto kansallisella tasolla tapahtui 1965. Keväällä pm-kilpailuissa ammuttu pienoiskiväärin makuun SE-tulos 594 toi paikan Pohjoismaiden mestaruuskilpailuihin Göteborgiin, josta tuomisina oli joukkue-mestaruus pienoiskiväärin makuukilpailusta.

Aalto menestyikin jatkossa ennen kaikkea makuuampujana, ja useampi henkilökohtainen SM-mitali löysi tiensä hänen palkintohyllylleen. 1140:n ylitykset täysotellussa ja hyvät polviasennon tulokset kertovat, että kykyjä varmaan olisi ollut enempiäkin, mutta perheen perustaminen ja

kolmivuorotyö Yhtyneiden Paperitehtaiden (nyk. UPM) Jämsänkosken tehtaalla veivät aikansa nekin.

Maajoukkueetehdävät yhden lajin specialis-tilla olivat tiukassa. Vuonna 1968 Aalto ampui kevään katsastuskilpailuissa silloista ME:tä sivuavan tuloksen 598 ja tavoitteli jopa olympiaedustusta. Keski-Euroopan maaottelukierros myöhemmin kesällä ei kuitenkaan tuonut niin paljoa lisänäyttöä, että paikka Mexico Cityyn olisi erikoismiehelle auennut.

Aina Aalto ei kuitenkaan jättänyt valitsijoille mahdollisuutta sivuuttaa häntä. Hänen huippu-hetkensä ampujana oli PM-kilpailuissa Tanskan Viborgissa 1973, jolloin hän taituroi haastavissa oloissa tuloksen 595 ja vei mestaruuden selvästi.

Vaikka Aalto ajan myötä keskittyi yhä enemmän yhdessäoloon perheensä kanssa, niin aiempina vuosina hioutuneet taidot pysyivät tallessa. Keski-Suomen pm-kilpailuissa Jyväskylässä toukokuussa 1980 paukahti täydet 600 – siis pisteen yli silloisen ME:n ja SE:n. SE-tulos se ei ollut, koska vuotta aiemmin oli sääntöjä muutettu pm-kilpailun ennätyskelpoisuuden osalta. Olikohan maksimituloksen takana hieman ”sukuvikaakin”: Aaltohan oli äitinsä puolelta läheistä sukua maailmanmestari Toivo Mänttärille. Vielä viimeisenä mestarin työnäytteenä Aalto otti mielilajinsa SM-kullan vuonna 1985 tuloksella 597.

Aalto oli ”seuraskolllinen” edustan koko kilpailu-uransa ajan Jämsän Seudun Ampujia ja sen edeltäjää Jämsänkosken Urheiluampujia. Samoin koko työuransa hän teki Jämsänkosken paperitehtaalla jäädessä eläkkeelle hierontämönhoitajan tehtävästä 2002.

Menestyksekkästä ampumaurheilu-urasta

huolimatta Aallon elämän johtolankoina taisivat kuitenkin olla hänelle tärkeämmät asiat: vaimo ja kolme lasta sekä myöhemmin lapsenlapset ja elämä lähellä luontoa kalastuksen, metsästyksen ja mökkielämän rauhassa.

Me ampujat muistamme Karin vaatimattomana ja reiluna kilpakumppanina, joka antoi tulosten puhua puolestaan. Rauhallinen olemus ja poikamaisen katseen kera pilkahteleva hyvän-tahtoinen huumori olivat osa Karia.

Minulle Kari merkitsi oppi-isää ja tukijaa oman harrastukseni alkutaipaleella – ihmistä, joka kelpasi esimerkiksi silloiselle nuorelle miehelle kaikessa ja jolla oli aina hetki aikaa ja ovi avoinna.

Jari Lehtinen

JOHAN (JUSSI) LAAKSO

27.4.1942-1.6.2014

Kesäkuun ensimmäisenä päivänä kiiri Haminan sairaalasta suruviesti, joka kertoi Jussi Laakson kuolleen. Hänet muistetaan erinomaisena, erityisesti 300m kiväärilajien ampujana. Laakso saavutti paljon kansainvälistä menestystä niin kansainvälisen ampumaurheiluliiton (silloin UIT) kuin sotilaiden (CISM) mestaruuskilpailuissa.

Ampumaurheilu oli hänen rakkain harrastuksensa, eikä yksin kilpailijana, vaan myös Haminan Ampumaseuran yhtenä seuratoiminnan tukipylväänä, kymenlaaksolaisena kouluttajana ja jopa Suomen Ampumaurheiluliiton kiväärilajien lajipäällikkönä.

Läheinen valmennussuhde hänellä oli hyvään kansalliseen tasoon kehittyneen Arto-poikansa kanssa. Huolehtivainen, erittäin oikeudenmukainen ja lujatahtoinen isä ohjasi poikaansa sopivan lempeästi. Neuvoja ja niksejä satoi harjoittelusta ja kilpailemisesta. Tahdon lujutta ja suurta harjoittelun määrää hän piti ainoana menestyksen takeena.

Vaikka kilpaileminen ja myöhemmin valmentaminen olivat hänelle ampumaurheilussa tärkeimmät tehtävät, tarmoa riitti seuratoimintaan ja jopa kansainvälisten kisojen toimitsijaksi.

Laakson omana valmentajana toimi SAL:n valmennuspäällikkönäkin ahkeroinut Olavi Eronen. Ennen Soulin MM-kisoja vuonna 1978 valmentaja laati urheilijalle kiväärin täysotellun tulostavoitteen, jota ampuja lähes kauhisteli. Se oli suunnilleen sitä luokkaa mihin Laakso oli kiväärin asentokilpailuissa yltenyt parhailla asentotuloksillaan. Lopulta Jussi hyväksyi tulostavoitteen ja alkoi harjoitella sen edellyttämällä tavalla. Soulin MM-kisassa hän teki tasan sovitun tuloksen, mutta Euroopan ennätykseen oikeuttavat pisteet riittivät vain MM-kakkoseksi!

Myllykoskelainen Mikko Mattila ylistää häntä kilpailija – erityisesti 300 metrin kiväärilajien taitajana. Haminalainen oli lisäksi taitava ase-seppä, joka osasi laittaa oman ja kaverinsakin aseensa ”käyntikuntoon”, Mattila muistelee.

Laakso ei omistanut ajokorttia, ja siksi kisamatkat sujuivat mukavassa seurassa Olavi Erosen, Pauli Kähösen tai vitsiniekka Vilho Periahon seurassa.

Jussi Laakson parhaat kilpasaavutukset olivat:

– MM Soul 1978, 2) 300m vapaakivääri 3x40 ls. Tulos EE 1155. Samassa kilpailussa lisäksi polviasennon 2. sija.

– Sotilaiden (CISM) MM 1979, pika-ammunta 3x20 ls ME-tuloksella 550. Neljästi hän oli kolmantena vuosina 1969-79.

– CISM:n joukkuemitaleita hän saavutti 22, Suomen mestaruuksia 30 ja puolustusvoimien mestaruuksia 17.

Ampujat muistavat hänet rehtinä ja tunnollisena kilpa-ampujana ja valmentajana. Lisäksi hän oli muusikko, joka taisi antaa tahdit rumpalina joskus jopa Pertti Metsärinteen kuulussa orkesterissa.

Jussi Laaksoa jäivät kaipaamaan vaimo ja lapset lapsineen sekä monet ystävät.

Matti Erkkilä

Hekin antoivat kaikkensa

Teksti: Lassi Palo

"Urheilijoita menehtyi maalla, merellä ja ilmassa, mutta moni koki kohtalonsa myös rintaman takana. Kirja kertoo heidän vaiheistaan ja kohtaloistaan niin urheilu-uralla kuin isänmaan kohtalonhetkinäkin. He eivät jättäneet lippua eivätkä hylänneet laivaa, he lunastivat valansa viimeistä sanaa myöten."

Näin puhuttelevasti esitellään keväällä ilmestynyt kirja He antoivat kaikkensa, jonka ovat tehneet Antti O. Arponen, Markku Kasila ja Vesa-Matti Peltola.

Vuosien 1939-45 sodissa menehtyi yli 360 suomalaista mestaurheilijaa. Joukossa oli kolme olympiavoittajaa, useita maailmanmestareita ja Euroopan mestareita sekä maailmanennätysmiehiä – ja myös ampumaurheilijoita. Kirjassa kerrotaan myös vuoden 1918 tapahtumissa kuolleista urheilijoista.

Äskettäin ilmestyneeseen kirjaan on otettu sodissa menehtyneiden kansainvälisten menestyjien lisäksi eri lajien SM-kisoissa mitalin saaneet, TUL:n mestarit, useita vuosia joukkuepelin pääsarjassa pelanneet sekä merkittävimmät urheilujohtajat, valmentajat ja urheilutoimittajat.

Urheilijoista kerrotaan matrikelitietojen lisäksi pääkohdat urheilu-urasta ja tietoja sota-ajalta, jos niitä on ollut saatavilla.

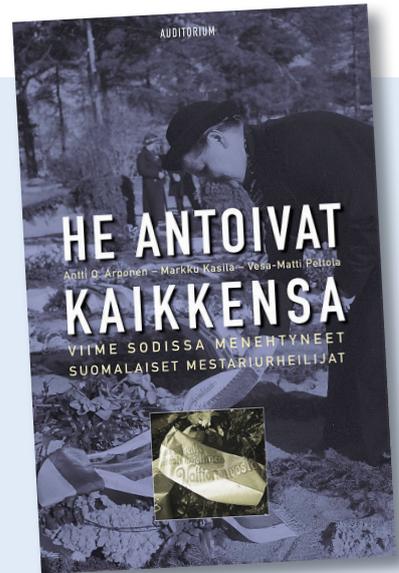
Suurteoksessa on mukana kolme suomalaista olympiavoittajaa: hiihtäjä Kalle Jalkanen,

juoksija Gunnar Höckert ja painija Lauri Koskela. Maailmanmestareita ovat pikaluistelija Birger Wasenius, mäkihyppääjä Paavo Vierto sekä hiihtäjät Eino Olkinuora, Martti Lappalainen ja Pauli Pitkänen.

Mukana on myös kymmenen ampumaurheilijana kunnostautunutta. He ovat Jussi Leimu, Tapio Wartiovaara, Lauri Kaarto, Eero Naarva, Feliks Könönen, Heimo Haavisto, Gunnar Wikström/Visapuu, Julius Levänen, Paavo Aikala ja Sulo Cederström/Seteri. Ulkomaalaisten osuudessa esitellään virolainen August Liiver/Liivik.

Kahdesta kaatuneesta hieman tarkemmin. Suojärven Viitavaarassa tammikuussa 1940 kaatunut Leimu toimi vuodesta 1934 lähtien Pohjois-Hämeen Ampujien puheenjohtajana ja kuului Ampujainliiton hallitukseen. Wartiovaara haavoittui helmikuussa 1940 Metsäpirtin Taipaleessa ja kuoli seuraavana päivänä sotilassairaalassa Joutsenossa. Neljä vuotta aiemmin hän oli sijoittunut Berliinin olympialaisten vapaapistoolissa viidenneksi.

Tekijät ovat tavoilleen uskollisina perehtyneet asiaan. Arponen on kokenut toimittaja ja tietokirjailija, joka on kirjoittanut ja toimittanut yli 50 urheilukirjaa. Hän on ollut palkinnoilla Vuoden urheilukirjan valinnoissa ja on yksi tunnetuimpia suomalaisia urheilutietäjiä. Peltola on myös toimittanut useita

urheilukirjoja. Hän on moninkertainen urheilutiedon SM-kilpailujen voittaja. Kasila on erityisesti palloilulajien asiantuntija.

He antoivat kaikkensa

Antti O. Arponen – Markku Kasila – Vesa-Matti Peltola
502 sivua, sh 39,90 e, lk 99.2 ISBN 978-952-7043-03-5.
Auditorium

Teemme unelmista totta – yhdessä!

Myyntiprovisio
50%
seuralle

Urheilun Unelma-Arpa

– tukea seurojen varainhankintaan!

ARPAOSTOKSELLA TUETAAN HYVÄÄ ASIAA:

- 50% arvan hinnasta suoraan seuralle
- Tuotot suoraan myyjän seuralle!
- Yli 160.000 voittoa - Voittoarvo yli 2,3 milj.€
- Päätavaravoitto jopa 200 000 €

ARPAMYynti ON HYVÄ TAPA HANKKIA TOIMINTA -VAROJA SEURALLE!

- Mitä seuranne tekisi vuodessa lisää 2000-20 000 eurolla?
- Mitkä ovat seuranne isoimmat rahareiät vuodessa? Hallivuorot, Pelaajamaksut, leirit, matkat?
- Myymällä 10 arpaa per seurajäsen kaksi kertaa vuodessa niin 200 henkilön seuralle on jo 12000 € toimintarahaa lisää vuodessa!

Katso lisätietoja ja tilaa seurallesi heti:

www.unelma-arpa.fi

Suomen Ampumaurheiluliitto ja 16 urheilujärjestöä ovat omistajina Urheilun Unelma-Arpa Oy:ssä. Arpamyynnillä tuetaan suomalaista urheilua.

ONNITTELUT

80 VUOTTA

Kurki Jaakko	HVA	10.7.	Kokkonen Markku	NoSA	29.7.
Juvenon Jaakko	LAS	25.7.	Ohralahti Risto	NoSA	1.8.
Järvelä Heikki	PS-PA	29.7.	Ruuskanen Juha	MA	9.8.
Lehtinen Kaarlo	PAS	8.8.	Kaarela Matti	NoSA	10.8.

75 VUOTTA

Jalander Paavo	TMSA	2.2.	Pylkkänen Jouko	LAS	11.8.
Välikangas Tapio	TMSA	16.4.	Ollila Hannu	ESF	12.8.
Pihljerta Tuomo	NoSA	7.8.	Mattila Jorma	K-UAS	16.8.
Kalervo Jukka	HVA	8.8.	Kukkamäki Ilari	LAS	24.8.
Hyppönen Mauri	PAS	16.8.	Rinta Perttu	MA	24.8.
Ljunberg Jussi	K-UAS	6.9.	Moilanen Juha	K-UAS	2.9.
			Ihajärvi Jorma	TSA	3.9.
			Granström Dick	ESF	10.9.
			Linjala Tapio	AlavA	13.9.
			Näppäri Harri	PAS	15.9.

70 VUOTTA

Anttila Jaakko	KuusA	14.7.	Kähkönen Jari	LAS	9.7.
Järnstedt Lauri	TSA	16.7.	Toivonen Pasi	TSA	19.7.
Robertsson Mauri	HVA	25.7.	Vikman Petri	LAS	4.8.
Pinomäki Jouni	TSA	15.8.	Jokinen Vesa	LAS	10.8.
Wartiainen Erkki	MA	18.8.	Serkko Jaakko	NorA	12.8.
Matilainen Erkki	VarkA	31.8.	Tuominen Pekka	TSA	15.8.
Happonen Osmo	ESF	10.9.	Wallin Merja	LAS	21.8.

65 VUOTTA

Koskela Riitta	NoSA	24.8.	Einistö Esa	PAS	24.8.
----------------	------	-------	-------------	-----	-------

60 VUOTTA

Pohjolainen Johanna	HVA	11.7.	Kalinen Riku	PAS	27.8.
Kataja Jarkko	LAS	17.7.	Karjalainen Petri	K-UAS	28.8.
Honkanen Kauri	NoSA	24.7.	Munukka Yrjö	ESF	29.8.
Peltonen Jukka-Pekka	NoSA	27.7.	Törmä Kari	HVA	30.8.
Pylvänäinen Ilkka	MA	28.7.	Huhtala Keijo	LAS	3.9.
			Karimo Heikki	NoSA	5.9.
			Viitanen Veli-Matti	NoSA	10.9.
			Joki-Erkkilä Veli-Pekka	NoSA	14.9.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon Pirjo Manniselle **lehden aineistopäivään mennessä**. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit haluavat merkkipäivätietonsa julkaista.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen: pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai kirjeitse osoitteeseen: Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

HALLITUSPÄÄTÖKSIÄ 2014

www.ampumaurheiluliitto.fi/hallinto/liittohallitus

Ampumaurheilun 10-GOLF MIKKELISSÄ

Ampumaurheilun 10-golf pelataan maanantaina 4. elokuuta Mikkelissä. Paikka on Annila Golf (Porrassalmentie 19, 50700 Mikkeli). Ensimmäinen lähtö on kello 12, kokoontuminen ja perusinfo ovat kello 11.15.

Kilpailun muoto: pistebogue (yksi sarja), korkein pelitasoitus 36 + slope.

Erilliskilpailut: paras tasoitukseton tulos, pisin lyönti ja lähimmäksi lippua. Lisäksi paras nainen palkitaan.

Osanotto-oikeus: maksettu SAL:n seuran jäsenmaksu vuodelle 2014 tai työsuhde Ampumaurheiluliittoon.

Osanottomaksu: 60 €, joka sisältää pelimaksun, pelikierroksen jälkeisen lounaan ja poletin verryttelyä varten.

Ilmoittautuminen: harri.marjala@pp.inet.fi viimeistään 20.7. mennessä. Ilmoittautumisessa tulee mainita oma nimi, ampuma- ja golfseuran nimi sekä golftasoitus. Marjala laatii lähtölistan yhdessä Annilan kanssa ja lähtölista ilmestyy SAL:n sivuille 29.7. mennessä.

Vanhan tavan mukaan toivotaan, että jokainen osanottaja tuo tullessaan palkinnon. Näin varmistamme sen, että pelaajalla on kotiintuomisia! Viime vuoden voittaja oli Rami Viljamaa, joka lupasi puolustaa "pokaalia" myös tänä vuonna.

Hyvää kesää ja hyviä kierroksia sekä tarkkoja putteja kaikille!

Lisätietoja: www.annilangolfkeskus.net

Ilmoittautuminen tarkkuuslajien valmentajakoulutukseen päättyy 8. elokuuta!

Tarkkuuslajit eli ampumaurheilu, curling, jousiammunta ja keilailu järjestävät yhteisen 1-tason valmentajakoulutuksen ensi syksynä.

Koulutukseen kuuluu kolme lähijaksoa, joista kaksi on yleisjaksoja ja yksi toteutetaan erillisenä lajikohtaisesti.

Ensimmäisellä lähijaksolla (Kuortane 19.-21.9.) käydään läpi fyysisen harjoittelun perusteet, ja toisella lähijaksolla (Vierumäki 24.-26.10.) käsitellään vuorovai-
kutusta ja taitojen oppimista. Kolmannella lähijaksolla ovat vuorossa lajitaitojen oppimisen perusteet. Ampumaurheilun jakso on Vierumäellä 28.-30. marraskuuta.

Koulutus maksaa 230 euroa/jakso. Siihen kuuluvat koulutus ja majoitus täysihoidolla kahden hengen huoneessa. Kurssimaksu maksetaan lajiliittoon. Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään viisitoista valmentajaa/laji. Paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.

Ilmoittautumiset 8. elokuuta mennessä: timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi

PALVELUHAKEMISTO

Kallio

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.

Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

www.urheiluhallit.fi Kallio • Kontula • Malmi • Mäkelänrinne • Pasila • Siltamäki • Töölö • Vuosaari

www.metsolanasepaja.fi

Kilpa-ampuja!!
Varastossa kattava valikoima

Kysy tarjous!

Muista myös RWS - ja H&N -kilpaluodit

METSÄSTÄJÄN ERIKOISLIIKE
Olkkonen Oy

olkkonen.fi
Puistokatu 33, 85800 HAAPAJÄRVI
(08) 761 831

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan

Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371

Kotisivumme: <http://www.saunalahti.fi/asetalo>,
e-mail: asetalo@asetalo.fi

kotisivut: www.asetalo.fi
e-mail: asetalo@asetalo.fi

JO-KI

Aseseppä Jouko Kinnunen
Ouluntie 468, 44150 Äänekoski
p. 0400 644 315, www.jo-ki.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2014 neljäs
Urheiluampuja-lehti ilmestyy 12.9.

Grande Finale

95
1919-2014

Kisakallion urheiluopistossa

Ampumaurheiluväen yhteinen kauden päätöstilaisuus järjestetään tänä vuonna Kisakallion urheiluopistossa 31.10.-2.11. Luvassa vauhdikasta huippuohjelmaa, juontajana jääkenttien hurmuri Mika Poutala ja illan päätteeksi kunnon tanssit...

Kirjaa päivät kalenteriisi!

Lisää tietoa myöhemmin:

www.ampumaurheiluliitto.fi

KULTAHIPPUFINAALIEN ILMOITTAUTUMISAIKA PÄÄTTYY 14. HEINÄKUUTA!

Kultahippujen ruutifinaalin ilmoittautumisaikaa on jatkettu heinäkuun 14. päivään asti. Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura (IMAS) järjestää Kultahippufinaalit 26. heinäkuuta.

Uutena kiväärisarjana aloittaa myös 10T sarja.

Kiväärin ampuma-aikoja on myös muutettu. Ensimmäinen on 15 minuutin valmistautumis- ja koelaukausaika ja sitten varsinainen kilpasarjan aika.

Näihin mainittuihin muutoksiin kultahippuampujat sopeutuvat nopeasti.

Pienoiskivääri:

Sarja / ls / aika / koetaulut / avustus

10T / 20 / 15+20 / 4 / 10T avustaja saa ladata

12T / 20 / 15+20 / 4 / 12T avustaja ei saa ladata

14T / 30 / 15+30 / 4 / 14T avustaja ei saa ladata

Pistooli: ei muutoksia.

Huom! Ampujalla on kuitenkin oltava suoritus vähintään yhdestä virallisesta kilpailusta. Viralliseksi kilpailuksi katsotaan kilpailu, jonka järjestämiseen on SAL:n tai aluejaoston lupa, ja jonka tulokset on toimitettu SAL:oon.

Ilmoittautumiset 14.7. mennessä

kyroonmalja@gmail.com

Lisätietoja <http://imas.sporttisaitti.com>

OSALLISTU JUHLAVUODEN VALOKUVAUS- JA VIDEOKILPAILUUN!

Ampumaurheiluliitto järjestää 95-vuotisjuhlavuotensa kunniaksi ampumaurheiluaiheisen valokuvaus- ja videokilpailun.

Valokuvauskilpailun kuvat voivat olla vaikkapa harjoituksista, tunnelmakuvia kisa- matkoilta, hauska sattuma tai jokin erikoinen tapahtuma – tältä eli juhlavuodelta!

Videokilpailussa on tehtävä lyhyt esittely ampumaurheilusta.

Kilpailuaika on 26.2. -30.9.2014.

Katso tarkemmat ohjeet ja säännöt
www.ampumaurheiluliitto.fi/95-vuotisjuhlavuosi

95 SAL

1919-2014

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN Valmet Suomen leijona -tarkkuuspienoiskivääri cal.22, iiris diopter takatähtäimellä, Rainbow-kaukoputki 50x50, ammuttu vain radalla ja ollut yhdellä omistajalla. Hinta 110 euroa. Ota yhteyttä: Rauli Jakobsson 0400 342 759 säpö. rauli.jakobsson@gmail.com

MYYDÄÄN haulikko Beretta DT11. Vasuri tehtaan perä, 30" piiput vaihtosupis- tajilla. Uudenveroinen. Ammuttu noin 4000 ls. Myydään pikaistuksissa, koskapa voin hyvin pummata huonommallakin haulikolla. Ei sitten niin hävetä. Tästä tonni alle uuden 5700 €. Ota yhteyttä: jukka@jukkahokkanen.fi 040 724 0787

MYYDÄÄN 300 m kivääri 7,62x53R (vapaakivääri) Valmet, Tourulan tehdas. Uudehkolla piipulla, ammuttu n. 2000 ls. Antaa 100:n pisteen kasaa sopivalla laukauksella 300 m:n matkalla. Aseella ammuttu arvokisoissa maailmalla. Aiempni omistaja P.A.Janhonen. Ota yhteyttä Martti Lehtiö puh 040 7377980

MYYDÄÄN haulikko MC-8 Skeet. Nyt myynnissä harvinainen käsin valmistettu huippuluokan venäläinen kilpa-ase. Hp 1600 €. Asetta voi tulla kokeilemaan Valkeakoskelle. Kuvia on lisää kiinnostuneille. Myynnissä myös Laurona trap haulikko, hp 700 €. Ota yhteyttä rikumakinen1975@gmail.com, puh. 040 5486024

MYYDÄÄN Feinwerkbau Evolution Top 700-ilmakivääri. Noin vuoden vanha ja hankittu uutena. Ammuttu alle 4000 laukausta, siis uudenveroinen. Mukana tulee myös ampujan käsine, ampujan kengät (koko 43-44), aselaukku, panosrasia, sää- tövälineet ja huoltokirja. Kuitit on tallessa. Lisää kuvia saa pyytäessä. Hp 1750 €. Ota yhteyttä Pekka Jalava peosja@gmail.com tai 0440775530

OSTETAAN ilmakivääri Anschütz 9003 Premium S2 Precice. Vähän käytetty, hyvässä kunnossa oleva ilmakivääri kilpailukäyttöön. Ota yhteyttä: esko.ranta@kolumbus.fi tai 040 764 1840

OSTETAAN ilmakivääri. 15-vuotiaalle sivusta ladattava ilmakivääri diopteri- tähtäimellä. Yhteystiedot Arto Rapp, artorapp@gmail.com puh. 040 550 2780

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöiden ja ampumaseurojen käyttöön.

Kerro lyhyessä ilmoituksessasi onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/omakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahj/ Jos haluat lähettää ilmoituksesi sähköpostilla, lähetä se osoitteeseen: urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi. Jos haluat lähettää ilmoituksesi postitse, tee se osoitteella Suomen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivuilla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille 132830-42157.

Muistithan että:

Ampumaurheiluliitosta tilattavat esitteet ja julistheet ovat maksuttomia!

Veloitamme vain toimitus- ja käsittelykulut: alle 2kg tavallisena pakettina 15 €, 2-5 kg:n tavallisena pakettina 20€.

Tilaukset liiton toimistosta

Kirsi Kankaanmäeltä (09) 3481 2482
kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi
tai Maila Pynnöseltä 09-34812481
maila.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi

Ilma-aseiden Kultahippufinaalin 2016-17 järjestäjää haetaan

Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunta hakee seuraavaa ilma-aseiden Kultahippufinaalin järjestäjää vuosille 2016-17.

Kaksipäiväiset ilma-aseiden Kultahippufinaalit järjestetään maaliskuuhuhtikuussa. Viime huhtikuussa Hämeenlinnassa pidettyihin finaaleihin osallistui 48 seuraa ja 335 ampujaa, jotka ampuivat 392 kilpailusuoritusta. Joukkuekilpailussa oli mukana 96 kolmehenkistä joukkuetta.

Vuoden 2015 Kultahippufinaalit järjestetään Hämeenlinnassa 28.-29. maaliskuuta.

Valtakunnallisia ilma-aseiden Kultahippufinaaleja on järjestetty vuodesta 1994 lähtien. Ensimmäiset finaalit järjestettiin Pieksämäellä.

Hakemukset seuraavaksi ilma-aseiden Kultahippufinaalien 2016-17 järjestäjäksi on jätettävä 30. syyskuuta mennessä sähköpostitse Timo Rautiolle Suomen Ampumaurheiluliiton: timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi

Tiedustelut ilma-aseiden Kultahippufinaalien 2016-17 järjestelyistä: Timo Rautio 040 820 2300

Avoimet ilmapistoolin, vapaapistoolin ja urheilupistoolin tasontarkastuskilpailut

Kilpailut ovat avoimet tulostason tarkastuskilpailut, pääasiassa tarkoitetut pistoolin maajoukkueissa ja haastajaryhmissä oleville. Mukaan kutsutaan/saa ilmoittautua Suomen kärkiampujia kirittämään ja antamaan samalla näyttö mahdolliseen tulevaan maajoukkue toimintaan.

Kilpailut ovat kalenterissa olevia virallisia kilpailuja, lisälajina järjestetään ilmapistooli virallisilla tuomareilla.

Karstulassa kilpailut olivat 28. ja 29. kesäkuuta.

Salo 4.7. ilmapistooli ei finaaleja klo 18.00
5.7. vapaapistooli, eräluetteloiden mukaan
6.7. urheilupistooli, eräluetteloiden mukaan

Pori 25.7. ilmapistooli + finaalit klo 13.30
26.7. urheilupistooli, eräluetteloiden mukaan
27.7. vapaapistooli, eräluetteloiden mukaan

Ilmoittautumiset virallisiin kilpailuihin sääntöjen mukaisesti, ylimääräisille tasontarkastuskilpailuihin Timo Mc Keownille timo.mckeown@bps.fi 050 382 7894

SAL ESITTÄYTYI ERÄMESSUILLA: "TÄMÄ OLI PARAS OSASTO!"

Kun kansainväliset Erämessut avattiin Riihimäellä, oli Ampumaurheiluliiton osastolla heti vilskettä. Kävijöitä oli tasaiseen tahtiin, ja nuorisovaliokunnan koulutuspäällikkö Timo Rautio oli kiireinen.

Kansainväliset Erämessut järjestettiin 5.-8. kesäkuuta Riihimäen Urheilupuistossa 21. kerran. Messut ovat vakiinnuttaneet asemansa alan ykköstapahtumana Suomessa. Kävijöitä oli runsaat 40 000 ja näytteilleasettajia noin 600.

SAL:n osastolla voi testata taitojaan ja tarkkuuttaan Noptelilla ja haulikkosimulaattorilla sekä Kurt Thune Training -ohjelmalla, joka on mielikuvaharjoitteluohejelma ampumaurheiluun.

Rautio oli mukana Erämessuilla nyt kolmannen kerran.

– Tämä oli ylivoimaisesti paras tapahtuma kävijämäärän suhteen, ja saimme paljon myönteistä palautetta. Monet lapset ja nuoret tulivat itseksensä ampumaan, nauttivat ja halusivat ampua uudestaan. Paras kommentti oli, kun eräs poika sanoi, että "tämä on messujen paras osasto", Rautio kertoo.

– Monet kysyivät meiltä myös sitä, miten laitteita voisi saada lainaksi erilaisiin tapahtumiin. Messut ovat hyvä tapa tehdä lajiamme tunnetuksi, ja nyt meillä oli paljon hyvää ja uutta materiaalia jakaa vierailijoille.

Luonnon tarjoamia mahdollisuuksia tarkasteltiin Erämessuilla metsästyksen, kalastuksen ja retkeilyn näkökulmista. Tarjolla oli ajankohtaisten tuotteiden ja palvelujen lisäksi tietoa, taitoa ja harrastajien kokemuksia.

Taitojaan sai kokeilla vaikkapa asesimulaattoreilla tai käydä lyhyen bussimatkan päässä ampumaradalla testaamassa näytteilleasettajien uusia aseita. Ohjelmaa riitti koko perheelle ja vaikka koko päiväksi. Erämessuilla sai katsoa, koskea ja kokeilla.

Rautio jakaa kiitokset innostuneelle ja rutinoituneelle messuporukalle, joka osaa kannustaa ja innostaa väkeä.

Riihimäen Erämessut järjestetään seuraavan kerran kesäkuussa 2016.

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

SAL:n osasto houkutteli runsaasti kävijöitä Erämessuilla.

Erämessujen tema oli "suomalainen kaipaa luontoon".

SFS SKYTTRARNA TÄVLADE I LETTLAND I STADEN DOBELE

Där arrangerades European Youth League North District Qualification den 11 – 13.4. 2014. SFS som fått äran att representera Finland deltog med ett luftgevärslag bestående av Aina Kivi 18 år, Sebastian Långström 16 år och Cristian Friman 14år. Efter många tävlingar under hösten och våren föll lotten på dessa tre. P.g.a. att SFS inte hade 3 pistolskyttar, mellan 14-18 år med goda resultat, sändes inget pistollag.

Skyttarna skulle vara mellan 14-18 år. Tävligen i Dobeles var European Youth League North Districts uttagningstävling till finalen som är i oktober i Serbien. Tävligen är en lagtävling som går ut på att man skjuter 4x10 skott. (1:an mot andra länders 1:a osv.) Poäng ges efter 10 skott, vinnaren får 2 poäng och förloraren 0 poäng, vid samma resultat får båda 1 poäng.

Resan till Lettland startade på morgonen med strul vid bilincheckningen då vi skulle ta båten, så vi kom iväg 1,5 timme senare än det var tänkt. När vi körde i land i Tallinn så märkte jag att bilens GPS inte hade Baltikum i sitt program. Tallinn och Estland var inga problem då jag jobbat där i många år så allt gick väl ända till Riga där vi inköpte en karta och då jag dessutom pratar ryska så visste jag att det blir några problem att hitta genom Riga. Även det gick bra och 6 timmar senare var vi i Dobeles och kunde följa med öppningen, som var verkligen något som arrangörerna hade satsat på.

Nere i Dobeles var redan lagen från Sverige, Norge, Polen, Litauen och förstas världslaget Lettland. De flesta

skyttarna och även tränarna var för mig bekanta sedan många år tillbaka. Det som var en överraskning för både våra, som för de svenska som norska skyttarna var att man inte kom långt på engelska, nej i Lettland pratar de antingen lettiska eller så ryska. Engelska går inte hem i restauranger eller butiker och inte heller på hotellet där vi bodde kunde de mycket engelska. Detta fastän vi var i Europa.

Tävligen sköttes perfekt av arrangörerna och staden Dobeles, som är en liten stad på ca.15.000 invånare, var en upplevelse för alla.

Tävligen började på lördagen med att vi mötte Sveriges lag som blev den hårdaste tävligen under hela helgen. Matchen slutade jämt och vi fick skjuta en Shoot Off som vi tog hem och efter det var det bara vinst som gällde för vårt finländska lag. På lördagen var det redan klart att Finland är klar för finalen i Serbien. På söndagen hade vi endast en tävling mot Lettland och även den tog vi hem med bravur. Våra skyttar sköt bättre än vad jag hade väntat och klarade även pressen bättre än väntat. Slutresultatet var att Finland vann alla 4 matcherna och med det är klara för finalen, som är i oktober 3-5, i Serbien.

Nu tränar vi för finalen, som är i oktober i Serbien, där motståndet kommer att vara mycket hårdare än vad den var i Dobeles, fastän den nog var hård där också. Under hemresan sedan hade alla ett enda smile på läpparna, både skyttarna och undertecknad.

Nu i skrivandets stund så kommer det stora snöfling-

Dessa fyra Aina Kivi, Sebastian Långström, Cristian Friman och Joni Stenström deltog framgångsrikt i Fallande tavlors tävling. Sedan var de tre förstnämnda till Lettland och deltog i EYL och vann där alla sina matcher.

or ner från himlen, fastän det är den 5 maj. Månro det kommer sommar till Finland i år?

Med hopp om en varm sommar önskar Rabbe!

FINA FRAMGÅNGAR FÖR SFS UNGA GEVÄRSSKYTTAR

Katarina Långström.

Det går bra för de unga gevärsskyttarna såväl i lag som individuellt. I landskampen på fallande tavlör i Ekenäs tog såväl junior- som seniorlaget landskampssegrar. I juniorlaget tävlade Aina Kivi, Sebastian Långström, Cristian Friman och Joni Stenström. Även seniorlaget bestående av Anton Aprelev, Elin Liewendahl, Erika Dufvelin och Petra Liljeborg segrade i landskampen.

Inte långt därefter tävlade SFS juniorlaget Aina Kivi, Sebastian Långström och Cristian Friman i Lettland i European Youth League, norra distrikts uttagningstävling. Här vann laget alla sina matcher vilket betyder att laget deltar i finalen den 3-5 oktober i Serbien.

Också individuellt har många unga SFS skyttarna tävlat framgångsrikt under detta år:

Katarina Långström från KSF deltog i Swedish Cup i Sävsjö i Sverige den 3 januari där hon vann damklassen på 412.5p. Katarina deltog också i en internationell GP tävling i Pilsen i Tjeckien. I tävligen blev hon på 19: de plats i damklassen och hennes resultat på miniatyrgevär liggande 619,2 är nytt FM rekord. – Det var en riktigt bra och lätt tävling, där jag lyckades parera vindbyarna bra, säger en nöjd Katarina efter skjutningen. I FM tog hon en 4: de plats på luftgevär med 386p

Aina Kivi, också hon från KSF, tävlade mycket framgångsrikt i FM på luftgevär. I såväl sin egen klass D18 som i D klassen gick hon segrande ur tävligen. I D18 med resultatet 394p och nytt FM rekord, samt i Damklassen med 393p (203.7). I tävligen på 3x20 på luftgevär vann hon med 586p vilket även det noteras som nytt FM rekord.

Cristian Friman från ESF har också haft en bra start på tävlingsåret. Sammanlagt har Cristian tagit fyra FM segrar i A16 klassen. På luftgevär i 3x20 med resulta-

tet 589, vilket noteras som FM rek.i luftgevär 40sk med 361p, i luftolympiapistol med 540p och i luftpistol med 361p. Han deltog också i Swedish Cup där han tog en fin andraplacing med 617,1p. Nyligen kom nyheten att Cristian har tagit en plats i Youth Olympic Games som går i Nanjing i Kina den 16-28. 8. Han tävlar där i pojkklassen på luftgevär. – Det är en stor ära att få representera Finland i Kinatävlingen säger en nöjd Cristian Friman.

Sebastian Långström från KSF har som bästa prestationer två andraplacingar i FM. I 60 skott i A 16 på luftgevär med resultatet 386 p och med samma resultat i 3x20sk luftgevär. I A klassen tog han en fin 6: te plats med 590p.

En pistoljunior från SFS finns också med på FM medaljlistan, nämligen **Emma Numminen** som tävlar för ESF. I D18 tog hon FM guld på 362p.

Joni Stenström som tävlar för RS deltog nyligen i en internationell världscup för juniorer Tyska Suhl. Joni tävlade på miniatyrgevär och nådde 621,2 och blev femma. Resultatet är nytt FM rekord i A20. Ännu bättre gick det i 3x40sk tävligen där han noterade 1165 och med det placerade sig på en tredje plats. – Det här var ett lovande formbesked säger Joni efter tävligen. I FM tävlingarna tog Joni seger i A20 luftgevär med 583+203.6, och i A klassen en fin andraplacing med 593p. Andraplats tog han också i 3x20 luftgevär med 588p.

SFSM PÅ RÖRLIGT MÅL I SIBBO 14 - 15.6. 2014

Fyra nya SFSM rekord noterades i Sibbo där mästerskapen på rörligt mål avgjordes, med BSPA som arrangör. I A klassen tog Krister Holmberg och Henrik Holmberg vardera två mästerskap. I A50 tog Tapani Koskela hand om alla mästerskap och hans resultat i Gris blandlopp 388 överträffar FM rekordet. Även Jouko Mutka tog fyra mästerskap i A60 klassen.

GRIS NORMALLOPP

A: 1) Henrik Holmberg RS 566, 2) Timo Ristimäki SSG 558, 3) Märten Westerlund RS 552, 4) Jouni Sonntag BSPA 552,

A16: 1) Daniel Torsell SSG 488, 2) Frans Sontag RS 463

A50: 1) Tapani Koskela BSPA 373, 2) Tom Sved SSG 354, 3) Reijo Salomaa SSG 345, 4) Kristian Torsell SSG 294, 5) Peter Stjernberg SSG 287

A60: 1) Jouko Mutka RS 363, 2) Anders Holmberg RS 352, 3) Bror Skogster SSG 333, 4) Sven Holmberg RS 315, 5) Erkki Mäkinen BSPA 313, 6) Lars-Erik Backman SSG 290

A75: 1) Boris Stjernberg BSPA 290 **SFSM rek**

Lag A: 1) RS 1581 A50: 1) SSG 1032 I, 2) RS 1029, 3) BSPA 976, 4) SSG II 871

GRIS BLANDLOPP

A: 1) Krister Holmberg RS 390, 2) Niklas Hyvärinen RS 382, 3) Henrik Holmberg RS 379, 4) Märten Westerlund RS 367, 5) Timo Ristimäki SSG 367, 6) Jouni Sonntag BSPA 347, 7) Tomi Teränen BSPA 342

A16: 1) Daniel Torsell SSG 362 **SFSM rek.** 2) Frans Sontag RS 308

A50: 1) Tapani Koskela BSPA 388 **SFSM rek.** 2) Tom Sved SSG 354, 3) Reijo Salomaa 336 SSG, 4) Peter Stjernberg SSG 306, 5) Kristian Torsell SSG 289

A60: 1) Jouko Mutka RS 369, 2) Anders Holmberg ES 350, 3) Lars-Erik Backman SSG 330, 4) Erkki Mäkinen BSPA 328, 5) Sven Holmberg RS 323, 6) Seppo Teränen BSPA 258

Lag A: RS 1151 A50: 1) RS 1042, 2) SSG I 1016, 3) SSG II 925,

ÄLG ENKELSKOTT

A: 1) Henrik Holmberg RS 377, 2) Märten Westerlund RS 372, 3) Roni Tenhunen BSPA 363, 4) Timo Ristimäki SSG 357, 5) Jouni Sonntag BSPA 351

D: 1) Leena Peltonen SSG 254, D20: 1) Oona Tenhunen BSPA 257

A16: 1) Daniel Torsell SSG 342 **SFSM rek.**, 2) Frans Sontag RS 264

A50: 1) Tapani Koskela BSPA 378, 2) Tom Sved SSG 342, 3) Reijo Salomaa SSG 328, 4) Peter Stjernberg SSG 303, 5) Kristian Torsell SSG 299

A60: 1) Jouko Mutka RS 348, 2) Anders Holmberg RS 339, 3) Bror Skogster SSG 328, 4) Lars-Erik Backman SSG 325, 5) Erkki Mäkinen BSPA 278

A75: 1) Boris Stjernberg BSPA 24

Lag A: 1) RS 495, 2) 477

A50: 1) RS 499, 2) SSG I 483, 3) SSG II 464, 4) BSPA 429

ÄLG DUBBELSKOTT

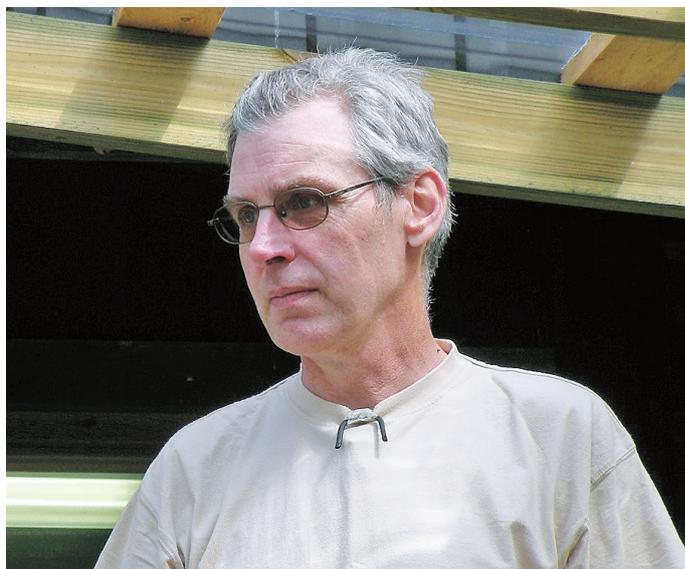
A: 1) Krister Holmberg RS 375, 2) Märten Westerlund RS 370, 3) Henrik Holmberg RS 363, 4) Niklas Hyvärinen RS 356, 5) Tomi Teränen BSPA 320, 6) Jouni Sonntag BSPA 320, 7) Timo Ristimäki SSG 156

A50: 1) Tapani Koskela BSPA 356, 2) Tom Sved SSG 347, 3) Kristian Torsell SSG 250

A60: 1) Jouko Mutka RS 353, 2) Anders Holmberg RS 316, 3) Sven Holmberg RS 295, 4) Bror Skogster SSG 294, 5) Erkki Mäkinen BSPA 290, 6) Lars-Erik Backman SSG 263

Lag A: 1) RS 547

A50: 1) RS 467, 2) SSG 420

Tapani Koskela tog fyra SFS mästerskap.

Krister och Jouko väntar på sina skjutturer.

Niklas Hyvärinen, Henrik Holmberg och Jouni Sonntag.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Jack Wuorinen
Rabbe Österlund
SFS:s hemsida

Karisvägen 30, 10300 Karis
Östtanpåvägen 17, 10600 Ekenäs
www.sfs.idrott.fi

0500-872 045
044-3005748

e-post: jack.wuorinen@brev.fi
e-post: rabbe.osterlund@idrott.fi

BLACK EDITION 2014

T3
TIKKA

TIKKA T3 - BLACK EDITION

- Tikka T3 Lite .308
- Burris Fullfield E1 2-7x35
- Optilock jalusta ja renkaat
- Tikka asepussi
- Sako asehihna
- 14x1 Sako-kierre

sh. **1 099€**
(pakettisäästö 636€)

sako **A7**

SAKO A7 - BLACK EDITION

- Sako A7 Synthetic .308 tai 30-06
- Burris FourX 3-12x56
- AseUltra SL5 Black
- Optilock jalusta ja renkaat
- Sako asepussi
- Sako asehihna
- 14x1 Sako-kierre

sh. **1 899€**
(pakettisäästö 733€)

sako **85**

SAKO 85 - BLACK EDITION

- Sako 85 Black Bear .308, 30-06 tai 9,3x62
- Steiner Nighthunter Xtreme 1-5x24
- Optilock jalusta ja renkaat
- Sako asepussi
- Sako asehihna

sh. **2 990€**
(pakettisäästö 1130€)

sako
FINLAND

SAKO OY, PL 149, 11101 Riihimäki

SAKO FIRST CLASS
kauppiat löydät osoitteesta
www.sakosuomi.fi

PATRUUNATARJOUS!

Black Edition kivääripaketin ostajalle

- .308 Sako Range 8,0g
- .308 Sako Hammerhead 11,7g

sh. **69€** (norm. 84€)

Vastaava paketti **30-06** patruunoita sh. **79€** (norm. 95€)
ja **9,3x62** patruunoita 15,0g/18,5g sh. **119€** (norm. 143€)
Yksi patruunapaketti per kivääripaketti